

TORSDAGEN DEN 22 OKTOBER 2009

ORDFÖRANDESKAP: MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Vice talman

1. Öppnande av sammanträdet

(Sammanträdet öppnades kl. 9.00.)

2. Öppnande av sammanträdet

3. Inkomna dokument: se protokollet

4. Problematiken kring utvecklingsländernas begränsade tillgång till vissa vacciner (debatt)

Talmannen. – Första punkten är en debatt om en muntlig fråga till kommissionen från Charles Goerens, för Alliansen liberaler och demokrater för Europa, om problematiken kring utvecklingsländernas begränsade tillgång till vissa vacciner (O-0100/2009 – B7-0214/2009).

Charles Goerens, frågeställare. – (FR) Herr talman! I och med den här frågan till kommissionen vill jag hjälpa till att finna vägar för att sätta stopp för den orättvisa som består i att 80 procent av världens befolkning nekas tillgång till vaccin mot influensan A(H1N1) i synnerhet och till vacciner i allmänhet.

Det här är inte något nytt problem. Frågan dyker i själva verket upp varje år i samband med influensasäsongen. I allmänhet dyker nya säsongsinfluensavirus först upp i utvecklingsländer. Därefter börjar laboratorier i industriländerna att framställa nytt vaccin. De kan påbörja framställningen först när de har fått tag på virusstammar från det land – vanligtvis ett utvecklingsland – där den nya typen av influensa först påträffades. När vaccinet väl har tagits fram räcker det bara till att skydda befolkningen i industriländerna. Resultatet blir att befolkningen på den södra delen av jordklotet står utan skydd mot pandemier.

Nu vänder jag mig till kommissionen för att fråga vad den tänker göra för att få ett slut på denna orättvisa. Är det moraliskt försvarbart att låta nivån på det hälsoskydd som finns tillgängligt för en befolkning vara beroende av hemlandets ekonomiska resurser? Jag skulle därför vilja veta om kommissionen kan tala om för oss vilka resurser den kan mobilisera för att fylla denna lucka. Vad skulle kommissionen vid behov ha för strategi, och vilken typ av samarbete skulle den upprätta med de berörda staterna och med institutionerna i FN:s system eller med den privata sektorn för att göra det möjligt för medborgare i utvecklingsländer att få tillgång till vaccinet?

Hindrar WHO:s system för skydd av immateriella rättigheter, som jag inte nämnde i min skriftliga fråga, utvecklingsländerna från att framställa vaccin? Om så är fallet, skulle EU vara redo att inleda en debatt inom WHO för att undanröja detta hinder?

Jag vill lägga till en sista fråga. Kan kommissionen ange huvuddragen i de åtgärder som kommer att vidtas för att förbättra hälso- och sjukvårdens infrastruktur i utvecklingsländerna, vilket är ett grundläggande villkor för en mer rättvis tillgång till vaccin?

Leonard Orban, ledamot av kommissionen. – (RO) Jag vill tacka den ärade ledamoten Charles Goerens för hans fråga, som ger mig tillfälle att ta upp både de aspekter som direkt rör influensapandemin A(H1N1) och mer övergripande aspekter som rör Europeiska kommissionens bidrag till att förbättra hälso- och sjukvårdens infrastruktur i utvecklingsländerna.

Gemenskapen har vidtagit åtgärder mot influensapandemin A(H1N1) både inom och utanför EU. Vi står faktiskt just nu inför en kris som kräver en global strategi, både för att vi på ett mer effektivt sätt ska kunna skydda våra medborgare och av skäl som är kopplade till vår solidaritet med mindre utvecklade länder.

Vi talar om effektivitet när det gäller systemen för snabb varning, den noggranna bevakningen av pandemins och själva virusets utveckling och effektivitetsbedömningen av de förebyggande och avhjälpande åtgärder som vidtas i de länder där pandemin först uppstod. Allt detta är ytterst viktigt när vi förebereder och anpassar

våra egna åtgärder. Men vi talar även om solidaritet eftersom EU, som huvudfinansiär av det offentliga utvecklingsstödet och som en viktig partner till ett stort antal utvecklingsländer, måste stödja dessa länder när de nu står inför nya hot.

När vi nu svarar på dessa hot börjar inte kommissionen och EU som helhet från noll i sina insatser. Grundat på erfarenheter från den tidigare fågelinfluensan, som var ett resultat av H5N1-viruset, har EU tillsammans med internationella organisationer som WHO, Världsbanken m.fl. kunnat införa effektiva förfaranden för att utbyta information och samordna tekniskt stöd. Vi har även inrättat finansiella instrument, t.ex. en förvaltningsfond vid Världsbanken. Som WHO:s generaldirektör Margaret Chan sade har världen aldrig tidigare varit så väl förberedd för en pandemi. Kommissionen har redan spelat och fortsätter att spela en synnerligen viktig roll i dessa system, vars komponenter nu har utvidgats för att omfatta alla typer av influensahot.

När det gäller utvecklingsländernas allmänna tillgång till vacciner har den nya influensapandemin gett nytt liv åt den debatt som har pågått i mer än två år inom WHO och i den nya arbetsgrupp som förbereder för influensapandemin och som inrättades på begäran av Världshälsoförsamlingen, efter det beslut som fattades av Indonesien och som Charles Goerens nämnde.

Den här veckan presenterar WHO i Genève sina första rekommendationer från den grupp där EU har spelat en aktiv roll. I enlighet med Världshälsoförsamlingens resolution måste de slutliga rekommendationerna läggas fram för WHO:s styrelse, som kommer att sammanträda i slutet av januari. Vid detta avgörande tillfälle gäller det att finna den bästa möjliga balansen mellan att å ena sidan främja forskningen om och den snabba utvecklingen av nya medicinska produkter – som till stor del härrör från forskning inom den privata sektorn, för vilken immateriella rättigheter nuförtiden är ett viktigt incitament – och att å andra sidan ge rättvis tillgång till de produkter som utvecklas genom denna forskning.

EG har reservationer angående alla eventuella restriktioner för utbyte av det biologiska material som krävs för att bedriva relevant forskning. Ett aktivt internationellt samarbete, som grundar sig på god insyn och samordning mellan legitima institutioner såsom WHO och dess nätverk, är avgörande för att vi ska kunna utveckla och sprida lösningar för hur vi ska hantera pandemin.

I det specifika fallet med influensan A(H1N1), för vilken det inte fanns något vaccinlager tillgängligt, har det också varit en fråga om produktionskapacitet och vem som har förtur till denna kapacitet när länder med de nödvändiga resurserna gör enorma beställningar. Det åtagande som gjorts av vissa vaccintillverkare och på senare tid av vissa länder att öronmärka tio procent av sin produktion eller sina beställningar för donation eller försäljning till reducerat pris till utvecklingsländer är ett uppmuntrande tecken på global solidaritet.

Kommissionen anser att det är ytterst viktigt att ge stöd till tredjeländer i hanteringen av pandemin, och detta stöd får inte bara gälla tillgången till vaccin när detta finns att få tag på. Det oerhört viktigt att fortsätta med det stöd som kommissionen och medlemsstaterna ger i olika former och som syftar till att stärka hälso- och sjukvårdens infrastruktur, i kombination med hjälp till projekt, sektorsspecifikt stöd eller allmänt budgetstöd till partnerländer, och även stöd till internationella organisationer.

Vi måste säkra vår respekt för principen att låta länder ta ansvar för sin egen utveckling liksom våra åtaganden att ge effektivt stöd, främst genom försäkringar om att fokus även i fortsättningen kommer att ligga på prioriterade sjukdomar och ingripanden. Hanteringen av en pandemi grundar sig faktiskt först och främst på att det finns infrastruktur inom hälso- och sjukvården som är bättre utrustade och behandlar fall tidigt, så att förebyggande resurser kan ställas till förfogande på ett rättvist sätt när de är tillgängliga.

Om en allvarlig kris skulle inträffa kommer kommissionen att kunna mobilisera sina resurser för humanitära och akuta ingripanden, och den kommer även att kunna vara flexibel i sin användning av de resurser som redan tilldelats partnerländer som har begärt hjälp. Under allvarliga kriser har icke-statliga organisationer och faktiskt även stora institutionella nätverk helt klart en viktig funktion. Kommissionen vet därför att den kan räkna med att även dessa organ kommer att skrida till verket på ett effektivt sätt.

Gay Mitchell, för PPE-gruppen. – (EN) Herr talman! Den oundvikliga ankomsten och uppreandet av en influensapandemi har gjort frågan om vaccination högaktuell. Men detta har varit ett långvarigt och ihållande problem för utvecklingsländerna. I morgonens muntliga fråga väcks på ett utmärkt sätt frågan om västvärldens hyckleri och orättvisa när den kräver material från utvecklingsländerna för att framställa vaccin som ska skydda dess rika medborgare, och sedan har fräckheten att sälja samma vaccin tillbaka till de fattiga.

Vid sidan av utvecklingsländernas behov av att ha lika stor tillgång till influensavaccin måste vi sträva efter att inrätta ett system där de fattigaste människorna i världen, som nästan alltid är mer utsatta för sjukdomar,

har den möjlighet som vi i västvärlden tar för given, nämligen att skydda sig mot sjukdomar som går att förhindra. Tuberkulos är ett bra exempel på kontrasten mellan oss och våra grannar i utvecklingsländerna. I Europa ges barn rutinmässigt BCG-vaccin som ger ett mer än 80-procentigt skydd. Detta har lett till en situation i Europa där tuberkulos inte är det ständiga hotet som det en gång var.

Jämför detta med utvecklingsländerna, där 26 procent av alla dödsfall som kan undvikas orsakas av tuberkulos. Tuberkulosens konsekvenser i dessa länder förvärras av att det är en ytterst smittsam luftburen sjukdom som lätt sprids inom begränsade områden, exempelvis de eländiga slumkvarter som är så vanliga i många utvecklingsländer. Om vi dessutom lägger till omständigheten att 50 procent av alla aidspatienter i Afrika söder om Sahara, där hiv/aids är utbredd, kommer att utveckla tuberkulos inser vi vilken tur vi har som bor i ett relativt immuniserat område och har de program vi har.

Om vi vill ha ett lysande exempel på immuniseringens slagkraft och behovet av utvecklingshjälp i allmänhet behöver vi bara ta exemplet med mässling i Afrika, där antalet dödsfall orsakade av mässling sjönk med 90 procent mellan 2000 och 2006, till stor del tack vare vaccinationsprogram.

Det är tydligt att vaccinationer fungerar, och det är tydligt att vi har ett ansvar för de människor som lider brist på vaccinationer. Jag vill uppmana parlamentet att vi fortsätter att arbeta för att se till att de allra fattigaste ska få tillgång till vacciner.

Jag vill även ta upp en ordningsfråga innan jag går och sätter mig. Var snälla och gör något åt hissarna i den här byggnaden. Jag åkte upp och ner i hissen när dörrarna fastnade, och jag kom knappt hit i tid till debatten. Alla klagar på det. Något måste göras.

Talmannen. – Herr Mitchell! När det gäller frågan om hissarna, som ni nämnde, vill jag avslöja något som kanske är en okänd del av presidietts debatter. Vid presidietts senaste möte klagade jag på den situation som ni just beskrev och det är, skamligt nog, inte bara här i Strasbourg som hissarna ställer till med problem. Även i Bryssel har det i flera veckor varit rent av omöjligt att ta sig fram i de labyrintiska parlamentsbyggnaderna, eftersom hissarna har varit ur funktion.

Presidiet ska föra frågan vidare till den berörda avdelningen så att hissarna på ett eller annat sätt kan fås att fungera bättre.

Michael Cashman, för S&D-gruppen. – (EN) Herr talman! Jag vill leda parlamentets uppmärksamhet bort från hissar och tillbaka till vacciner som förhindrar dödsfall. Jag anser att det är just det vi bör fokusera på. Jag stöder självklart den uppmaning vi har hört i fråga om viruset A(H1N1), men jag vill se det ur ett mycket större perspektiv. Herr kommissionsledamot! Det finns faktiskt både system och vacciner som fungerar. Se på pneumokockinfektionen. Det är en bakteriell infektion som leder till lunginflammation, hjärnhinneinflammation och blodförgiftning, och den är relativt okänd trots att det är den infektion som leder till flest dödsfall som hade kunnat förhindras med vaccin bland barn under fem år i hela världen.

Pneumokockbakterien är den främsta orsaken till lunginflammation, som tar två miljoner barns liv varje år. Det här är ett globalt hälsoproblem som går att lösa. Det kan vara intressant för er att få veta att kommissionen och många medlemsstater redan har lovat att stödja immuniseringen i världens fattigaste länder genom att stödja det globala vaccininitiativet (GAVI), den internationella finansieringsfaciliteten för immunisering (IFFIm) och förstahandsmarknadsåtagandet för vacciner (AMC) mot pneumokockinfektion, vilket ni inte nämnde.

Men vi kan och vi måste göra mer för att prioritera pneumokockinfektionen inom de befintliga hälso- och sjukvårdsinsatserna och arbeta med utvecklingsländerna för att de ska göra detsamma. AMC erbjuder länderna en unik möjlighet att skydda sina barn mot denna dödliga sjukdom som går att förhindra. Ändå är det sorgligt nog så att mindre än 20 av de 71 berättigade länderna har sökt de medel från AMC som kan rädda så många liv.

Jag vill påminna parlamentet om att utökad tillgång till nödvändiga vacciner är en nyckelfaktor när det gäller att nå det fjärde millennieutvecklingsmålet: att barnadödligheten ska minska med två tredjedelar till 2015. Vi måste se till att vi ger dessa vacciner till de länder som behöver dem allra mest. Det är en enkel åtgärd som helt enkelt kommer att rädda livet på flera miljoner barn. Ett skriftligt uttalande som rör den här frågan och som även tar upp frågan om patentpooler har lagts fram för parlamentet. Jag uppmanar ledamöterna att underteckna uttalandet och göra något betydelsefullt.

Frédérique Ries, för ALDE-gruppen. – (FR) Herr talman! Som vi alla vet är det den här veckan som de flesta av våra medlemsstater inleder den första omgången vaccinationer mot A-influensan, samtidigt som vi tvingas inse hur små framsteg vi har gjort när det gäller utvecklingsländernas tillgång till vaccinet.

Vi har just fått höra att miljontals människor i dessa länder, främst barn, dör varje år av en mängd sjukdomar, vilket särskilt nämndes av min kollega Gay Mitchell tidigare.

Jag säger inte att lösningen är enkel, i synnerhet – inte enbart, men i synnerhet – eftersom frågan om tillgång till vaccin inte på något sätt går att jämföra med frågan om tillgång till medicin, av åtminstone två specifika anledningar: det begränsade antalet tillverkare och kontrollen av kylkedjan, som fortfarande är problematisk. Det finns dock positiva aspekter: det faktum att viruset inte muterar för närvarande och tillkännagivandet att det ska finnas tre miljarder doser tillgängliga varje år. Detta är uppenbara fakta som uppmanar och uppmuntrar oss att lansera en global strategi.

På den begränsade tid jag har fått ska jag sammanfatta genom att säga att jag därför anser att EU helhjärtat måste stödja WHO:s uppmaning till rättvis utdelning av vaccin, först och främst i områden med hög dödlighet, samt att vi också måste skapa förutsättningar för och uppmuntra utvecklingen av offentlig-privata partnerskap för att effektivt kunna bekämpa bristen på vacciner i världen.

Marisa Matias, för GUE/NGL-gruppen. – (PT) Herr talman, herr kommissionsledamot! Först av allt vill jag betona hur viktig Charles Goerens fråga är, eftersom det handlar om grundläggande rättvisa. Vi är alla medvetna om att när A-influensan bryter ut kommer det att vara länderna på södra halvan av klotet som tar den största smällen och konsekvenserna av virusspridningen, och inte länderna i norr. Varje år sitter vi överksamma när tusentals medborgare dör i pandemier som vi i norr redan har fått bukt med eller lyckats behandla. Listan kan göras mycket lång: malaria, denguefeber, gula febern, tuberkulos. Listan är oändlig, ändå står vi bara och ser på och gör inget åt problemet.

Faktum är att vi låter länderna i söder leverera prover från nya virusstammar gratis, så att vi kan förbättra behandlingen i norr, men vi bidrar inte med någon effektiv lösning på dessa problem. Därför vill jag lägga till några frågor till dem som redan har ställts.

Vill vi egentligen behandla detta som ett folkhälsoproblem eller som affärer? Om vi vill behandla det som ett folkhälsoproblem måste vi se till att alla har lika tillgång till behandling i alla delar av världen och vi måste därför vara mer effektiva i våra insatser. Med det sagt vill jag fråga, och jag hoppas att det inte är så, om vi väntar på att det till slut ska finnas restlager av vaccin i EU eller att biverkningarna ska visa sig vara alltför skadliga innan vi visar vår generositet och plötsligt börjar skicka det nödvändiga vaccinet till länderna i söder.

Slutligen vill jag bara fråga om EU, vi européer och kommissionen känner oss bekväma med ett system eller en modell där länderna i norr hanterar pandemier enligt en förebyggande modell och länderna i söder får lindningsmedel eller helt enkelt rester.

Talmannen. – Det är nu Enrique Guerrero Saloms tur att få ordet, och jag vill säga att jag är mycket glad och något rörd över att för första gången ge ordet till någon som har varit en mycket god vän och kollega under många år.

Enrique Guerrero Salom (S&D). – (ES) Herr talman! Tack för de vänliga orden. Det är en ära att arbeta för den institution där ni för närvarande är vice talman.

Jag har begärt ordet för att stödja den sak som har väckts genom den här frågan, nämligen stöd till utvecklingsländer för att förhindra och bekämpa influensapandemin H1N1.

Men vid sidan av frågan om pandemin vill jag även påpeka att sjukdomar i dag har större konsekvenser för utvecklingsländer än för utvecklade länder. Många sjukdomar som har utrotats i utvecklade länder skördar fortfarande tiotals miljoner offer i utvecklingsländerna.

Dessa länder måste skydda sina invånares hälsa, sina medborgares hälsa, men de saknar medel till det. För att kunna bekämpa aids, tuberkulos, malaria och andra smittsamma sjukdomar behöver dessa länder vacciner som de just nu inte har tillgång till och som de inte kan köpa.

Jag vill uppmuntra kommissionen att på det sätt som kommissionsledamot Leonard Orban beskrev försöka skapa allianser, stödja program, motivera givarländer och arbeta för att se till att utvecklingsländer har tillgång till generiska läkemedel till priser som medborgarna har råd med.

Leonard Orban, *ledamot av kommissionen*. – (RO) Som tillägg till det jag sade i början av mitt anförande vill jag också framhålla följande saker. Europeiska kommissionen ger permanent finansiellt stöd för hälsorelaterade frågor till ett flertal utvecklingsländer som en del av projekt, program och budgetstöd.

För att kunna anpassa sig till nationella prioriteringar kommer kommissionen tillsammans med sina partner att undersöka på vilket sätt vi kan använda dessa resurser för att förbättra de metoder som används för att bekämpa pandemin. Det som tidigare var underförstått ska jag nu säga uttryckligen: Europeiska kommissionen har inte de tekniska och finansiella resurser som krävs för att själv köpa vaccinerna.

Genom ett nära samarbete med WHO och genom att bilda allianser och underteckna avtal med olika intressenter kommer vi emellertid att kunna samarbeta för att ta fram svar på de frågor som ställts i det här ämnet.

Talmannen. – Punkten är härmed avslutad.

5. Den finansiella och ekonomiska situationen i Moldavien (debatt)

Talmannen. – Nästa punkt är kommissionens uttalande om den ekonomiska och finansiella situationen i Moldavien.

Leonard Orban, *ledamot av kommissionen*. – (RO) Omvalet den 29 juli i Moldavien var ett avgörande test för landets förmåga att stärka sin demokratiska utveckling och fortsätta närma sig EU. Det gläder oss att valet hölls under lugna och ordnade förhållanden och att den nya regeringen inte bara har uttryckt en tydlig avsikt att föra en EU-vänlig politik, utan även antagit ett antal åtgärder som går i denna riktning.

Å andra sidan genomgår Moldaviens nya ledning enorma svårigheter. En av de allvarligaste kriserna och största svårigheterna är behovet av att hantera konsekvenserna av den ekonomiska och finansiella krisen. Av EU:s grannar i öst är Moldavien troligtvis det land som sitter i den svåraste ekonomiska situationen. Handeln och industriproduktionen har kollapsat, inte bara på grund av krisen utan även på grund av den politiska osäkerhet som utlöstes av parlamentsvalet i april.

De penningssummor som överförs från utlandet av moldaviska medborgare, och som fram till förra året utgjorde över en tredjedel av landets BNP, har sjunkit långt under den normala nivån. Exporten och importen har minskat dramatiskt. Samma sak gäller efterfrågan och industriproduktionen inom landet. En kraftig nedgång, med mer än 10 procent av BNP, väntas för 2009.

Med tanke på att Moldavien redan är det fattigaste landet i Europa kommer detta att få synnerligen stora konsekvenser och kommer att ytterligare förvärra de svårigheter som befolkningen tampas med, särskilt de mest utsatta i samhället. För att hjälpa Moldavien och dess befolkning är EU redo att stödja landet genom att erbjuda makroekonomiskt stöd utöver det som kommer från Internationella valutafonden, och som en del av en samordnad insats tillsammans med Internationella valutafonden. Dessutom kommer vi att erbjuda specialishjälp och påskynda utbetalningen av vårt ordinarie stöd till Moldavien.

När det gäller makroekonomiskt stöd, som är nödvändigt för den här typen av bistånd, kommer vårt stöd att vara beroende av att Moldavien och Internationella valutafonden ingår ett avtal om ett stödprogram. Företrädare för Internationella valutafonden befinner just nu i Chisinau, och vi inväntar deras rapport med intresse. Vi kan inte gå vidare med utformningen av ett makroekonomiskt stödprogram innan vi har lanserat programmet hos IMF. Därför är det för tidigt för oss att veta vilken form det makroekonomiska stödprogram som Europeiska kommissionen kan komma att erbjuda kommer att ta.

Vi väntar oss att landets myndigheter kommer att be om hjälp, inte bara med att stärka landets valutareserv utan även med att täcka budgetunderskottet. Jag måste även nämna att Moldavien är berättigat till både bidrag och lån. Hur biståndspaketet kommer att se ut i slutändan beror självklart på vilka behov som kommer att identifieras.

Under tiden har kommissionen redan skickat en grupp experter som leds av generaldirektoratet för ekonomi och finans till Chisinau för att hjälpa Moldaviens myndigheter att utforma ett ekonomiskt program. Gruppens mål, som fastställts efter ett möte som nyligen hölls med myndigheterna i Chisinau, var att hjälpa dem att utvärdera landets reaktion på den rådande ekonomiska situationen. Kommissionens avdelningar har vid detta tillfälle använts för att samla in de uppgifter som behövs för att utarbeta ett makroekonomiskt stödprogram.

Kommissionen kommer att stå till förfogande för att erbjuda myndigheterna i Chisinau kontinuerlig specialishjälp på detta område. Samtidigt försöker vi att påskynda utbetalningarna från det budgetstöd som är en del av EU:s grannskaps- och partnerskapsinstrument. I september gick kommissionen med på att höja taket för de utbetalningar som öronmärkts för budgetstöd i år från 30,5 miljoner euro till 34,5 miljoner euro. Målet med vårt bistånd i form av budgetstöd är självklart först och främst att uppmuntra reformer i vissa överenskomna sektorer, och inte bara att täppa till luckor i budgeten.

I den rådande situationen är det dock mer ett sätt att komplettera de begränsade budgetresurserna. Det är också ett sätt att hjälpa Moldaviens befolkning att ta sig genom de stora svårigheter de brottas med.

Vi välkomnar särskilt det faktum att ledamöter av Europaparlamentet har begärt akut stöd till Moldavien. Under de kommande månaderna kommer vi att be er stödja de insatser vi gör på det här området. Vi är säkra på att parlamentet omedelbart kommer att godkänna det makroekonomiska paketet för Moldavien när det läggs fram. Detta kommer att göra det möjligt för oss att se till att bistånd ges i god tid.

Innan jag avslutar mitt anförande vill jag bara kort nämna situationen i Transnistrien. Jag vill först av allt betona hur viktigt det är att vi inte glömmer bort detta problem på grund av de betydande politiska förändringar som pågår i Moldavien. Samtal med mål att lösa konflikten bör återupptas snarast möjligt i formatet 5+2. Vi ser optimistiskt på det här eftersom den nya regeringen åter har bekräftat sitt stöd för denna princip i sitt program. EU får allt större betydelse i den här processen.

Vi räknar med att den nya regeringen i Chisinau kommer att inta ett proaktivt förhållningssätt till detta problem, vilket kommer att bidra till att lösa konflikten. Själva har vi precis lanserat två projektpaket med finansiering från Europeiska kommissionen för att stärka förtroendet för hälso- och sjukvårdssektorn, miljöskyddssektorn samt den sociala och den ekonomiska sektorn. Den här åtgärden är en del av våra kontinuerliga större insatser för att lösa konflikten.

Moldavien står vid ett vägskäl, både politiskt och ekonomiskt. Vi är fast beslutna att stödja landets framtida utveckling. Vi kommer även i fortsättningen att göra vårt yttersta för att i detta särskilt avgörande skede se till att vårt stöd är påtagligt och effektivt och ges vid rätt tillfälle.

Marian-Jean Marinescu, för PPE-gruppen. – (RO) Moldavien går igenom en allvarlig ekonomisk, finansiell och institutionell kris som orsakats av det globala ekonomiska och finansiella klimatet och i synnerhet av åtta års kommunistiskt styre.

Det tidiga val som hölls i juli 2009 och segern för alliansen för europeisk integration är ett viktigt steg mot att fullfölja moldaviernas EU-ambitioner. Segern nåddes genom allianspartiernas arbete mot kommunistiska metoder och mot inflytandet både från situationen i Transnistrien och från Ryssland. Vi måste beundra dem som nådde denna seger nästan helt på egen hand genom att lyckas vinna moldaviernas förtroende.

Moldavien behöver hjälp. Den nya regeringen i Chisinau är beroende av hjälp för att bevara stabiliteten, och den forna sovjetstatens framtida utveckling mot antingen öst eller väst beror också på denna hjälp. Jag är säker på att Moldavien kommer att få hjälp från flera olika aktörer. Vi måste vara en av dem.

EU har inget annat val än att förhålla sig positivt till det arbete som har utförts av alliansen för europeisk integration i Moldavien. Konkret betyder detta att vi så snart som möjligt behöver förhandla fram ett associeringsavtal mellan EU och Moldavien, och mycket snabbt inleda en konstruktiv dialog med syftet att införa ett viseringsundantag för moldaviska medborgare och ge Moldavien ekonomiskt stöd så att landet kan täcka sitt budgetunderskott. Kommissionen måste så snart som möjligt ge Moldavien det makroekonomiska stöd landet så desperat behöver.

Herr kommissionsledamot! Jag lyssnade noga på vad ni sade och det gläder mig att kommissionen fäster vikt vid Moldavien och att ni förbereder ett makroekonomiskt stödpaket, även om jag är tveksam till att allt hänger på samarbetet med Internationella valutafonden. Jag skulle önska att kommissionen och IMF inte hanterar Moldavien parallellt utan att ni samarbetar med varandra, så att det inte uppstår en situation där IMF förväntar sig att kommissionen ska agera och vice versa.

Kristian Vigenin, för S&D-gruppen. – (BG) Det var synnerligen glädjande för mig att höra kommissionsledamot Leonard Orban tala om Europeiska kommissionens avsikter för och inställning till Moldavien. Jag anser att vi behöver ge Moldavien mycket tydliga signaler från EU:s institutioner och från EU som helhet. Vi måste ge det stöd som behövs, både finansiellt och ekonomiskt. Jag måste dock framhäva att det också krävs politiskt stöd till den nuvarande regeringen och dess försök att frigöra Moldavien från den svåra situation landet har hamnat i. Efter två val i rad kommer den här regeringen självklart att försöka ta itu med befolkningens verkliga

problem, något som verkar ha hamnat i skymundan de senaste månaderna, om inte åren. Dessutom måste vi komma ihåg att den nuvarande politiska situationen i Moldavien mycket snabbt kan ta en annan riktning, även om den verkar stabilare och mer positiv. Jag anser att det fortfarande är mycket oklart huruvida Moldavien kommer att lyckas välja president. Om så inte sker kommer landet självklart att gå vidare med ett nytt val nästa år. Det skulle vara den sämsta tänkbara utvecklingen, inte bara för själva landet utan även för Moldaviens medborgare.

Därför stöder vi kommissionens insatser. Jag tror att vår grupp och parlamentet kommer att stödja kommissionens avsikter. Dessutom måste vi mycket tydligt påpeka för Moldavien, dess regering och den nuvarande oppositionen att det är dags för Moldavien att ta itu med befolkningens verkliga problem, och att det inte bara får bli ett politiskt spel på medborgarnas bekostnad. Jag anser att en sådan tydlig varning i nuläget även skulle uppfattas av oppositionen. Vi stöder även tanken på att snabbt underteckna ett associeringsavtal som också skulle innehålla ett viseringsundantag, som Marian-Jean Marinescu sade. Detta är ett allvarligt problem som har skapat spänningar mellan Moldavien och Rumänien. Avtalet bör även inbegripa inrättandet av ett frihandelsområde. Vi anser att vi, förutom de akuta åtgärder som kommissionen föreslagit, måste få det östliga partnerskap som lanserades i mitten av det här året att börja fungera ordentligt. Vi måste även visa verkliga resultat som ligger i linje med denna EU-politik.

Cristian Silviu Buşoi, för ALDE-gruppen. – (RO) Moldavien befinner sig i en ytterst svår ekonomisk situation. Den finansiella krisen i EU har också påverkat angränsande länder, och det är vår plikt att hjälpa dem.

Den ekonomiska krisen i Moldavien är inte enbart en konsekvens av den globala krisen, utan den beror främst på att nödvändiga åtgärder inte vidtogs omedelbart när krisen bröt ut i Moldavien. Faktum är att den tidigare kommunistiska regeringen på grund av valet hade snedvridit lokala budgetar genom att prioritera anslag till myndigheter som styrdes av kommunister. Dessutom beslutade man att behålla en låtsad växelkurs mellan leu och euron på en nivå som skulle garantera att befolkningen i vårt grannland inte berördes av krisen. Så nu när vintern närmar sig finns det en risk att lokala myndigheter inte kommer att kunna betala för värmeenergi, och att regeringen kommer att få problem med utbetalning av löner och pensioner.

Vi välkomnar inledandet av förhandlingarna mellan Moldaviens regering och IMF och Världsbanken. Jag är säker på att de kommer att leda till ett avtal där man har tagit hänsyn till de ekonomiska, politiska och sociala förhållandena i Moldavien. Moldavien behöver inte påtvingas några villkor som är omöjliga att uppfylla, med tanke på den känsliga politiska och ekonomiska situationen i landet.

I april diskuterade vi vid några tillfällen Moldavien i Europaparlamentet. Vi var alla överens om att EU måste ge landet finansiellt stöd. Detta är ännu viktigare nu när liberala, Europavänliga krafter har kommit till makten. Därför ber jag, som talesman för gruppen Alliansen liberaler och demokrater för Europa, uttryckligen kommissionen att se till att det förslag som den kommer att lägga fram innehåller specifika erbjudanden om makroekonomiskt stöd, eftersom Moldavien behöver omedelbar hjälp för att kunna täcka budgetunderskottet som troligtvis kommer att uppgå till 14 procent av landets BNP före slutet av 2009.

Det östliga partnerskapet kan på medellång sikt vara ett viktigt instrument, men det måste bli verksamt så snart som möjligt och tilldelas tillräckligt stora medel. Vi ber också kommissionen att i det kommande associeringsavtalet inkludera ett förslag om att skapa ett utvidgat, omfattande och gemensamt frihandelsområde och ett viseringsundantag för moldaviska medborgare.

Werner Schulz, för Vets/ALE-gruppen. – (DE) Herr talman, herr kommissionsledamot, mina damer och herrar! Den politiska situationen i Moldavien kommer eventuellt att stabiliseras i morgon som ett resultat av att en president blir vald som stöds av koalitionen för europeisk integration. Annars kommer som vi redan hört ett nytt val att hållas, och om det går så långt bör EU ge konstruktiv hjälp.

Detta stöd kan självklart inte begränsas till valövervakning, och jag skulle här vilja ta upp problemet med hur man ska kunna öka röstdeltagandet och insynen i valresultatet. Omkring en miljon moldavier bor och arbetar utomlands i väst, i synnerhet i Italien, Portugal och Österrike. Deras valdeltagande i det senaste valet var i procent räknat ensiffrigt och det finns logiska skäl till detta. I Italien, t.ex., kunde man enbart rösta i Rom och Bologna, och många moldavier som fanns utspridda över landet utnyttjade inte denna möjlighet på grund av de kostnader det skulle ha medfört.

Vi – Europaparlamentet, kommissionen, rådet och även Moldaviens regering – bör se till att det finns fler valurnor och särskilda vallokaler vid nästa val så att moldavier som bor utomlands kan delta i valen, eftersom det är av dem vi kan förvänta oss ett tydligt engagemang för EU. Därför vill jag rikta er uppmärksamhet, ert

fokus, inte bara på ekonomiskt och finansiellt stöd, utan även på behovet av att ge medvetet och konstruktivt politiskt stöd.

Charles Tannock, för ECR-gruppen. – (EN) Herr talman! Moldavien är Europas fattigaste land och dessutom en inlandsstat, men det har precis hållit ett lyckat demokratiskt val. Det nya parlamentet måste nu agera klokt i valet av president.

Landet skulle emellertid tveklöst ha varit mer framgångsrikt och säkert om det inte led av en konstlad territoriell uppdelning. Det har gjorts mycket små framsteg mot en lösning på den låsta konflikten i Transnistrien som är ett problem sedan cirka 17 år tillbaka. Detta beror till stor del på att Ryssland finansierar den illegala regimen i Tiraspol och fortsätter att bemanna trupper i Transnistrien.

Vanligtvis kan vi bedöma Rysslands uppriktighet genom landets grad av engagemang för att lösa konflikter som denna, men faktum är att Ryssland inte kan låta bli att ingripa i Transnistrien, liksom i Georgien och Ukraina. Ryssland vidhåller att Moldavien, som är en före detta Sovjetrepublik, ligger inom Rysslands inflytandeområde. Sådana begrepp är förlegade. Moldavien, som uppenbarligen är ett självstyrande europeiskt land, kan en dag komma att ansluta sig till Nato eller till och med till EU.

EU måste öka sina insatser nu för att lösa de problem som kvarstår i Moldavien och ge det rätta finansiella stöd som krävs, men detta kommer inte att hända genom att vi helt naivt nollställer våra förbindelser med Kreml.

Jiří Maštálka, för GUE/NGL-gruppen. – (CS) Jag vill tala om båda dessa problem och även om den rapport om Georgien som ska diskuteras härnäst. Vi har fått alltför kort tid på oss för att utvärdera dessa komplicerade frågor. Jag måste säga att Tjeckiens president Václav Klaus inte heller hade fel i sina uttalanden om Moldavien eller om gränskonflikten mellan Georgien och Ryssland. Allt det är förstås historia nu, och i dag står vi inför helt nya problem, trots att vi har en kommissionsordförande men ingen ny kommission.

Jag vill åtminstone visa min uppskattning för rapporten om konflikten mellan Georgien och Ryssland, och försöket att i den göra en objektiv bedömning av hela situationen. Vi har aviserat det ambitiösa programmet för ett östligt partnerskap och jag vill ge några kortfattade förslag när det gäller både Moldavien och Georgien. För det första bör inte projektet för ett östligt partnerskap betraktas som ett politiskt instrument mot Ryssland, utan som ett instrument för att tillsammans med Ryssland lösa vissa problem. För det andra måste frågan om både Moldaviens och Georgiens territoriella integritet lösas i enlighet med internationell rätt och inte genom den så kallade Thessaloniki/Kosovo-varianten. För det tredje har båda länderna uttryckt sitt intresse för ett närmare samarbete med EU, och detta måste inbegripa ett ordentligt finansiellt stöd och ett genuint politiskt stöd, exempelvis genom viseringslättnader. För det fjärde behöver båda länderna mycket hjälp när det gäller rådgivning, särskilt när det gäller förvaltningen av offentliga institutioner som presidentens kontor, parlamentet, åklagarmyndigheten osv. För det femte har båda länderna ett akut behov av bistånd, särskilt när det gäller att inrätta en rättslig ram för yttrandefriheten och fria medier, vilket kan hjälpa dem att öka förtroendet hos medborgarna.

För att allt detta ska bli verklighet måste EU vara redo och kapabelt att slutföra arbetet med att integrera dessa länder i det nya Europa genom politiskt och finansiellt stöd och även via andra mekanismer. Om vi misslyckas med detta kommer det östliga partnerskapet endast att betraktas som ett stycke geopolitisk manövrering och aldrig bli mer än en tom idé. Om vi inte lyckas riskerar vi att helt enkelt desillusionera medborgarna, och i slutet av den här valperioden kommer vi att höra mer tal om en ny orange, rosa eller annan typ av revolution. Visst kan vi kanske finansiera en sådan, men det kommer inte att innebära någon verklig lösning på situationen eller någon förbättring av invånarnas livskvalitet.

Bastiaan Belder, för EFD-gruppen. – (NL) Herr talman! Den finansiella och ekonomiska situationen i Moldavien kan sammanfattas med bara några ord. Det är en fullkomlig katastrof, som Aneli Gabani, en av Europas ledande experter på Moldavien, sade till mig i går. En ny regering tillträdde visserligen i Chisinau den 25 september med ett lovande namn och ett lovande program – alliansen för europeisk integration – men kommunistpartiet är fortfarande starkt och håller redan på att förbereda maktövertagandet genom att som väntat tvinga fram nya val.

Om EU vill stödja den nuvarande moldaviska regeringens väg mot EU måste Bryssel agera mycket snabbt i den här frågan. Därför måste rådet och kommissionen uppmana IMF att komma till Moldaviens undsättning så snart som möjligt utan att omedelbart ställa stränga sociala krav. Vi måste ge det reformvänliga kabinettet politiskt andrum. Det är självklart att EU självt måste ge generöst bistånd i det här fallet. Det är trots allt Moldaviens politiska framtid som står på EU:s dagordning här i dag.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Även jag vill välkomna kommissionens avsikt att stödja Moldavien. Moldavien behöver stöd som riktar sig till landets befolkning. Det är det enda sättet för Moldaviens medborgare att få den tillförsikt de behöver för att hitta en väg framåt mot stabilitet och tillväxt.

Det makroekonomiska stödpaket som vi enades om här måste givetvis sättas samman snarast möjligt. Vi får inte dröja med att agera för om vi blir försenade kommer det att sluta med besvikelse för Moldavien i stället för med tillförsikt. Dessutom anser jag att regeringen i Chisinau måste få politiskt stöd eftersom landet efter en lång tid äntligen öppnar upp för EU på riktigt. Det namn som koalitionsregeringen har valt är definitivt ingen slump. Regeringen utgörs av partier som verkligen vill ha ett annat alternativ än det som har valts i Moldavien fram till i dag.

Det politiska stödet är viktigt, särskilt eftersom det finns risk för att Moldavien betraktas som ett lokalt problem, på sin höjd ett problem för rumänerna inom EU – jag vill verkligen betona det. Det är allt annat än detta. Det är ett problem för hela EU och det gläder mig att höra flera ledamöter med en mängd olika perspektiv tala om det här ämnet. Moldavien är trots allt granne med EU och måste få stöd nu när det finns en öppning där. Annars riskerar vi att falla tillbaka i en cykel av förseningar och förhållningar, vilket var typiskt för Voronin-administrationen.

En demokratisk utveckling och stöd från EU kan också leda till en lösning av situationen i Transnistrien, eftersom den här regionen fastnat i ett dödläge. Detta berodde på att regeringen i Chisinau inte var beredd att göra slut på dödläget och intog en tvetydig, destruktiv ståndpunkt i detta avseende.

Slutligen vill jag påpeka att Moldaviens medborgare måste ha visering. Situationen där är inte på något sätt sämre än på västra Balkan, och medborgare från Moldavien måste därför vara fria att resa.

Cătălin Sorin Ivan (S&D). – (RO) Som jag även sade här i parlamentet i måndags behöver Moldavien konkreta åtgärder, inte löften. Moldavien har just nu den svåraste ekonomiska situationen av alla stater i vår världsdel. Det är just därför EU:s institutioner måste ta fram lösningar för att ge omedelbart makroekonomiskt stöd till Moldavien.

Det här stödet är tänkt att täcka ett budgetunderskott motsvarande 14 procent av BNP. Det har mycket länge funnits ett behov av att inleda förhandlingar om ett nytt avtal med Moldavien. Detta har nu blivit möjligt, och vi hoppas att de kommer att genomföras i så snabb takt som möjligt. Parlamentet i Chisinau befinner sig dock i en svår situation. Det finns fortfarande en risk för nyval. Valet av ny president, som ursprungligen planerats till i morgon, har nu skjutits upp ytterligare tio dagar.

Jag är mycket glad över den entusiasm som kommissionen visade när den tillkännagav att dessa förhandlingar skulle inledas, och jag hoppas att entusiasmen håller i sig. Vi har inte råd att göra moldavierna besvikna. De behöver oss. De behöver EU.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Herr talman! I våra diskussioner om Moldavien i parlamentet har vi ägnat stor uppmärksamhet åt landets mycket dåliga ekonomiska situation, men ärligt talat ser situationen mycket bättre ut i dag än den gjorde för ett år sedan. Vi ser Moldavien göra tydliga framsteg mot en ekonomi som förmår förse sina medborgare med det de behöver. Paradoxalt nog är situationen i Moldavien bättre nu än den var för ett år sedan, medan Ukraina, som framhölls som ett gott exempel för alla andra, befinner sig i en sämre situation.

Vi kan se framsteg i det som Moldavien och dess regering gör. EU måste ge det här landet tydliga utsikter till europeisk integration och ge ett bestämt stöd till de nuvarande myndigheterna för att förhindra att den tidigare politiska mardrömmen återuppstår. Moldaviens nuvarande situation är resultatet av åtta års kommuniststyre, och om vi inte vill bidra till att den inkompetenta gruppen återfår makten bör vi i stället hjälpa den moldaviska regeringen och de moldaviska medborgarna.

ORDFÖRANDESKAP: WALLIS

Vice talman

Lena Barbara Kolarska-Bobińska (PPE). – (EN) Fru talman! Jag vill också tacka kommissionsledamoten och kommissionen för alla uttalanden om Moldavien och för de åtgärder kommissionen avser att vidta i framtiden. Jag som är från Polen vet hur viktigt det är med sådana åtgärder och uttalanden om att stärka en svag demokrati under en övergångsperiod i dessa länder. Utvecklingen i Moldavien är viktig för människorna där, men även för hela regionen. Det vill jag betona.

Under övergångsprocessen är reformerna i många Sovjetstater mycket sköra, och framgångarna i Moldavien kommer att bli ett viktigt exempel och en viktig signal för andra reformvänliga grupper i den postsovetiska regionen.

När vi talar om regeringens bräcklighet just nu och situationen i Moldavien måste vi komma ihåg erfarenheterna från början av 1990-talet i mitt land, när den ekonomiska situationen ledde till att pensioner och löner inte kunde betalas ut och att reformer kollapsade. Just nu talar vi om att göra något åt den ekonomiska situationen, men vi måste också komma ihåg att vi behöver stärka institutionerna. Det är institutionerna som är kärnan i alla demokratier: politiska institutioner, institutioner med anknytning till rättsstatsprincipen, rättssystemet och pressfriheten.

Polen har den senaste tiden gjort mycket för att hjälpa Moldavien både före och under valet, men jag tror att vi i synnerhet måste använda oss av det östliga partnerskapet som en passande åtgärd eftersom det ger oss många möjligheter. Jag anser att inte bara kommissionen, som är den som vidtar viktiga åtgärder, utan även parlamentet – när vi får alla dokument – måste påskynda sin process och sina beslut för att bidra till att lösa den här situationen.

Monica Luisa Macovei (PPE). – (EN) Fru talman! Vi kan inte låta den EU-vänliga regeringen i Moldavien falla offer för den allvarliga ekonomiska situationen. Jag efterlyser ett mer omfattande stöd än det paket som kommissionen redan gått med på, och jag insisterar på detta.

Det finansiella biståndet måste stödja befolkningen och de reformer som landet måste genomföra, med uppmuntran från EU. Reformerna måste backas upp av ett förstärkt och omedelbart finansiellt stöd från EU, i kombination med en övervakningsmekanism för att se till att medlen förvaltas på ett bra sätt. Slutligen bör det nya avtalet med Moldavien vara ett associeringsavtal, vilket är fallet för andra länder som omfattas av EU:s grannskapspolitik. Vi bör förhandla om att liberalisera viseringsreglerna och se till att detta blir av.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Den ekonomiska krisen är starkt påtaglig även i Moldavien. Rumänien och Moldavien har särskilt starka ekonomiska förbindelser. Mitt land är det främsta målet för moldavisk export och den näst största importkällan. Dessa handelsutbyten har emellertid drabbats hårt av den förra kommunistregeringens fördärliga införande av ett viseringssystem. Handeln har dock återupptagits sedan systemet avskaffades.

Beviljandet av den kredit på 100 miljoner euro som kommissionen utlovat måste påskyndas. Med tanke på detta är det möjligt att en grupp från IMF besöker Chisinau inom den närmaste framtiden. Polen har också lovat att ge ett betydande bistånd. EU måste även ta hänsyn till att resultatet av moldaviernas röster i valet i juli visar att de håller på att öppna upp för EU.

Nu krävs betydande insatser från EU innan vintern sätter in så att de EU-fientliga makterna inte får någon chans att utnyttja den svåra situation som Moldavien för närvarande befinner sig i. Än så länge har inte en enda euro nått Moldavien.

Victor Boștinăru (S&D). – (RO) Moldaviernas vilja har lett till en radikal förändring i Chisinau, med en EU-vänlig regering som uppriktigt vill engagera sig i ett ordentligt projekt för Moldavien, ett europeiskt projekt.

Moldavien står just nu inför stora ekonomiska och sociala problem, och EU måste visa att det symboliska ordet "solidaritet" inte enbart gäller under valkampanjer. Vi måste visa att vi i EU kan tillmötesgå de förväntningar som finns bland medborgarna i det här landet. När landet nu står inför den katastrofala situation som Voronin-regimen lämnade efter sig och effekterna av den ekonomiska krisen, för att inte tala om vinterns inträde, behöver det omedelbar hjälp. När vi talar om IMF får vi inte glömma att många av EU:s medlemsstater är viktiga aktörer i Internationella valutafonden, och att besluten måste fattas omedelbart.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Jag var faktiskt en av valobservatorerna under valet i Moldavien, och jag känner till den här situationen. Det här är en stat med en tämligen komplicerad historia – vi har Transnistrien, Gagauzien, Moldavien och många andra frågor. Nästan alla postsovetiska system kräver i början en viss mängd ekonomiskt stöd. Därför vill jag verkligen uppmana er att inleda samtal så snart som möjligt och att inleda samtal med Internationella valutafonden, eftersom vi alla verkligen borde stödja den här staten och dess regering som har bildats sedan det senaste valet och som följer vägen mot demokrati. Jag anser att mina kolleger hade helt rätt i det se sade om de specifika åtgärderna för framtiden, det vill säga om att öppna möjligheten till ett frihandelsområde och om viseringssystemet. Detta är vardagliga frågor som vi också måste lösa i framtiden.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Fru talman! Jag vill att skälen till att jag röstade som jag gjorde ska tas till protokollet.

Jag är för att EU ska ge Moldavien stöd i hanteringen av en kritisk situation. Jag är för ett finansiellt stöd från Internationella valutafonden och EU, i synnerhet akut stöd och finansiellt stöd till Moldaviens invånare. Jag är för ett politiskt stöd till koalitionsregeringen i Chisinau, eftersom detta kommer att föda hopp. Detta hopp bör hållas vid liv med finansiellt bistånd.

Folket i Moldavien måste kunna lämna sitt land och resa, och därför är jag för en ordentlig viseringspolitik. Jag är också tydligt och bestämt för att avtalet ska vara ett associeringsavtal. 100 miljoner euro verkar inte vara en tillräckligt stor summa. Vi behöver verkligen ge omedelbar och akut hjälp.

Ioan Enciu (S&D). – (RO) De alltmer positiva budskap som EU har sänt till Chisinau den senaste tiden har välkomnats där med stor entusiasm. Detta beror på att majoriteten av landets befolkning hyser stora förhoppningar om att bli en del av EU. Dessa ambitioner är lätta att förstå.

EU har vid mer än ett tillfälle visat att det besitter förmågan att hjälpa sina medlemmar ur svåra ekonomiska situationer och att det har de mekanismer som krävs för att göra detta. En del motiv väcker dock viss oro som är kopplad till risken för att moldaviernas entusiasm falnar. Den främsta orsaken till detta är att modellen för det avtal som erbjuds Moldavien inte ger samma integrationsgarantier som de stabiliserings- och associeringsavtal som erbjuds staterna på västra Balkan. Å andra sidan kommer förhandlingarna om avtalet att kräva mer tid, vilket fastslogs redan från början.

Jag anser att EU även snabbt måste föreslå en alternativ lösning, exempelvis en oerhört omfattande ekonomisk biståndsplan, kanske till och med en Marshallplan i miniformat för Moldavien.

Leonard Orban, ledamot av kommissionen. – (RO) Jag har lagt märke till något ytterst viktigt: det finns politiskt stöd i parlamentet för att stärka förbindelserna med Moldavien och för att föra landet närmare EU.

Jag måste svara specifikt på några av de frågor som just har tagits upp. En av de viktigaste frågorna gäller samordningen mellan Europeiska kommissionen och Internationella valutafonden vid beviljandet av makroekonomiskt stöd. Som jag har sagt tidigare har vi ett mycket nära samarbete med IMF för att samordna våra biståndsförfaranden. Det är fortfarande för tidigt för oss att säga hur dessa avtal kommer att se ut, men vi tror att EU kommer att vilja se till att saneringsprogrammet även inbegriper en uppsättning reformer som vi betraktar som avgörande för att garantera ett gott styre och en hållbar tillväxt i framtiden.

Som en del av förhandlingarna om de exakta förfarandena för tillhandahållandet av detta stöd är det, mot bakgrund av våra erfarenheter från makroekonomiska stödprogram för andra länder, möjligt att vissa villkor kan dyka upp som är specifikt kopplade till exempelvis ett gott styre, vilket har nämnts av flera talare, eller till harmoniseringen av EU:s grannskapspolitik. Jag vill återigen betona följande faktum: på grund av de regler som vi måste följa kan vi inte enbart ge makroekonomiskt stöd. Därför måste ett avtal ingås mellan Moldaviens myndigheter och Internationella valutafonden. Utan detta avtal kommer vi inte att kunna ge det makroekonomiska stöd som vi har talat mer specifikt om.

Å andra sidan vill jag försäkra er om att vi samordnar våra åtgärder med Internationella valutafonden. En delegation från IMF är för närvarande i Chisinau. Som jag redan har sagt är våra kolleger från generaldirektoratet för ekonomi och finans också i Chisinau och samordnar dialogen med Internationella valutafonden samt med myndigheterna i Moldavien.

En annan fråga som nämnts gäller vilket annat stöd EU kan ge Moldavien som riktar sig till befolkningen, för att visa att vi inte enbart vill stödja Moldaviens myndigheter utan även dess befolkning. Låt mig ge er några exempel. Gemenskapsstödet har medfört och kommer att fortsätta medföra fördelar för befolkningen.

Vi medfinansierar projekt för att förbättra väginfrastrukturen, modernisera Chisinaus flygplats, bygga ut det republikanska sjukhuset i Chisinau, som är det största i landet, och stärka den grundläggande medicinska hjälpen. I våras levererade vi medicinsk utrustning till ett värde av 4,5 miljoner euro till 60 kliniker i Moldavien.

Det här landet får det största gemenskapsstödet per invånare med undantag av de palestinska territorierna. Som ett led i den europeiska grannskapspolitiken ökade biståndsbudgeten, som 2007 hade stigit till 40 miljoner euro, till 62 miljoner euro för det här året. Den väntas växa även i framtiden.

Vi kan inte för närvarande ange någon exakt storlek på det finansiella stödpaket som är en del av det makroekonomiska stödet och de andra program och stödtyper vi kommer att tillhandahålla. Vi kommer att

återkomma med en siffra när vi når till ett skede där vi kan ingå ett avtal med Moldaviens myndigheter, ett avtal som kommer att tillgodose de specifika behov som finns i landet.

Det var två andra frågor som lyftes fram. En av dem rör tidsplanen för förhandlingarna om att ingå ett nytt associeringsavtal med Moldavien. Jag vill tala om för er att Europeiska kommissionen förra veckan sände en delegation till Chisinau för att hålla tekniska samråd med myndigheterna angående förhandlingarna om ett nytt avtal.

På dagordningen för dessa samtal fanns formatet, målen och tidsplanen för förhandlingarna samt beståndsdelarna i det framtida avtalet. Vi håller därför på och förhandlar om den här frågan.

Den sista fråga jag vill nämna är den om viseringsundantaget. I enlighet med den gemensamma förklaring som gjordes den 7 maj 2009 och som var början på det östliga partnerskapet kommer EU att vidta åtgärder för ett successivt införande av ett viseringsundantag, med det långsiktiga målet att uppnå detta för alla länder som är med i partnerskapet. Villkoren är att länderna uppfyller kraven på gott styre och säkerhet och att de garanterar rörelsefrihet.

I detta avgörande skede väntar kommissionen med särskilt stort intresse på rådets diskussion om att inleda en strukturerad dialog om ett viseringsundantag med Moldavien. Fram till dess har vi gett, och ger fortfarande, kraftig uppmuntran till myndigheterna i Moldavien att fortsätta sina reformer i fråga om rättvisa, frihet och säkerhet, vilket tveklöst kommer att underlätta diskussionerna om mindre strikta viseringsregler.

Talmannen. – Debatten är härmed avslutad.

Skriftliga förklaringar (artikel 149)

Sebastian Valentin Bodu (PPE), skriftlig. – (RO) Europeiska kommissionens rapport om den ekonomiska och finansiella situationen i Moldavien är fullkomligt tydlig. Regeringen i Chisinau går igenom en svår tid som inte bara orsakats av den globala ekonomiska recessionen, utan även av ekonomiska beslut som var felaktiga eller som sköts upp för länge av den förra regeringen. Förutom detta kan vi för närvarande vara säkra på att Moldavien på ett tydligt sätt har sagt sig vara för det europeiska alternativet och att landet vill vara mycket mer än bara en stat som gränsar till EU.

Moldavien söker just nu stöd för att ta sig ur den ekonomiska nedgången. Landet söker även efter bundsförvanter. Moldavien är ofrånkomligen en del av Europa, och EU skulle kunna ge stöd i form av konkreta åtgärder, vid sidan av uppmuntran och uttalanden om stöd och närmande. Vi lever i ett sammankopplat, globalt Europa där ingen regering kan utföra några mirakel på egen hand, särskilt inte från en dag till en annan, vilket är förväntningen från ett folk som alltför länge försumrats av sina egna ledare.

Om EU sträcker ut en hand med löfte om samarbete till Moldavien, och om Chisinau och Bryssel närmar sig varandra, kommer detta att inge förtroende hos investerarna i landet. Detta kommer att synas på lång sikt i stabiliteten och tillväxten.

George Sabin Cutaş (S&D), skriftlig. – (RO) Moldaviens väg mot demokrati har varit svår, och nu har landet vänt sig till EU. Den nya regeringsmajoriteten i Chisinau har emellertid en bräcklig ställning eftersom den även försöker hantera uppskjutandet av parlamentets omröstning för att utse Moldaviens president.

Samtidigt kan den svåra ekonomiska situation som den nya regeringen står inför få allvarliga sociala och politiska följder. Under dessa omständigheter behöver vi ett omedelbart och mycket omfattande stöd från EU på många områden, bland annat de tre delarna i det framtida associeringsavtalet: det politiska avtalet, frihandelsavtalet och viseringsundantaget.

Det finansiella stödet är avgörande för att försäkra statens stabilitet och uppmuntra demokratiska och ekonomiska reformer. EU och Internationella valutafonden måste verkligen ge ett betydande makroekonomiskt stöd för att täcka budgetunderskottet och de sociala kostnaderna för den kommande perioden.

Jag måste uttrycka min förhoppning om att presidentvalet i Moldavien och de förändringar som kommer att inträffa när det gäller Europeiska kommissionen och EU:s ordförandeskap inte kommer att påverka den prioritet som vi måste ge EU:s stöd till denna stat, som ligger i vår omedelbara närhet och på vars territorium den olösta konflikt som utspelar sig närmast EU:s gränser pågår. Denna omständighet får inte förbises, eftersom den direkt påverkar Östeuropas stabilitet och säkerheten vid EU:s gränser.

Rafał Kazimierz Trzaskowski (PPE), skriftlig. – (PL) Moldavien är en mycket viktig partner för EU, och situationen i landet speglar stabiliteten i hela regionen. Den nya regeringen vill ansluta sig till EU i framtiden, och därför bör vi stödja den för att de förändringar som man håller på att genomföra i landet ska gå åt rätt håll. Mot bakgrund av detta är det mycket viktigt att vi använder de möjligheter vi fått genom samarbetet inom ramen för det östliga partnerskapet, vilket skulle innebära undertecknandet av ett associeringsavtal och en liberalisering av viseringspolitiken. EU behöver komma ihåg hur viktigt det är att stödja postsovjetiska stater som försöker demokratisera det politiska livet.

Iuliu Winkler (PPE), skriftlig. – (RO) Det svenska ordförandeskapets uttalande om att så snart som möjligt inleda förhandlingar om ett nytt avtal med Moldavien, avsett att ersätta det rådande partnerskaps- och samarbetsavtalet, är mer än välkommet med tanke på den nya politiska situationen i landet. Moldaviens EU-ambitioner har stärkts av den EU-vänliga majoritetsregering som bildats i parlamentet i Chisinau.

Jag anser att Moldavien måste få stöd från EU, särskilt nu i dessa tider då effekterna av den ekonomiska krisen är starkt påtagliga. Detta innebär även ett finansiellt stöd, samtidigt som vi måste ta fram mekanismer som kan bidra till att uppmuntra reformer i Moldavien, vilket i sin tur kommer att föra landet ett steg närmare mot att uppfylla sin önskan om EU-anslutning. Mekanismer som inbegriper ekonomiskt samarbete och handelsavtal är kraftfulla instrument för att se till att Moldaviens EU-ambitioner blir verklighet.

De förmånliga handelsvillkor som EU beviljade i början av 2006 och Moldaviens deltagande i Centraleuropeiska frihandelsavtalet (Cefta) 2007 tillsammans med alla staterna på västra Balkan – varav några är kandidatländer för EU-medlemskap – sammanlänkar landets ekonomi med EU:s inre marknad. Det är på den här punkten landet kan vänta sig möjligheter att integreras i EU. Jag anser att EU:s institutioner måste fästa särskilt stor vikt vid ekonomiska och handelsrelaterade förbindelser såväl som vid politiska förbindelser med Moldavien.

6. Rapport från det oberoende internationella undersökningsuppdraget avseende konflikten i Georgien (debatt)

Talmannen. – Nästa punkt är kommissionens uttalande om rapporten från det oberoende internationella undersökningsuppdraget avseende konflikten i Georgien.

Vytautas Landsbergis (PPE). – (EN) Fru talman! En ordningsfråga: jag vill protestera mot manipulationen av någon i sekretariatet. En lista gavs ut för debatten om undersökningsuppdraget i Georgien, men namnet på vissa talare, inklusive mitt eget, har strukits. Därför begär jag min talartid i enlighet med vad som var bestämt ända till sista minuten. Jag begär ordet efter Ioannis Kasoulides.

Talmannen. – Herr Landsbergis! Det verkar som om det bara är en talare per grupp, och ni har redan en talare för PPE-gruppen. Det jag däremot kan erbjuda er är att ge er ordet under "catch the eye"-förfarandet.

Leonard Orban, ledamot av kommissionen. – (RO) Det gläder mig att få tillfälle att diskutera Georgien med er i dag. Mindre än ett år efter den väpnade konflikten med Ryssland står nu Georgien inför flera utmaningar som är av direkt intresse för EU, och vi måste ge detta land vår odelade uppmärksamhet.

Rapporten från det oberoende internationella undersökningsuppdraget avseende konflikten i Georgien, under överinseende av den schweiziska ambassadören Heidi Tagliavini, sammanställdes på EU:s begäran grundad på rådets beslut. Den är emellertid helt oberoende och EU har inte alls varit delaktigt i utarbetandet av den, eller haft något att göra med innehållet. Därför ska jag inte gå in i detalj på resultatet.

Vi anser att rapporten har fyllt sitt främsta syfte, nämligen att ge en förklaring till de händelser som ägde rum i augusti 2008 och till de huvudsakliga orsakerna till konflikten. Både Georgien och Ryssland kritiserar för sina gärningar. En annan lärdom som rapporten ger är behovet av snabbare och mer bestämda åtgärder från det internationella samfundet i ytterst spända situationer som kan urarta i våldsamheter.

EU står fast vid de åtaganden vi har gjort när det gäller Georgiens territoriella integritet. För närvarande bör våra insatser vara inriktade på att undvika konflikter i framtiden och på att lösa de rådande spänningarna på ett fredligt sätt, eftersom det är den enda vägen till långsiktig framgång och stabilitet i regionen.

Kriget har satt djupa spår hos Georgierna, och landet har fortfarande allvarliga problem, bland annat med att tillgodose de grundläggande behoven hos tusentals fördrivna personer. När det gäller resultaten är jag glad att kunna meddela att genomförandet av det paket för bistånd efter konflikter som Europeiska kommissionen utarbetat med stöd från medlemsstaterna och andra parter fungerar väl. Som ni vet erbjuder

kommissionens paket bistånd på upp till 500 miljoner euro för perioden 2008–2010. Några av de områden som paketet är inriktat på är behoven hos fördrivna personer inom landet och de ekonomiska åtgärder som syftar till att generera ekonomisk tillväxt och stimulera skapandet av arbetstillfällen. Dessutom har Europeiska kommissionen föreslagit att Georgien ska ges makroekonomiskt bistånd på 46 miljoner euro för att hjälpa landet att hantera effekterna av den finansiella och ekonomiska krisen.

För närvarande är EU genom sitt övervakningsuppdrag i Georgien fortfarande den enda internationella aktör som är närvarande för att övervaka situationen i landet. Detta uppdrag spelar en avgörande roll, men vi skulle ändå vilja se det verksamt över hela området. Samtalen i Genève, där EU, OSSE och FN delar på ordförandeskapet, är en unik möjlighet till en politisk dialog med alla parter. Vi kommer att fortsätta att göra allt vi kan för att förespråka konstruktiva diskussioner som leder till konkreta resultat.

Just nu diskuterar arbetsgruppen för fördrivna personer inom landet och för humanitära aspekter, under ledning av Europeiska kommissionen och FN:s flyktingkommissariat, en uppsättning åtgärder som är tänkta att godkännas för återsändande av flyktingar och fördrivna personer inom landet och andra fördrivna personer. Samtidigt har de två mekanismerna för att förhindra och reagera på incidenter gett vissa positiva resultat i Abchazien och Sydossetien när det gäller att minska antalet incidenter och underlätta gränsövergångarna för dessa personer.

Om man tar de senaste händelserna i beaktande är det viktigt att stärka stabiliteten, säkerheten och välståndet i Georgien. Behovet av ekonomiska och politiska reformer i landet är större än någonsin. Det östliga partnerskapet, som lanserades i Prag i maj, är en viktig ram för att stärka det stöd vi ger Georgien, både bilateralt och genom multilateralt samarbete med andra partner i regionen. En central beståndsdel är förslaget att upprätta starkare politiska och handelsmässiga förbindelser. I enlighet med det östliga partnerskapet enades rådet (allmänna frågor och yttre förbindelser) i september om att direktiv för förhandling om nya avtal måste utarbetas för alla tre länderna i södra Kaukasusområdet, inbegripet Georgien.

Förutom att stärka våra politiska förbindelser kommer vi att föreslå att det nya avtalet med Georgien ska inbegripa inrättandet av ett utökat, omfattande frihandelsområde. Det är viktigt att nämna att ett sådant område skulle säkerställa att Georgiens ekonomi gradvis anpassas till EU:s inre marknad. Det är uppenbart att detta ambitiösa och långsiktiga mål fortfarande kommer att kräva att Georgien gör och stöder insatser som syftar till att genomföra reformer. Förhandlingarna om ett utökat och omfattande frihandelsområde kommer att inledas först när de nödvändiga villkoren har uppfyllts.

När det gäller våra förbindelser med Georgien vill jag bara tillägga att våra åtgärder för att öka kontakterna mellan människor går framåt. Kommissionen har slutfört förhandlingarna om ett avtal för att underlätta ett viseringsundantag och försäkra återtagande. Texten finns tillgänglig i rådet. Vi hoppas att förfarandena kan slutföras så snart som möjligt.

Jag tror att vi alla är överens om att Georgien är en huvudaktör i vårt närområde. Därför är det ytterst viktigt att vi står fast vid våra åtaganden i detta land för att hjälpa det att hantera de många utmaningar det står inför, särskilt när det gäller att fullfölja reformprogrammet. När Georgien gör verkliga framsteg i genomförandet av politiska och ekonomiska reformer kommer EU:s förbindelser med landet att bli djupare och närmare.

Ioannis Kasoulides, för PPE-gruppen. – (EN) Fru talman! Vi tar först och främst till oss den rapport från det oberoende undersökningsuppdraget som vi precis har fått. Det är mycket svårt att under omständigheter som dessa säga vem som började det hela och vem som följde efter. Det viktiga är att den faktiska situationen på plats är oförändrad ett år efter denna konflikt och att den strider mot flera principer som EU ska försvara.

Som ni sade, herr kommissionsledamot, har vi för det första principen om att stödja Georgiens territoriella integritet. Våra diplomatiska och andra insatser får aldrig uppmuntra ensidiga självständighetsförklaringar eller separatism. Ett fullbordat faktum som är följden av våldsanvändning kan och kommer aldrig att kunna accepteras.

Vi har för det andra rätten för fördrivna människor att återvända till sina hem och egendomar: den grundläggande rörelsefriheten, som ni sade, att passera skiljelinjerna. Rätten till egendom och bosättning bör stå i centrum för vår politik, och initiativ måste tas för att hantera dessa humanitära frågor och människorättsfrågor oavsett vad en eventuell politisk överenskommelse utmynnar i.

Fientligheterna i Sydossetien har för det tredje bevisat att det inte finns några "frusna konflikter". Termen "frusen" antyder en viss undfallenhet. Brist på intresse från världssamfundets sida kan leda till att konflikten blir kronisk, och en olöst konflikt är ett potentiellt hot mot fred och stabilitet. Ett år efter konflikten vill jag än en gång framhålla EU:s och det franska ordförandeskapets lyckosamma roll i det snabba uppnåendet av

en vapenvila och den roll som nu spelas av den kommission som övervakar den. Att det finns europeiska observatörer på plats är en garanti för att ingen sida hädanefter godtyckligt ska kunna hävda att den andra sidan har inlett fientligheter. Nu bör arbetet inriktas på att nå en politisk överenskommelse – hur svårt detta än är – och de politiska förhandlingar som inleddes i Genève omedelbart efter fientligheterna bör uppmuntras att fortsätta.

Vi stöder ansträngningarna att åstadkomma ett nytt associeringsavtal inom ramen för det östra partnerskapet som omfattar mer än handel och investeringar. Vi stöder också ett avtal som ska göra det lättare att utfärda korttidsvisum och om återtagande mellan Europeiska gemenskapen och Georgien, och vi är nöjda med biståndspaketet efter konflikten, som fungerar bra.

Zoran Thaler, för S&D-gruppen. – (SL) Fru talman, mina damer och herrar, företrädare för kommissionen! Vi välkomnar den opartiska och oberoende undersökningen av, och den efterföljande rapporten om, konflikten i Georgien 2008 som har genomförts av den internationella undersökningskommissionen under ledning av den schweiziska diplomaten Heidi Tagliavini. Innan fientligheterna i Sydossetien bröt ut natten till den 8 augusti 2008, vilket krävde många civila liv, hade vi under flera månader kunnat se provokationer från alla sidor. Det ryska militära ingripandet, däribland invasionen av Georgien, var oproportionerligt och oförsvarligt. Båda sidorna i konflikten gjorde sig skyldiga till brott mot internationell humanitär rätt, vilket också bekräftas i rapporten och av flera organisationer, bl.a. Human Rights Watch.

Så, vad gör vi nu? Ryssland måste till fullo respektera fredsöverenskommelsen. Man måste för det första dra sig tillbaka från de områden som man har ockuperat sedan den 7 augusti 2008. Man måste omedelbart ge medlemmar av EU:s övervakningskommission och internationella organ, däribland FN, fritt och obegränsat tillträde till Sydossetien, så att de kan övervaka vapenvilan och nå ut med humanitärt bistånd. Omkring 25 000–30 000 georgier är fortfarande interna flyktingar i Sydossetien och de sydossetiska de facto-myndigheterna måste underlätta för dem att återvända hem.

Georgiens territoriella integritet måste vara höjd över allt tvivel. Det finns emellertid oroande tecken på diktatoriska tendenser i Georgien. President Saakashvilis missbruk av rättssystemet, den växande fientligheten mot alla avvikande åsikter, den stadigt krympande yttrandefriheten och den ibland konfrontatoriska nationella retoriken är alla till skada för Georgien. Georgien kan bara slå in på den proeuropeiska och demokratiska vägen igen och bli attraktivt för andra länder i regionen om man upprätthåller samma ideal som man hyllade under "rosornas revolution". Alla aktörer bör på ett ärligt sätt ta tillvara de möjligheter som förhandlingarna i Genève skapar. Situationen i Kaukasus måste ägnas stor uppmärksamhet under nästa toppmöte mellan EU och Ryssland.

Kristiina Ojuland, för ALDE-gruppen. – (ET) Fru talman, mina damer och herrar! Jag vill som företrädare för gruppen Alliansen liberaler och demokrater för Europa framföra mitt gillande till rapportören. Rapporten är oerhört viktig, om så bara för att den vederlägger den utbredda myten – som sprids av Ryssland – att det var Georgien som startade kriget. Rapporten är samtidigt balanserad och kritiserar båda sidor i konflikten, och det sägs till och med att de inte kunde ha förhindrat den. Rapporten är verkligen viktig eftersom det sägs klart och tydligt att Ryssland – ända från konfliktens början – organiserade träning på sydossetiskt territorium och försåg sydosseterna med militär teknik och även annan militär utrustning.

En annan väsentlig fråga som berörs i denna rapport är definitivt Rysslands strategi sedan flera år att dela ut pass till invånarna i både Abchazien och Sydossetien, vilket strider mot folkrätten och undergräver goda grannförbindelser. Även om det sägs klart och tydligt i rapporten att utdelningen av pass inte gör invånarna i Sydossetien och Abchazien till ryska medborgare är det bara i lagens ögon som de fortfarande är georgiska medborgare, och det är också därför Rysslands påstående att man skyddade, eller skickade ut folk för att skydda, sina medborgare i Sydossetien inte håller. En annan viktig sak med rapporten är förstås det faktum att den tar upp den etniska rensningen på sydossetiskt territorium i de georgiska byarna. Detta är en mycket viktig fråga. Tyvärr tar rapporten däremot inte upp den etniska rensning som Ryssland genomförde i Abchazien från 1991, då Georgiens självständighet ledde till att nästan en kvarts miljon georgier tvingades lämna sitt hemland Abchazien.

Jag vill avsluta med att säga att det viktigaste av allt naturligtvis är att det i rapporten sägs att Georgiens självständighet, autonomi, suveränitet och territoriella integritet måste respekteras. Frågan vi står inför i dag är om detta kan bli verklighet, och när vi nu snart ska fira 20-årsjubileet av Berlinmurens fall frågar jag er, mina damer och herrar, när kommer vi att kunna fira Abchaziens och Sydossetiens förening med Georgien?

Ulrike Lunacek, för Verts/ALE-gruppen. – (EN) Fru talman! Jag vill ansluta mig till föregående talare och varmt tacka Heidi Tagliavini och hennes team för den rapport som de har lyckats lägga fram.

Det framgår tydligt av rapporten att båda sidor var ansvariga för upptrappningen inför konflikten i augusti 2008. Det står också klart att Ryssland hade byggt upp en militär närvaro i Sydossetien, som låg inom georgiskt territorium. Det står emellertid också klart att dessa provokationer fick Georgiens president Saakashvili att överreagera. Det är viktigt att få sagt att båda sidor var ansvariga och att vi nu måste fokusera på vad som kan hända i framtiden. Detta är rapportens viktigaste slutsats. Jag instämmer också i allra högsta grad med alla som har sagt att Georgiens, och alla länders, territoriella integritet måste respekteras. Folkrätten måste respekteras.

Det är emellertid också viktigt att titta närmare på några av orsakerna: de aggressiva, främlingsfientliga och nationalistiska uttalanden som var ett led i upptrappningen inför denna konflikt. En annan sak är att fråga vad EU ska göra nu. Vi har en övervakningskommission, och det är viktigt, men den måste få tillträde till alla delar av Georgien för att kunna hjälpa interna flyktingar och andra.

I de diskussioner vi nu för – kommissionsledamoten har föreslagit ett frihandelsområde med Georgien och parlamentet ska diskutera mikroekonomiskt bistånd till Georgien – är det tydligt att EU även måste överväga att ställa krav på Georgien. Det kan t.ex. handla om att minska landets militära budget. Försvarsbudgeten har vuxit de senaste åren i Georgien, som på grund av detta inte har så det räcker på andra områden som till exempel socialpolitik, civilsamhället och mediefrihet. EU måste mycket noga följa upp detta. Det är kort sagt viktigt att EU stöder ansträngningar för att tona ned det aggressiva tonläget, och det ekonomiska biståndet måste vara förbundet med villkor.

Milan Cabrnich, för ECR-gruppen. – (CS) Fru talman, mina damer och herrar! Som företrädare för ECR-gruppen och Europaparlamentets delegation för samarbete med parlamentet i Georgien, som jag är ordförande för, välkomnar jag den rapport som kommissionen har lagt fram. Rapporten har hög trovärdighet och har inte ifrågasatts av någon av parterna i konflikten. Vi följer noga situationen i Georgien och vi följer också de närmare förberedelserna inför Georgiens medlemskap i Nato. Vi stöder till fullo Georgiens territoriella integritet och suveränitet som självständig stat. Vi accepterar inte att Georgien eller något annat land ligger inom Rysslands eller något annat lands exklusiva intressesfär. På grund av den militära konflikt som ägde rum i Georgien för ett år sedan följer vi särskilt med stor oro situationen i Sydossetien. Vi är oroad över efterlevnaden av vapenvilan och vi är särskilt oroad över situationen för de flyktingar som tvingats lämna sina hem och inte kan återvända till dem. Som det ser ut i dag kommer EU:s humanitära bistånd tyvärr inte fram till Abchazien och Sydossetien. Både etniska georgier och andra invånare i dessa områden har det i dag svårt. Vi beklagar också djupt att de oberoende fredsobservatörer som EU har skickat till Georgien inte ens har kunnat utföra sitt arbete i dessa områden.

Enligt rapporten bröt båda sidor i konflikten mot folkrätten. Det är inte vår sak att döma, men rapporten visar icke desto mindre tydligt att Rysslands agerande gick långt utöver vad som kan räknas som nödvändigt självförsvar. Vi är oerhört oroad över uppgifterna i rapporten om etnisk rensning och våld mot civilbefolkningen som ska ha ägt rum både under och efter konflikten. Inom den interparlamentariska kommittén kommer vi framöver att arbeta för att all våldsanvändning omedelbart ska upphöra, att de blockader som gör det omöjligt att nå fram med humanitärt bistånd till dem som verkligen behöver det omedelbart ska tas bort, att internationella fredsobservatörer ska få röra sig fritt och att man ska göra allt man kan för att minimera konfliktens effekter på oskyldiga civila. Vi kommer att stödja alla åtgärder som leder till att konflikten upphör och till att Georgiens territoriella integritet och suveränitet återupprättas.

Bastiaan Belder, för EFD-gruppen. – (NL) Fru talman! "Det finns inga vinnare" sägs det i undersökningskommissionens läsvärda rapport om den väpnade konflikten i Georgien sommaren 2008. Jag delar inte denna slutsats.

Visst fanns, och finns, det en vinnare: Ryssland. Med den georgiske presidentens hjälp håller Kreml resolut och med militära medel på att fullborda den politiska annekteringen av Abchazien och Sydossetien. Förloraren är den georgiska staten, även om den kan trösta sig med att ha stöd från den ryska ortodoxa kyrkan, som fortsätter att vidhålla att abchazer och sydosseter är georgiska medborgare. Jag vill framhålla denna lovvärda inställning av patriarkatet i Moskva, som verkligen kan tjäna som ett föredöme för tveåksna medlemsstater.

Tagliavinikommissionen kritiserar med rätta massutdelningen av ryska pass till georgiska medborgare i Abchazien och Sydossetien och hävdar att den strider mot folkrätten. Detta undergrävande av Georgiens suveränitet har för närvarande en exakt motsvarighet i undergrävandet av Ukrainas nationella suveränitet på Krimhalvön, där Ryssland frikostigt delar ut nya pass till ukrainska medborgare.

En viktig politisk lärdom som EU bör dra av Tagliavinirapporten är därför att man aktivt bör hjälpa Kiev att försvara sin nationella självständighet mot grannländerna. Europeiska projekt på Krimhalvön skulle vara ett mycket bra sätt att göra det och detsamma gäller i Georgien.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Fru talman! Konflikten i Kaukasus 2008, även kallad femdagarskriget, var en beklaglig väpnad militär konflikt på georgiskt territorium mellan Georgien och Ryssland, som även drabbade de så kallade utbrytarprovinserna Sydossetien och Abchazien.

Eftersom internationella medier tyvärr ofta har en ensidig rapportering om omständigheterna kring och bakgrunden till kriget vill jag förtydliga ett par saker: USA fördömde kraftigt Rysslands militära agerande. Man beskrev det som en ren skrämsel- och maktdemonstration och försvarade Georgiens hållning. Det första som man måste ha klart för sig här är att Ryssland inte var den angripande parten utan reagerade på det krig som startats av Saakashvili. Han visste mycket väl när han satte sitt återföreningsprogram i verket att han stod inför en allsmäktig motståndare, men han räknade med att Nato och USA skulle hålla honom om ryggen och bestämde sig därför för att tvinga tillbaka utbrytarprovinserna med våld.

Rysslands reaktion var utan tvekan överdriven, men den var förenlig med folkrätten i en så kallad självförsvarssituation. Därför handlade det amerikanska stödet till Georgien förstås inte bara om att skydda den demokratiska rätten till självbestämmande, utan också – och detta måste sägas – om militära och politiska syften, i synnerhet eftersom Georgien fungerade som en strategisk lydstat i Kaukasus vid den ryska gränsen.

Georgierna bör vara försiktiga med att låta USA hålla dem om ryggen. Man behöver bara tänka på Ungern 1956, då USA som vi vet också erbjöd sitt stöd. Utgången blev hur som helst en katastrof: ungrarna övergavs av västvärlden i sin kamp för frihet.

Jag vill avsluta med att hänvisa till rapporten av den 30 september 2009, där den undersökningskommission som tillsatts av EU:s ministerråd noggrant förklarade att de skäl som georgierna med hänvisning till folkrätten åberopat till försvar för attacken var ogiltiga.

Vytautas Landsbergis (PPE). – (EN) Fru talman! Chefen för undersökningsuppdraget, Heidi Tagliavini, skrev följande kommentarer i ett separat pressmeddelande: "Det måste konstateras att konflikten 2008 var förutsebar och hade kunnat förhindras", "men det internationella samfundet vände bort blicken, som om man hade gett upp hoppet om att inte bara lösa den underliggande konflikten utan också upprätthålla den allt bräckligare vapenvilan". Vem skulle hellre ha upprätthållit en situation med växande osäkerhet och väpnat våld med tydligt annalkande tragiska följder?

Heidi Tagliavini konstaterade att det internationella samfundet bestod av tre juridiska personer: FN, OSSE och EU. Nu tillhör även vi – Europaparlamentet – de tre stora hycklarna som såg och visste, men inte ville förhindra det senaste blodiga skedet i detta 17-åriga krig.

Även andra viktiga slutsatser som har dragits av undersökningskommissionen är av övergripande betydelse. En är att fredsbevarande styrkor inte ska hämtas från grannländer, eftersom de tenderar att försvara särskilda *zones d'état*, men inte freden. Effekterna av en stormakts tvångspolitik och diplomati på en liten och uppstudsig granne bör beaktas, för att inte tala om de eventuella förlusterna av viktiga delar av territoriet genom smygannektering. Det finns inga vinnare i denna konflikt. När det internationella samfundet finns bland de stora förlorarna är det ett nederlag för den politiska samarbetskulturen.

Två andra citat: "Vedertagna folkrättsliga principer som respekt för staters suveränitet och territoriella integritet nonchalerades" och "följden blev en tillbakagång från de civiliserade normerna för politisk samverkan i Europa".

(Talmannen avbröt talaren.)

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Fru talman, herr kommissionsledamot! Jag fick tillfälle att själv besöka Tbilisi i september förra året. Frågan om Georgiens territoriella integritet och stabilitet spelar stor roll för stabiliteten i hela regionen, som tyvärr har en stabil historia av instabilitet. Det finns inte bara en sanning, utan det finns flera och de motsäger ofta varandra. När de politiska beslutsfattarna tappar besinningen blir följderna oförutsägbara och vittomfattande. De direkta och indirekta skadorna är enorma och det är i första hand oskyldiga människor som drabbas av konsekvenserna.

Varken ingripanden av stormakterna eller stöd till den ena eller den andra sidan leder framåt. Det som behövs är åtgärder för att återupprätta och stärka det förtroende som för närvarande helt saknas. Kaukasus är en komplicerad region som i likhet med Balkan har mer historia än man klarar av att smälta och hantera. Snabba

lösningar och främlingsfientlighet kan aldrig leda framåt. Även om bristen på respekt för minoriteters rättmätiga fri- och rättigheter var den viktigaste orsaken till konflikten fanns det flera orsaker, varav vissa var av ekonomisk karaktär och i synnerhet rörde energifrågor och geopolitik. Geopolitiken fordrar emellertid att stormakterna agerar ansvarsfullt, för där elefanterna rullar sig växer gräset alltid glest. Vi måste se till att elefanterna lär sig att allt gräs inte är, och aldrig kommer att vara, deras.

Paweł Robert Kowal (ECR). – (PL) Fru talman! Jag tycker att dagens debatt har fallit in i ett mönster där man i första hand inriktar sig på att bota de symptom som är följden av den allvarliga situationen i Georgien. Georgien är i dag ett land där EU:s anseende som en viktig kraft på den internationella arenan står på spel. Faktum är att ingen har respekterat Nicolas Sarkozys plan, som redan har förpassats till de historiska arkiven, att Ryssland framhårdar i sin militära integration av Abchazien och Ossetien, och att EU inte kommer att kunna stärka sin ställning som en makt vars ord inger respekt när det gäller situationen i Georgien. Det bästa beviset på detta är att kommissionsledamot Benita Ferrero-Waldner inte är närvarande vid dagens debatt, utan att det bara är Leonard Orban som för kommissionens talan. Diana Wallis tycker uppenbarligen inte att ärendet är tillräckligt viktigt, att döma av hennes stränga begränsningar av talartiden när det gäller denna fråga.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Denna fråga rör stormakterna, även om det handlar om en människorättssituation. Som spelpjäser i stormakternas spel är det alltid civilbefolkningen, minoriteterna och demokratin som blir offren. Där det råder delning och splittring byts trygghet ut mot otrygghet, och man låter gevären tala i stället för att förhandla. Vad kan man göra? EU måste visa att man har lite trovärdighet. EU måste införa en minoritetspolitik som garanterar minoriteterna rätten att använda sitt modersmål, främja sin kultur och åtnjuta autonomi även i Frankrike, Rumänien, Grekland och Slovakien. Lösningen på situationen i Ryssland, Georgien, Sydossetien och Abchazien finns inom EU. EU måste komma fram till en lösning och kunna föregå med gott exempel inför dessa länder.

Charles Tannock (ECR). – (EN) Fru talman! Även om det rent sakligt stämmer att president Saakashvili inledde ett anfall mot Sydossetien 2008 så skedde det först efter provokationer, bland annat hårda ekonomiska sanktioner och ryska truppförstärkningar i de ockuperade områdena.

Som jag ser det framgår det inte helt av rapporten att de ryska styrkornas agerande, ett agerande som bland annat innefattade bombningar av civila områden i Georgien som Gori, systematisk etnisk rensning av georgier från Sydossetien samt abchaziska styrkors ockupation av georgiskt territorium, var oproportionerligt.

Saakashvili gick enligt min mening definitivt för långt när han försökte återfå kontrollen över georgiskt suveränt territorium, och han begick ett fruktansvärt politiskt misstag – även om det ju var georgiskt suveränt territorium. Nu är Ryssland emellertid fast beslutet att etablera en lagstridig inflytandesfär i andra närliggande länder, det så kallade "nära utlandet", som i egenskap av suveräna territorier naturligtvis ska respekteras enligt folkrätten.

Tunne Kelam (PPE). – (EN) Fru talman! En slutsats kan dras av konflikten och det är att världssamfundet alltför länge och alltför beredvilligt har accepterat de så kallade "frusna konflikterna", vilket som min kollega Ioannis Kasoulides uttryckte är detsamma som undfallenhet. Det centrala i denna konflikt är att Georgien inte invaderade ryskt territorium, utan att Ryssland invaderade georgiskt territorium med massiv militär styrka och stod i begrepp att ockupera dess huvudstad. Det var ett exempellöst brott mot folkrätten och undergräver Rysslands trovärdighet som en pålitlig partner.

Eftersom de internationella reaktionerna på denna invasion har varit kluvna kan Ryssland känna sig som en vinnare, vilket betyder att det finns en risk för liknande aggressioner på exempelvis Krimhalvön eller till och med i Östersjöområdet. Det behövs därför ett tydligt åtagande från EU:s sida om att man kommer att upprätthålla en närvaro i Georgien och garantera landets valfrihet och territoriella integritet. Att ha en närvaro där kommer att vara oerhört viktigt.

Leonard Orban, ledamot av kommissionen. – (RO) Jag ska fatta mig mycket kort och börja med att i likhet med väldigt många talare säga att principen om Georgiens territoriella integritet är central för vårt agerande. Det är en grundläggande faktor som vi håller i åtanke i allt vi gör.

Låt mig göra alldeles klart att kommissionen kommer att fortsätta att främja samarbete och kontakter med Georgien på flera olika områden, så att detta land kan utvecklas och närma sig EU. Detta stöd och dessa ansträngningar kommer som sagt att äga rum inom många områden.

Vi kommer att fortsätta att närvara vid förhandlingarna i Genève, där det finns en politisk dialog som alla parter deltar i, vilket är avgörande för att lösa denna situation. Vi kommer även att fortsätta att ge bistånd till interna flyktingar. Vi håller också på att inleda förhandlingar om associeringsavtalet, inklusive ett frihandelsavtal, som naturligtvis bland annat omfattar förenkling av viseringsordningen.

Jag vill avslutningsvis säga att vi inför dessa förhandlingar naturligtvis vill att de styrande i Georgien ska uppfylla vissa villkor och skyldigheter som följer av rättsstatsprincipen och respekten för mänskliga rättigheter och grundläggande fri- och rättigheter, givetvis tillsammans med övriga ekonomiska villkor och villkor som rör handelsutbytet.

Talmannen. – Debatten är härmed avslutad.

(Sammanträdet avbröts kl. 10.55 och återupptogs kl. 11.05.)

ORDFÖRANDESKAP: BUZEK

Talman

Ana Gomes (S&D). – (PT) Herr talman! Jag vill med hänvisning till artikel 151 i arbetsordningen om personliga uttalanden säga att jag anser att mitt namn missbrukas i ändringsförslag till budgeten gällande tvångsaborter, som har lagts fram av Nirj Deva och Konrad Szymański. I det ändringsförslag som de hänvisar till, och som jag lade fram i ett yttrande om betänkandet "En särskild plats för barn i EU:s yttre åtgärder", står följande, och jag citerar:

(EN) "Europaparlamentet uppmanar EU att kraftfullt bekämpa alla former av diskriminering mot flickor (från befruktningen) och avsätta tillräckliga resurser för att rätta till uppkomna orättvisor".

(PT) Syftet med min text var att skydda flickor mot diskriminering före födseln, dvs. mot selektiv abort baserad på kön, inte att stoppa all abortrelaterad verksamhet.

Min text skiljer sig i fråga om ordval och syfte från Nirj Devas och Konrad Szymańskis text i ändringsförslagen till denna budget. Det är därför inte rätt att dra en parallell mellan dem och än mindre att nämna mitt namn i detta sammanhang, vilket jag betraktar som ett förkastligt försök till politisk manipulation.

Jag kommer att rösta mot Nirj Devas och Konrad Szymańskis ändringsförslag 727, 732 och 734.

7. Sacharovpriset 2009 (tillkännagivande av pristagare)

Talmannen. – Jag vill börja med en del viktig information om 2009 års Sacharovpris. I morse beslutade Europaparlamentets talmanskonferens att 2009 års Sacharovpris skulle tilldelas Memorial, en organisation som drivs av Oleg Orlov, Sergej Kovalev, Ljudmila Alexejeva och andra människorättsförfvarare i Ryssland, varifrån organisationen kommer. Vi har tilldelat Memorial årets pris. Vi hoppas innerligt att vi därigenom kan bidra till att sätta punkt för den onda cirkel av rädsla, otrygghet och våld som omger människorättsförfvarare i Ryssland.

Vi hoppas också nå ut med vårt budskap att aktivister från det civila samhället överallt måste kunna utöva sina mest grundläggande rättigheter när det gäller tankefrihet, yttrandefrihet och frihet för det skrivna ordet. Vi måste ha frihet att följa våra tankar eftersom detta är en förutsättning för att komma fram till sanningen.

Jag vill uttrycka min stora glädje över att kunna tillkännage detta pris i egenskap av Europaparlamentets talman och, inte minst, någon som har sitt ursprung i Solidaritet. Vi hade en gång i tiden allvarliga problem som i hög grad liknade dem som våra kolleger och kamrater har i Ryssland i dag. Det gläder mig mycket att sanning och frihet alltid segrar till slut. Så var det i många av länderna i Central- och Östeuropa. Att det i dag är sanningssökande ryssar som inte fritt får verka är ett stort problem för hela Europa, förutom den personliga tragedi som det är för dem själva. Syftet med detta pris är att vi ledamöter av Europaparlamentet ska uttrycka vårt starka stöd för deras verksamhet.

(Applåder)

Låt mig komma med några allmänna synpunkter. Det var 1988 – för över 20 år sedan – som Europaparlamentet instiftade det årliga Sacharovpriset för tankefrihet för att hedra personer eller organisationer som gör insatser till förmån för mänskliga rättigheter och grundläggande värderingar.

I dag minns vi också alla de enastående individer som genom sina insatser och sitt engagemang har gjort motstånd mot en hård verklighet av förtryck, förföljelse och landsflykt. Det handlar ofta om "vanliga" människor med osedvanligt mod och engagemang. Inte sällan riskerar de mycket – till och med sina liv. Vi har delat ut detta pris till författare, journalister, politiker, lärare, advokater och organisationer som kämpar för fackföreningsfrihet, och även till kvinnoorganisationer som kämpar mot påtvingade försvinnanden. Tankefrihet är ett universellt värde.

Låt mig ta tillfället i akt och säga att de två nominerade som inte fick Sacharovpriset i år likväl har vårt starka stöd, och att även de bör nämnas som personer som har gjort ett särskilt starkt intryck på oss. Det faktum att vi har nämnt deras namn, att de har tagits upp i så många av våra debatter, vittnar om vårt starka stöd för deras insatser. Det är inte bara vinnaren av priset utan också de nominerade som förtjänar vår respekt och vår djupa erkänsla.

(Applåder)

Prisutdelningsceremonin kommer att äga rum onsdagen den 16 december i Strasbourg.

8. Omröstning

Talmannen. – Nästa punkt är omröstningen.

(För omröstningsresultat och andra uppgifter som rör omröstningen: se protokollet.)

8.1. Förslag till Europeiska unionens allmänna budget – Budgetåret 2010 (omröstning)

- Före omröstningen:

László Surján, föredragande. – (EN) Herr talman! Vi har i budgetutskottet röstat om mer än 1 100 ändringsförslag till 2010 års budgetförslag. Det finns oundvikligen några få tekniska justeringar som måste göras och som jag härmed anholder om ska tas upp till omröstning i parlamentet.

När det gäller den ekonomiska återhämtningsplanen för Europa antog utskottet två nya punkter som ska läggas till budgetposterna 06 04 14 01, 06 04 14 02 och 06 04 14 03. Dessa punkter ska fogas till de befintliga budgetanmärkningarna, men på grund av ett tekniskt fel såg det ut som att punkterna ersatte anmärkningarna. Ändringsförslag 832 måste därför ändras.

Efter det att marginalerna bekräftats innebar omröstningen i utskottet att en marginal på 1 775 000 euro blev kvar under rubrik 3b. Jag föreslår att detta belopp ska föras till programmet "Ett Europa för medborgarna". Det innebär att ändringsförslag 889 avseende budgetpost 15 06 66 måste ändras så att de sammanlagda åtagandebemyndigandena uppgår till 32 255 000 euro. Ändringsförslag 547 blir därmed inaktuellt.

Orden "hållbara och miljövänliga åtgärder, den gröna nya given" ska ersätta orden "den gröna nya given" i de antagna anmärkningarna i följande budgetposter:

04 02 17 ESF – Konvergens

04 02 19 ESF – Konkurrenskraft

13 03 16 Eruf – Konvergens

13 03 18 Eruf – Konkurrenskraft

I budgetpost 13 03 20 (Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) – Operativt tekniskt stöd) ska de två första nya styckena ersättas med följande text:

"En del av anslaget är avsett för finansiering av hållbara och miljövänliga åtgärder, den gröna nya given, som gör det möjligt att förena ekonomiska, sociala och miljörelaterade utvecklingskrav samt gör det möjligt för EU:s regioner att återhämta sig efter den ekonomiska och finansiella krisen."

Av tekniska skäl ska numret ändras till 04 03 12 för budgetposten "Pilotprojekt: Heltäckande samarbete mellan offentliga myndigheter, vinstdrivande företag och ideella företag om integrering av personer i samhället och på arbetsmarknaden".

Av tekniska skäl ska numret ändras till 09 06 05 för budgetposten "Förberedande åtgärd – Erasmus för journalister".

Om ändringsförslag 943 till budgetpost 26 01 20 "Europeiska gemenskapernas byrå för uttagningsprov för rekrytering av personal" antas, ska motsvarande budgetbilaga (avsnitt III, kommissionen) för denna byrå anpassas i enlighet därmed.

Jag ber sessionstjänsten att göra de nödvändiga korrigeringsarna i protokollet – om parlamentet samtycker till detta. Tack för er uppmärksamhet!

Herr talman! Låt mig bara rikta ett tack till sekretariatet för deras enorma arbetsinsats. En sådan här lista med justeringar dyker normalt upp varje år och kräver mycket arbete av sekretariatet. Vi diskuterade den med grupperna och samordnarna och jag fick deras stöd för ändringen, som ligger i linje med själva andemeningen i det allmänna förslaget.

Det viktigaste är att vi i budgetutskottet var eniga om att utnyttja alla våra rättsliga möjligheter att fylla på marginalerna under nästan varje rubrik, vilket innebär att alla röster för att ge mer pengar hotar budgetens laglighet. Jag vill göra er uppmärksamma på detta och hoppas att samarbetsviljan ska finnas kvar. Vi har lite olika åsikter, men det är inget konstigt med det.

(Applåder)

(De muntliga ändringsförslagen antogs)

- Före omröstningen om ändringsförslag 870:

Helga Trüpel (Verts/ALE). – (EN) Herr talman! Enligt omröstningslistorna kommer ändringsförslag 464 från gruppen De gröna/Europeiska fria alliansen att falla bort om budgetutskottets ändringsförslag 870 antas. Omröstningslistan följer den informella regel som infördes av Thomas von der Vring och som innebär att parlamentet först ska rösta om budgetutskottets ändringsförslag, och att ett antagande av dessa ändringsförslag leder till att alla andra ändringsförslag som rör samma budgetpost faller bort.

Denna metod ingår emellertid inte i parlamentets arbetsordning och infördes enbart för att se till att parlamentets samlade ståndpunkt när det gäller budgeten ligger inom de finansiella gränser som har slagits fast för Europaparlamentet. Eftersom ändringsförslag 464 bara går ut på att medel ska avsättas i reserv kan det absolut inte orsaka problem i form av överskridanden. De två ändringsförslagen är i själva verket inte alls ömsesidigt uteslutande och vi kan därför definitivt rösta om båda.

Jag anholder därför om att artikel 161 i arbetsordningen ska tillämpas och en omröstning även hållas om ändringsförslag 464.

(Applåder)

Talmannen. – Mina damer och herrar! Ordningen har redan slagits fast och noggrant kontrollerats, men jag vill be föredraganden att uttala sig. Eftersom ni är den som är mest insatt ber jag er säga några ord om denna sak.

László Surján, föredragande. – (EN) Herr talman! Det är normalt inte föredragandens sak att bestämma om något är inkorrekt eller inte. Vi har en praxis och en kutym. Jag måste meddela parlamentet att om vi först röstar om budgetutskottets ändringsförslag, som inte har ifrågasatts av De gröna/Europeiska fria alliansen, så skulle deras ändringsförslag leda till en minskning av Europeiska regionala utvecklingsfonden med 300 miljoner euro.

Det föreligger alltså en verklig motsättning. Å ena sidan skulle det ske en höjning, å andra sidan en sänkning. Vi bör stå fast vid vårt beslut, för det står klart och tydligt i ändringsförslag 464 att betalningen inte höjs. Det sker inte någon höjning alls. Det står därför i strid med det andra ändringsförslaget – vi kan inte ha en höjning med 300 miljoner euro och samtidigt inte ha någon höjning.

Talmannen. – (...) så att vi kan gå vidare till omröstning. Det är så våra avdelningar, som har undersökt detta, och föredraganden ser på saken. Jag föreslår därför att vi går vidare till omröstning.

- Före omröstningen om ändringsförslag 812:

Luis Manuel Capoulas Santos (S&D). – (PT) Herr talman! Jag begär ordet med hänvisning till artikel 173 i arbetsordningen som handlar om överträdelser av arbetsordningen. Jag vill att omröstningsordningen ska ändras, eftersom ordningen enligt omröstningslistan tycks bryta mot artikel 161 i arbetsordningen.

Jag begär därför att ändringsförslag 70, där det föreslås att 600 miljoner euro ska anslås i stöd till mjölksektorn – vilken som vi alla vet befinner sig i en ytterst svår situation – ska tas upp till omröstning omedelbart före ändringsförslag 812, där det föreslås ett anslag på 300 miljoner euro. Jag vill påpeka att anslaget på 600 miljoner euro godkändes enhälligt i utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling och vann brett majoritetsstöd här i parlamentet vid det senaste sammanträdet den 17 september, då vi röstade om en resolution om stöd till mjölksektorn och om den kris som den befinner sig i.

Talmannen. – Tack! Det handlar förstås om vilka ekonomiska resurser som står till vårt förfogande, vilket gör detta till ett viktigt beslut. Vi vill förstås ge stöd, men vi måste veta vad som finns tillgängligt. Förslaget här är att vi ska rösta om ändringsförslag 812 först, det är det som är förslaget. Jag vill be föredraganden att uttala sig i denna fråga. Hur ser finanserna ut, vilket ekonomiskt utrymme finns det?

László Surján, föredragande. – (EN) Herr talman! Jag upprepar att omröstningsordningen inte är mitt beslut. Min kollega Helga Trüpel konstaterade för ett par minuter sedan att det finns en så kallad informell regel om att man börjar med att rösta om budgetutskottets ändringsförslag. Varför? Därför att budgetutskottet är det parlamentariska organ som kan bedöma om vi har några marginaler eller inte.

Det ligger inte i vårt intresse att ändra reglerna under omröstningsförfarandet och jag är emot detta. Omröstningslistan har delats ut. Grupperna har beslutat hur de ska rösta. Eventuella ändringar skulle skapa förvirring och leda till en massa problem längre fram. Ändrar vi våra regler i ett fall, oavsett anledning, så kommer vi att vara förlorade. Alla organ bör respektera sina egna traditioner, regler och bestämmelser.

- Före omröstningen om ändringsförslag 445:

María Paloma Muñoz De Urquiza (S&D). – (ES) Herr talman! Det har inträffat ett tekniskt missöde. Jag ville rösta mot ändringsförslag 444.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Herr talman! Jag förstår till fullo föredragandens argument för att vi skulle rösta om ändringsförslag 812 först.

Men om argumentet bara gällde förfarandet så innebär omröstningsresultatet till förmån för ändringsförslag 812 inte nödvändigtvis att ändringsförslag 70 bortfaller.

Det är i parlamentariska församlingar brukligt att, som Luis Manuel Capoulas Santos begärde, först rösta om de ändringsförslag som avviker mest från den ursprungliga texten. Vi gör ett undantag av de skäl som beskrevs av föredraganden...

(Talmannen avbröt talaren.)

Talmannen. – Tack, vi förstår. Det finns ett bestämt röstningsförfarande. Jag ber föredraganden att uttala sig. Enligt avdelningarna och som vi ser det faller detta andra ändringsförslag bort. Kan föredraganden bekräfta detta?

László Surján, föredragande. – (EN) Det finns ingen anledning att börja debattera igen efter omröstningen. Vi är nu för en omröstning.

- Före omröstningen om ändringsförslag 603:

Michael Cashman (S&D). – (EN) Herr talman! Jag vill bara säga något i all välmening. Några av oss har hört olika nummer ropas upp. För att undvika missförstånd, kan vi fokusera på skärmen här uppe? Bara för det fall att det uppstår problem med vad vi hör eller med kommunikationen. Jag vill inte lägga skulden på någon, men låt oss för säkerhets skull titta på skärmen.

Talmannen. – Bra. Alla tittar på skärmen. Det är kanske jag som läser upp numren för snabbt. Jag ska läsa upp dem långsammare. Tack!

- Före omröstningen om ändringsförslag 937:

Godfrey Bloom (EFD). – (EN) Herr talman! Jag vill helt snabbt ta till orda i en ordningsfråga. För ett par minuter sedan sade ni att ni var bunden av reglerna, och vad kan man göra när man är bunden av reglerna? Jag har full förståelse för detta och det har parlamentet också.

Kan jag förutsätta, och kan vi förutsätta, att ni kommer att vara bunden av parlamentets regler under hela er ämbetsperiod? Er föregångare ansåg nämligen att han inte var bunden av reglerna och struntade i regelboken med hänvisning till röstförklaringar, eftersom han inte ansåg sig vara bunden av den. Jag överläter denna fråga åt er.

Talmannen. – Tack så mycket. Mina damer och herrar! Vi får i synnerhet under omröstningen bara ta till orda i ordningsfrågor. Jag ber er att inte ta upp andra frågor än ordningsfrågor för i så fall kan vi inte hålla omröstningen. Det är en stor olägenhet för oss alla.

(Applåder)

8.2. Förslag till EU:s allmänna budget 2010 (avsnitt III, kommissionen) (A7-0038/2009, László Surján) (omröstning)

8.3. Förslag till EU:s allmänna budget 2010 (avsnitt I, II, IV, V, VI, VII, VIII, IX) (A7-0037/2009, Vladimír Maňka) (omröstning)

8.4. Justering av grundlöner och tillägg för Europols personal (A7-0040/2009, Claude Moraes) (omröstning)

8.5. Ändring av förordning (EG) nr 1234/2007 (enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden) (omröstning)

- Före omröstningen om punkt 79:

Syed Kamall (ECR). – (EN) Herr talman! Låt mig börja med att be mina kolleger om ursäkt för detta inlägg, men jag undrar om någon kan förklara vad "GOM" egentligen står för.

Talmannen. – Det står för "den gemensamma organisationen av marknaden", fast det blir förstås lite olika på olika språk!

8.6. Lägesrapport för SIS II och VIS (omröstning)

8.7. Främjande av demokrati inom ramen för externa förbindelser (omröstning)

8.8. De institutionella aspekterna av inrättandet av den europeiska avdelningen för yttre åtgärder (A7-0041/2009, Elmar Brok) (omröstning)

- Före omröstningen om ändringsförslag 3:

Elmar Brok, föredragande. – (DE) Herr talman! Jag vill lägga fram ett muntligt ändringsförslag till De gröna. Om de godtar förslaget vill jag rekommendera att man röstar "ja". Om vi inför meningen "*There should be no duplication of external service in the Council or in the European Council*" rekommenderar jag att parlamentet röstar ja till detta.

(Det muntliga ändringsförslaget antogs)

- Före omröstningen om ändringsförslag 56:

Corien Wortmann-Kool (PPE). – (EN) Herr talman! Vi skulle kunna rösta i block. Jag föreslår att vi röstar från 56 till 28.

(Applåder)

(Parlamentet förkastade förslaget.)

8.9. Förberedelser för CET-mötet och toppmötet mellan EU och Förenta staterna (2-3 november 2009) (omröstning)

ORDFÖRANDESKAP: WIELAND

Vice talman

9. Röstförklaringar

Muntliga röstförklaringar

- Budgetåret 2010

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Herr talman! I ett läge då de nationella regeringarna tvingas skära ned sina budgetar och när våra väljare tvingas göra besparingar i sina hushållsbudgetar tillåter sig EU typiskt nog att höja sin egen budget rejält.

Detta kommer att få direkta och påtagliga budgetkonsekvenser i medlemsstaterna. När det gäller mitt eget hemland kommer bidragen från vår budget till exempel att stiga med 60 procent under de närmaste tolv månaderna. För att sätta in detta i ett perspektiv kan jag nämna att mitt parti i samband med den senaste partikonferensen lovade att skära ned de totala offentliga utgifterna med 7 miljarder pund om året. Vi spenderar dubbelt så mycket bara på denna enda post som utgörs av bruttobidrag till EU-budgeten.

Man kan kamouflera det som stimulansåtgärder och som en reaktion på kreditåtstramningen och allt det andra, men ni vet att det där inte är sant. Vad vi i själva verket gör är att ta pengar ur folks privata fickor och plånböcker och spendera dem åt dem på byråkrati. Om detta hade varit det effektivaste sättet att anslå resurser skulle vi ha förlorat det kalla kriget. Nu ser vi hur det egentligen ligger till, nämligen att EU:s huvudfunktion är att sysselsätta sina egna anställda, vilket är skälet till att dess budget alltid höjs.

Diane Dodds (NI). – (EN) Herr talman! Jag vill göra klart att jag röstade för ändringsförslagen 732 och 733, och det är synd att parlamentet inte röstade för dem. Jag välkomnar alla åtgärder som förhindrar stöd till familjeplaneringsprogram som omfattar en serie abortprogram och påtvingad sterilisering.

Det bör vidare välkomnas att stödmottagarna åläggs att aktivt bekämpa könsselektionen bland barn som föds i vissa asiatiska länder. Detta ändringsförslag skulle ha gjort det möjligt för EU att följa upp sina fördömanden med konkreta åtgärder och att vägra att ge stöd till sådana program.

- Betänkande: László Surján (A7-0038/2009)

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Herr talman! Även jag vill uttrycka min irritation över att vi i dag inte har lyckats enas om kravet att EU:s stöd via biståndsbudgeten inte får gå till verksamhet som familjeplanering genom tvångsaborter eller tvångssterilisering. Jag protesterar mot de metoder som framför allt i många asiatiska länder innebär att kvinnor tvingas göra abort, särskilt om de är gravida med flickor. Det påstås att man har gjort sig av med 35 miljoner flickor på detta sätt. Vi får inte stödja dem som organiserar sådan här verksamhet och vi måste sluta upp med att ge dem pengar från EU. En sådan försäkran har emellertid stoppats av det försåtliga röstande som vi i dag har fått bevittna från liberalers, kommunisters och en del socialdemokraters sida i samband med antagandet av budgeten.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Bland de många ändringsförslagen fanns en textändring som slog huvudet på spiken. Det står att man avvisar tanken att gemenskapens budget ska användas för att finansiera ett mer militaristiskt och nyliberalt EU. Detta ändringsförslag förkastades av parlamentet, vilket visar att man inte har dragit lärdom av de senaste årens kris eller av den slutsats som till och med har dragits av tidigare anhängare av den fria marknaden, nämligen att man inte längre kan fortsätta på denna väg. EU:s budget utgår alltid från den fria marknads överhöghet, den som vi på senare tid har fått erfara kan åsamka Europas invånare så stor skada.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Herr talman! Medan olika institut och program, som alla rättar sig efter de politiskt dominerande linjerna när det gäller kommunikation, utbildning och omskolning av invånarna, får flera miljarder euro, berövas våra mjölkproducenter det stöd de har rätt att förvänta sig genom ett förfarandemässigt trick.

Två ändringsförslag hade faktiskt lagts fram: ändringsförslag 812, som kanske fick stöd från rådet och som bara gällde 300 miljoner euro, och ändringsförslag 70, som gällde 600 miljoner euro. Det verkar logiskt att vi först röstar om ändringsförslag 70, vilket dessutom framgår mycket tydligt av artikel 161.2 i vår arbetsordning: "Om två eller flera ändringsförslag, som ömsesidigt utesluter varandra, har lagts fram till samma textavsnitt, ska det ändringsförslag som avviker mest från den ursprungliga texten ha företräde och vara det som först går till omröstning."

Föredraganden återopade en informell regel, men formella regler har företräde framför förment informella regler, och detta förfarande har använts som förevändning för att förklara att det andra ändringsförslaget, som innebar en höjning av anslaget till 600 miljoner euro, faller bort.

Det är skandalöst!

- Betänkande: Vladimír Maňka (A7-0037/2009)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Jag röstade för 2010 års budget, eftersom de medel som öronmärks i denna budget faktiskt kommer att göra situationen något lättare för medborgare i EU:s medlemsstater som har drabbats av den ekonomiska, sociala och finansiella krisen. I denna budget har dessutom mer medel öronmärkts för sociala ändamål, vilket är särskilt viktigt i dagsläget. Jag stödde även bestämmelserna om att avsätta ytterligare medel för att öka sysselsättningen och skydda arbetstillfällen. Det är också mycket viktigt att vi avsatte särskilda medel för mejerisektorn. Vi kunde naturligtvis ha avsatt ännu mer pengar till mejerisektorn, som socialdemokratiska företrädare föreslog, men det är bra att åtminstone en del av anslagen i detta förslag har avsatts för detta.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Herr talman! Jag röstade mot budgeten eftersom alla poster antingen är oförändrade eller har höjts i ett läge när alla medlemsstater brottas med krympande inkomster. Och så spenderar vi i EU mer pengar! Det är för mig obegripligt.

Jag röstade även nej eftersom det nu har slagits fast att varje parlamentsledamot, utöver sin lön och ersättning för resor och andra kostnader, har rätt till 4 202 euro för allmänna utgifter. Ledamöterna förväntas använda detta avsevärda belopp för till exempel kontors- och telefonkostnader, men man behöver inte redovisa hur beloppet har använts. Det betyder att parlamentsledamöterna varje månad får en blankocheck som skulle förvåna självaste jultomten.

Jag finner detta oerhört stötande. Om parlamentet tar sig självt på allvar måste man sätta stopp för denna praxis. Man kan göra det genom att ansluta sig till mig och rösta mot budgeten, och jag uppmanar också alla ledamöter att själva granska hur dessa 4 202 euro spenderas.

- Ändring av förordning (EG) nr 1234/2007 ("enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden")

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Jag röstade naturligtvis för det förslag som ska lindra krisen inom mejerisektorn. Jag vill återigen betona att detta bara är en allmosa som inte ens räcker för att släcka eldsvådan. Jag skulle emellertid ha tyckt att det vore fel att rösta mot detta. Jag är besviken och ledsen över att jag inte ens efter upprepade försök fick något svar på mina tre frågor. Den första frågan handlade om vad EU vill göra för att se till att man inte i framtiden fortsätter att ragla från den ena krisen till den andra, vare sig det är inom mejerisektorn eller handlar om liknande kriser på andra håll. Vilka lärdomar har EU dragit av denna fruktansvärda kris som har ödelagt, och fortsätter att ödelägga, många familjers liv? Min andra fråga till kommissionsledamoten, då hon var här, och därför även till kommissionen gällde hur dessa pengar kan fördelas i medlemsstaterna och om det kan ske på ett sätt som gör att de först går till små producenter vars utkomst hotas. Den tredje fråga som jag inte fick något svar på handlade om vilka åtgärder nya medlemsstater vill vidta mot den diskriminerande situation som de befinner sig i. Hundra procent av vår marknad måste vara...

(Talmannen avbröt talaren.)

Peter Jahr (PPE). – (DE) Herr talman! Jag vill komma med tre kommentarer om resolutionen om mejerisektorn: För det första välkomnar jag särskilt att kommissionen nu kan reagera snabbare på marknadsstörningar inom mejerisektorn. För det andra gläder det mig att vi tillsammans har lyckats ge de europeiska mjölkbönderna ekonomiskt stöd. För det tredje måste vi, just eftersom pengar inte är allt, nu lägga vår tid på förberedelser inför perioden efter mjölkkvoterna. Jag hoppas därför på en intensiv dialog

mellan politiker och sektorn, för frågan om hur vi ska konfigurera mejerimarknaden för mjölkbönder efter 2015 är fortfarande obesvarad och detta är enligt min uppfattning det största problemet.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Jag stöder till fullo att tillämpningsområdet för artikel 186 utvidgas till att omfatta sektorn för mjölk- och mejeriprodukter. Detta kommer att göra det möjligt att reagera flexibelt på plötsliga förändringar på de globala och europeiska mjölkmarknaderna för att undvika negativa följder för producenter eller en snedvridning av konkurrensen. Jag är emellertid tveksam till om det är effektivt att använda kvotköp som finansieras via enskilda medlemsstaters budgetar för att lösa krisen inom mjölksektorn. Alla EU-stater har inte samma möjligheter när det gäller att finansiera denna åtgärd. Jag anser att detta kommer att undergräva konkurrenskraften hos bönderna i dessa stater och därmed naturligtvis även konkurrensen. Som tjeckisk parlamentsledamot skulle jag därför föredra kvotköp som finansieras via gemenskapsbudgeten, som kan utnyttjas av alla stater på lika grunder. Jag har därför avstått från att rösta.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Herr talman! Efter flera månader av väntan, efter långa diskussioner i jordbruksutskottet och efter massiva protester av jordbrukare i flera medlemsstater har vi godkänt ytterligare stödformer för mjölkbönder. Ändå räcker det inte, eftersom dessa bönder har lidit enorma förluster och många av dem står på konkursens rand, vilket har undergrävt anseendet hos EU och hos oss parlamentsledamöter.

Behövde det blir så här? Varför reagerade kommissionen så sent? Betyder det att vi inte övervakar marknaden på rätt sätt? Det talar i så fall inte till EU-administrationens fördel. Vi parlamentsledamöter har tagit upp denna fråga månad efter månad.

Vi får inte glömma bort att det är betydligt mindre effektivt och i slutändan kostar mer att ingripa sent. Vi bör dra lärdom av detta inför framtiden. Vi behöver långsiktig stabilitet för den besvärliga, arbetsintensiva och kostsamma mjölkproduktionen. Det är vår plikt gentemot våra hårt arbetande bönder.

Talmannen. – Tack, herr Siekierski. Jag har mottagit ytterligare två röstförklaringar som båda kommer från nya ledamöter. Jag måste emellertid påpeka att enligt artikel 170 ska ingen ytterligare begäran om att få avge röstförklaring beviljas när den första röstförklaringen har påbörjats. Jag kommer att göra ett undantag och tillåta dessa två förklaringar, men ber avdelningarna att på lämpligt sätt göra grupperna uppmärksamma på detta än en gång. Om vi inte följer regelboken någorlunda blir situationen ohållbar.

Seán Kelly har ordet.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Herr talman! Låt mig först säga att även jag gläder mig åt att vi i dag har röstat igenom budgetstödet till mejerisektorn, vilket visar att EU lyssnar och reagerar – inom budgetens gränser naturligtvis. Det vore bättre om vi hade mer pengar att ge till mejerisektorn, men vi kan förhoppningsvis förbättra detta i framtiden. En halv limpa är bättre än inget bröd alls.

För det andra vill jag påpeka flera fel i den engelska tolkningen i dag. Jerzy Buzek var snäll nog att säga att det kanske berodde på att han talade för fort. Det spelar ingen roll och det handlar inte om att lägga skulden på någon, men 908 kallades 909, 444 kallades 445, och 440 kallades 444, så om det uppstår några frågetecken senare bör detta tas med i beräkningen. Skärmen fungerade tyvärr heller inte ett tag, men det var ett elektroniskt, inte ett mänskligt, fel.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Herr talman! Jag röstade för en ändring av förordningen om en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna, även om jag har mina tvivel om huruvida det nya sättet att beräkna straffavgifter för överträdelse av de nationella kvoterna bör gälla från och med den 1 april i år. Det innebär att lagar måste upphävas retroaktivt, vilket undergräver principen om rättssäkerhet. Jag har emellertid röstat ja, eftersom denna ändring innebär att 280 miljoner euro frigörs i anslag till mjölkproducenter och inger hopp om att mjölkproducenterna har ridit ut den värsta stormen.

Det kvarstår emellertid ett grundläggande frågetecken när det gäller framtiden för mjölkproduktionen inom EU, och den viktigaste frågan här handlar om framtiden för mjölkkvoterna. Kommissionen agerar för närvarande motsägelsefullt. Å ena sidan föreslås en höjning av kvoterna och ett avskaffande av kvoterna 2015. Å andra sidan innebär det förslag som har lagts fram i dag att utbudet ska minska. Vi måste bestämma oss för det ena eller det andra. Jag är för fortsatta kvoter.

- Förslag till resolution RC-B7-0118/2009

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Herr talman! Den franske filosofen René Descartes är berömd för sin hypotes att alla våra sinnen i själva verket kanske manipuleras av en illvillig demon.

Ibland när jag lyssnar till dessa betänkanden får jag intrycket att vi alla lever i Descartes värld, en värld där EU enbart står för värderingar som demokrati, frihet och rättvisa och sprider dessa värderingar med hjälp av handelsavtal snarare än krig. Men vad gör EU i den verkliga världen? Man stryker tyrannerna i Peking medhårs och isolerar Taiwan. Man vägrar att diskutera med de oliktankande Castrokritikerna på Kuba. Man försöker få ayatollorna att överge sina kärnvapenplaner med hjälp av smicker. Man agerar bank åt det Hamaskontrollerade Palestina.

Det finns inget samband mellan detta betänkande om spridningen av demokrati och våra institutioners faktiska beteende. Jag säger inte att EU hycklar, för naturligtvis beter vi oss likadant inom våra egna länders gränser, där vi glatt viftar undan resultaten av folkomröstningar när vi anser att det inte var rätt resultat. Vi föraktar det representativa styret och hånar folkets vilja, både externt och nationellt. Låt mig än en gång få påpeka att vi borde hålla folkomröstning om Lissabonfördraget. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

Syed Kamall (ECR). – (EN) Herr talman! Jag tror inte att det finns någon som inte håller med om att vi behöver främja och stödja demokratin världen över, både inom och utanför EU. Men om vi kastar en blick bakåt på historiens lärdomar så fanns det en tid när Förenta staterna predikade om demokrati världen över och folk sade: "Men hur har ni det med demokratin på hemmaplan? Hur är det med afroamerikanerna som varken kan eller får rösta?" För många år sedan uppmanade Storbritannien och andra kolonialmakter sina kolonier att införa demokrati, samtidigt som man nekade kvinnorna rösträtt.

Titta nu på vad EU gör. EU talar om att sprida demokrati inom unionen, och min kollega Daniel Hannan har redan gett många exempel på detta hyckleri. Men det finns en sak som vi bör hålla i minnet. När vi pratar om att sprida demokrati måste vi först se till att vi har ordning och reda på hemmaplan. När fransmännen och holländarna röstade nej till konstitutionsfördraget sade vi att vi skulle ägna en tid åt eftertanke, och sedan struntade vi i resultatet av folkomröstningen. När irländarna röstade nej första gången sade vi: "Hörni, det här med demokrati är jättebra, men bara om ni röstar rätt. Ni ska få en chans till." Det är på tiden att vi här i kammaren sopar rent framför vår egen dörr.

- Betänkande: Brok (A7-0041/2009)

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Herr talman! Jag har ännu en gång märkt att jag måste påminna kolleger om att europeiska konstitutionen och Lissabonfördraget rent tekniskt inte har trätt i kraft ännu. Varje avsnitt och varje stycke i Elmar Broks betänkande utgår från att fördraget redan har laga kraft, vilket det naturligtvis inte har.

Jag måste säga att det verkar en aning suspekt att hålla på det här betänkandet tills den irländska folkomröstningen var klar och alla rösterna räknade och då plötsligt komma med ett förslag om att inrätta EU-ambassader över hela världen som ska stå till svars inför Europaparlamentet och en enda europeisk diplomatkår.

Vi vet naturligtvis allihop att EU har en utrikespolitik i praktiken, även om den inte existerar i lagens mening. Vi har delegationer världen över som ställer alla nationella delegationer i skuggan, vi har EU-ambassadörer, även om de inte kallas så, och nu ser vi än en gång ett betänkande som alltför sent drar upp regler för något som är praxis inom EU sedan många år tillbaka.

Och när vi nu protesterar får vi höra att det inte är någon idé att komma och klaga nu, för så här har man gjort i många år. Är det alltså så att EU-politiken går från att vara otänkbar till att vara oundviklig utan att det finns något stadium däremellan?

- Förslag till resolution RC-B7-0095/2009

Zigmantas Balčytis (S&D). – (EN) Herr talman! Jag stödde den här resolutionen eftersom jag anser att det kommande toppmötet mellan EU och USA är av stor betydelse. Under det senaste G20-mötet gavs många löften som blir svåra att hålla om olika länder agerar på egen hand.

Med hänsyn till detta bör EU och USA ta ledningen när det gäller genomförandet av G20-mötets åtaganden. Därför behöver vi en bättre och mer effektiv samordning mellan de åtgärder som USA och EU vidtar. Däremot behöver vi inte ha ett strategiskt partnerskap mellan EU och USA. Jag hoppas att kommissionen vill ta till sig detta förslag från Europaparlamentet.

Syed Kamall (ECR). – (EN) Herr talman! Jag skulle vilja tacka alla här för deras tålamod, och då menar jag även tolkarna, som gör ett fantastiskt jobb. Vi lägger alla stor vikt vid förbindelserna mellan EU och USA, och jag tror att vi alla välkomnar toppmötena och diskussionerna inom ramen för transatlantiska ekonomiska

rådet och övriga dialoger med USA. Men det är mycket viktigt att vi inser att all världens blickar riktas mot dessa toppmöten och mot det moraliska ledarskap som vi kan erbjuda, inte bara vi inom EU utan även den amerikanska regeringen. Ett av de bästa sätten att stimulera våra ekonomier, särskilt nu i dessa kristider, måste rimligen vara att se till att vi lever som vi lär när det gäller talet om fri handel.

Den gemensamma jordbrukspolitiken bekymrar mig verkligen, och vi tycks dessutom sprida denna politik och öka protektionismen, något som slår hårt mot lantbrukarna i tredje världen. Om man sedan tittar på Obamaregeringen och dess nya tullavgifter på kinesiska bildäck så ser man att vi befinner oss i en negativ spiral av protektionism. Det är på tiden att vi återgår till vår frihandelsprincip för att stimulera världsekonomin.

Skriftliga röstförklaringar

- Budgetåret 2010

Maria Da Graça Carvalho (PPE), skriftlig. – (PT) EU:s budget för 2010 bidrar till att främja ekonomisk tillväxt, konkurrenskraft och sammanhållning och till att bevara jobben och utgör ett livskraftigt svar på den aktuella ekonomiska krisen.

När det gäller specifika stimulansåtgärder för Europas ekonomi vill jag lyfta fram den ekonomiska återhämtningsplanen för Europa. Den främjar bland annat projekt inom energisektorn (elnät, naturgasnät, projekt för avskiljning och lagring av koldioxid), den finansierar åtgärder kring bredband som ska leda de så kallade elektroniska motorvägarna ut på landsbygden, den inrättar en fond för mjölkproduktionssektorn, som en ny utmaning för den gemensamma jordbrukspolitiken, och den främjar andra stödprogram inom gemenskapen, till exempel för servering av frukt och mjölk i skolor.

Jag skulle särskilt vilja lyfta fram det ändringsförslag till det allmänna budgetförslaget för 2010 som ingetts av Europeiska folkpartiets grupp (kristdemokrater). Detta förslag syftar till att komplettera Erasmusprogrammet med målet att underlätta för ungdomar att få sitt första jobb, genom utbildning i samarbete med företag, praktikplatser och kurser i företagande.

Lena Ek (ALDE), skriftlig. – Den grupp av ändringsförslag till EU:s budget 2010 som utgör det så kallade "Block 3" innehåller interventioner och stödåtgärder som jag av princip motsätter mig. Det handlar till exempel om olika lagringsåtgärder, bland annat för alkohol, samt omfattande EU-stöd till vinsektorn. Det rör sig också om EU-stöd till mjölk och frukt i skolan, någonting som må vara viktigt, men är ingenting som EU ska besluta om. Samtidigt innehåller gruppen viktiga satsningar på bland annat djurskydd och kontroll av djurtransporter, vilka jag välkomnar. Då omröstningsförfarandet dock tvingar mig att ta ställning till gruppen av ändringsförslag i dess helhet har jag därför valt att avstå från att rösta om Block 3.

Ändringsförslag 886 var till för ett lovvärt syfte - satsningar på idrott. Men detta är en fråga som inte hör hemma på EU-nivå. Därav röstade jag nej.

Ändringsförslag 905 var baserat på en attityd gentemot migranter som jag av princip inte kan acceptera, till exempel var pengar anslagna för att berätta för personer boende i Afrika hur farligt det är att ta sig till Europa. Vi ska inte bygga murar kring vår kontinent. Därför röstade jag mot tillägget.

Ändringsförslag 909 innehöll medel åt övervakning av europeiska medborgare. Någonting som jag inte accepterar och därför röstade jag nej.

Nigel Farage (EFD), skriftlig. – (EN) Medlemmarna i UKIP röstade för dessa ändringsförslag, huvudsakligen eftersom vi är emot ALLA budgetökningar och eftersom begränsningen av användningen av dessa budgetposter, enligt ECR:s förslag, kan leda till en minskning av utbetalningarna från budgeten. Vi vill även understryka att EU-pengar, som i stor utsträckning tas ur de brittiska skattebetalarnas fickor, inte bör användas till att pracka på minoriteter och andra förtryckta befolkningar politik som omfattar till exempel tvångsaborter. Sådan användning av skattemedel är olaglig i Storbritannien. Den är även olaglig i flera andra av EU:s klientstater, och den strider mot FN:s allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna, som Storbritannien skrivit under, och mot den europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna, som Storbritannien också skrivit under. Oavsett hur mycket den aktuella summan uppgår till skulle den lokalbefolkning som drabbas ha haft goda skäl att koppla ihop UKIP med sina egna tyranniska regeringar om UKIP:s delegation hade röstat mot dessa ändringsförslag.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL), skriftlig. – (FR) Jag röstade för ändringsförslag 812 i Block 3 eftersom jag inte vill straffbelägga stödet till mjölkbönderna, hur löjligt det än är (280 miljoner euro). Däremot tycker jag att det är oacceptabelt att antagandet av detta ändringsförslag ska leda till avslag för ändringsförslag 70,

enligt vilket man beviljar 600 miljoner euro istället för 280 miljoner euro, vilket är vad parlamentets utskott för jordbruk och landsbygds utveckling har begärt. Jag protesterar mot denna regel om lägsta budgetförslag som i det här fallet går ut över bönderna.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), skriftlig. – (PT) De åtgärder som kommissionsledamot Mariann Fischer Boel presenterade vid jordbruksministrarnas rådsmöte i Luxemburg och i utskottet för jordbruk och landsbygds utveckling i Strasbourg (den 19 oktober) är enligt min mening otillräckliga. Åtgärdspaketet, som ska godkännas av rådet (ekonomiska och finansiella frågor) den 19 november, uppgår till 280 miljoner euro och kommer att tillhandahållas medlemsstater i form av en finansieringsram som bygger på produktion och årliga kvoter. Enligt beräkningarna kommer Portugal att få en finansieringsram på 6–7 miljoner euro som hjälp att hantera den kraftiga nedgången i produktionspriserna, som motsvarar mer än 50 procent jämfört med priserna under 2007–2008. Jag anser att 0,003 euro per liter mjölk som produceras i Portugal (siffrorna kommer från producenterna) är en struntsumma när det gäller ett problem som har pågått i många månader, särskilt om jordbruksministern använder dessa medel till de förväntade reformerna, som han redan har meddelat att han har för avsikt att göra.

Summan på 280 miljoner euro sänder en viktig signal från Europeiska kommissionen, men den är otillräcklig jämfört med vad producenterna egentligen behöver för att klara krisen.

Nuno Teixeira (PPE), skriftlig. – (PT) Budgetförhandlingarna är ett av de viktigaste gemenskapsförfarandena, där parlamentet, kommissionen och rådet delar på beslutsmakten. I dag, när vi avslutar första behandlingen, gör parlamentet nya anspråk på sin roll som budgetansvarig myndighet genom att framgångsrikt öka både anslagen för åtaganden och anslagen för betalningar i förhållande till rådets förslag, även om det var med mindre än vi skulle ha önskat. Några viktiga frågor som Europeiska folkpartiets grupp (kristdemokrater) har engagerat sig i när det gäller att återuppliva de europeiska ekonomierna mot bakgrund av den aktuella krisen har nu fått stöd genom att man betonar att sammanhållningspolitiken ska främja tillväxt och konkurrenskraft, särskilt för små och medelstora företag, som utgör den främsta drivkraften när det gäller att skapa nya jobb.

Som portugisisk socialdemokratisk parlamentsledamot gläder jag mig särskilt åt att en stor majoritet röstat för ett förslag från vår delegation som syftar till att skapa ett Erasmusprogram för att hjälpa ungdomar in på arbetsmarknaden, ett av de förslag som vi lade fram vid det senaste valet till Europaparlamentet. Vi har också säkrat stödet till mjölkproducenterna och en garanti om ökad trygghet för våra medborgare, även när det gäller energiförsörjningen. Processen tar dock inte slut här, eftersom de tre institutionerna måste komma fram till ett gemensamt ställningstagande som man ska rösta om vid andra behandlingen i december.

- Betänkande: Surján (A7-0038/2009)

Regina Bastos (PPE), skriftlig. – (PT) Mot bakgrund av den aktuella ekonomiska och sociala krisen var det nödvändigt att i EU:s allmänna budget för 2010 lägga särskild tonvikt vid denna situation och att göra budgeten till ett verktyg för att hantera krisen. Därför röstade jag för budgetförslaget för 2010, eftersom jag anser att det i stor utsträckning tillgodoser dessa behov.

Parlamentet kommer att göra allt för att garantera tillräcklig finansiering för all verksamhet och all politik som stimulerar tillväxt och jobbskapande och som tillhandahåller lösningar för EU-medborgare. Detta innebär närmare bestämt förbättrad energitrygghet, ökat stöd till forskning och innovation, särskilt inom området ren teknik, främjande av små och medelstora företag samt ökat stöd till livslångt lärande. I detta hänseende vill jag understryka vikten av att, precis som de portugisiska socialdemokratiska parlamentsledamöterna föreslagit, skapa ett Erasmusprogram för anställning som riktar sig till ungdomar som söker sitt första jobb, som en åtgärd för att uppnå dessa mål.

Till sist måste jag framhålla att jag inte ställer mig bakom de ytterligare minskningar som rådet föreslagit av de budgetposter som stöder Lissabonstrategin, eftersom sådana nedskärningar motverkar det som bör göras för att främja tillväxt och ekonomisk återhämtning.

Sophie Briard Auconie (PPE), skriftlig. – (FR) Trots att sammanhållningspolitiken spelar en viktig roll i kampen mot den ekonomiska krisen och klimatförändringarna hade rådet föreslagit en betydande minskning av de betalningsanslag som den tilldelats för 2010. Eftersom vi parlamentsledamöter är medvetna om vilken roll EU-medlen spelar och vilka förväntningar som finns bland folket, var det nödvändigt för oss att återställa och i vissa fall öka de summor som föreslagits i förväg av Europeiska kommissionen.

Min röst ger uttryck för det EU som vi behöver, ett EU som klarar av att fatta budgetbeslut som garanterar en bra framtid för solidaritet, konkurrenskraft och tillväxt, för medborgarnas bästa. I dag har

parlamentsledamöterna visat sitt stöd för en europeisk sammanhållningspolitik som har resurser att faktiskt leva upp till sina ambitioner. Jag ser också positivt på den allmänna inställning som László Surján och Vladimír Maňka ger uttryck för i sina betänkanden om EU:s budgetförslag för budgetåret 2010, och därför har jag utan att tveka röstat för ett antagande av dessa betänkanden.

Carlos Coelho (PPE), skriftlig. – (PT) Jag stöder László Surjáns betänkande som en möjlig kompromiss när det gäller EU:s budget. Jag finner det olyckligt att rådet har gjort ytterligare minskningar i kommissionens preliminära budgetförslag, som enligt min åsikt redan innehöll mindre än vad som behövs. Vi kan inte få mer EU med en mager budget som är uppenbart otillräcklig. Jag är särskilt kritisk till de nedskärningar som gjorts i de budgetposter som ska stödja Lissabonfördraget. De offentliga uttalandena om att prioritera hanteringen av den ekonomiska krisen och stödja "konkurrenskraft för tillväxt och sysselsättning" kunde inte skilja sig mer markant från de anslag man gjort för detta i budgetförslaget. Jag välkomnar de ökade anslagen inom områdena frihet, säkerhet och rättvisa, och jag vill understryka att uppbyggandet av ett medborgarnas Europa är beroende av att dessa budgetposter också används rätt.

Vasileica Viorica Dăncilă (S&D), skriftlig. – (RO) Jag röstade inte för att upprätta en fond på 300 miljoner euro för omedelbart stöd till mjölkproducenterna eftersom jag tror att dessa producenter står inför en priskollaps, vilket skapar osäkerhet. Det förslag som gruppen Progressiva förbundet av socialdemokrater och demokrater i Europaparlamentet (S&D) lagt fram om en fond på 600 miljoner euro skulle ha varit ett snabbare och mer effektivt sätt att bemöta de orsaker och, framför allt, de effekter som har lett till en betydande nedgång på marknaden för mjölkprodukter, en nedgång som nu fortsätter mot bakgrund av den aktuella ekonomiska krisen. Jag tror också att den uppsättning stödåtgärder som antagits av Europeiska kommissionen kommer för sent. Fonden på 600 miljoner euro skulle ha inneburit ett verkligt stöd för de medlemsstater som står inför denna kris.

Lena Ek, Marit Paulsen, Olle Schmidt och Cecilia Wikström (ALDE), skriftlig. – Den grupp ändringsförslag till EU:s budget för 2010 som utgör "Block 3" innehåller interventioner och stödåtgärder som vi av princip motsätter oss (på samma sätt som vi är kritiska - och röstar nej - till EU-stöd till tobaksodling). Det handlar t.ex. om olika lagringsåtgärder, bl.a. för alkohol, och omfattande EU-stöd till vinsektorn. Det rör sig också om EU-stöd till mjölk och frukt i skolan, en i sig viktig fråga som vi dock anser hellre bör hanteras på nationell nivå. Samtidigt innehåller gruppen ändringsförslag i Block 3 viktiga satsningar på bl.a. djurskydd och kontroll av djurtransporter som vi i princip skulle välkomna eftersom vi kraftfullt driver dessa frågor i andra sammanhang, men eftersom omröstningsförfarandet tvingar oss att ta ställning till gruppen ändringsförslag i sin helhet har vi valt att avstå från att rösta om Block 3.

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) Jag menar att de ökningar av olika budgetposter som parlamentet föreslagit och den summa på 1,5 miljarder euro som anslagits för att finansiera den ekonomiska återhämtningsplanen för Europa är outhärliga för EU när det gäller att återhämta sig från den ekonomiska kris vi befinner oss i, och när det gäller att stärka EU:s roll i världen.

Som jag har nämnt tidigare anser jag att det är särskilt viktigt att anslå nödvändiga medel till att ge små och medelstora företag, som tillhör krisens främsta offer, det stöd de behöver för att överleva krisen. Den ökning som rör ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation kommer att göra det möjligt att främja den företagande och innovation som behövs för att EU ska kunna hävda sig på den globala marknaden och för att få en socioekonomisk utveckling på den inre marknaden.

Däremot beklagar jag att endast 300 miljoner euro har anslagits för att skapa en fond för mjölkproduktionssektorn. Enligt min åsikt är den allvarliga kris som sektorn just nu genomgår skäl nog att anslå ytterligare medel, till en början 600 miljoner euro, för att hjälpa producenterna att övervinna de svårigheter de nu står inför. Därför anser jag att 300 miljoner euro är otillräckligt, och jag hoppas att detta anslag fortfarande kan omprövas mot bakgrund av behoven hos de parter som påverkas av beslutet.

José Manuel Fernandes (PPE), skriftlig. – (PT) När det gäller parlamentets hållning skulle jag vilja lyfta fram följande: a) ändringsförslagen om omfördelning av de medel som föreslagits av kommissionen och senare dragits tillbaka av rådet; b) den ekonomiska återhämtningsplanen för Europa som en prioritet för Europaparlamentet, som måste tillhandahålla "nya" pengar för att finansiera den; c) förslagen om att öka anslagen för energitrygghet, forskning och utveckling, stöd till små och medelstora företag samt livslångt lärande; d) inrättandet av en fond för mjölksektorn till ett värde av 300 miljoner euro, en summa som är otillräcklig men utgör den största möjliga summa som kan anslås (jag anser att det är viktigt att ha en mekanism för reglering och upprätthållande av mjölkkvoter); e) finansiering av bredband på landsbygden från den marginal som finns under budgetpost 2; f) det ändringsförslag som vi lagt fram för att stärka och

utveckla Erasmusprogrammet och även göra det till ett instrument för att hjälpa ungdomar in på arbetsmarknaden.

Jag hoppas att den totala budgeten, som uppgår till omkring 127 miljarder euro i betalningar, kommer att användas i sin helhet, eftersom det finns en fördröjning när det gäller att använda de medel som anslagits för ett visst budgetår.

João Ferreira (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Mot bakgrund av en ekonomisk och social kris som får stora konsekvenser för jobben och människors levnadsvillkor ligger gemenskapens budgetförslag för 2010, som vi diskuterar i dag, mycket långt från vad som faktiskt behövs, och det visar än en gång vad "europeisk solidaritet" egentligen betyder. I stället för att ta itu med den sociala krisen avsätter man en betydande del av budgeten till att öka de militära utgifterna och stödja diverse finanskoncerner, i linje med EU:s allt mer militaristiska och nyliberala tendenser.

Även om parlamentets förslag innebär en ökning jämfört med rådets och Europeiska kommissionens budgetförslag motsvarar det inte de anslag på cirka 6 miljarder euro som anges i den fleråriga budgetramen för 2007–2013, och den slutgiltiga summan, som ska fastställas i december, är ännu okänd. Dock välkomnar vi godkännandet av vårt förslag om att skapa en ny budgetpost för åtgärder inom textil- och skoindustrin, med avsikt att skapa ett gemenskapsprogram för denna industri. Syftet med förslaget är att hantera krisen inom denna industri, en kris som orsakats av den exponentiellt ökande importen från tredjeländer, särskilt i de regioner som är synnerligen beroende av denna sektor.

Gunnar Hökmark (PPE), skriftlig. – EU:s budget 2010 Vi stödjer grundprinciperna för EU:s budget för 2010 och vill understryka att den ska ge medborgarna god valuta för pengarna. De ramar som satts upp genom det finansiella perspektivet bör respekteras och därför välkomnar vi att budgeten med god marginal kommer att hålla sig inom dessa. Vi vill skära ner jordbruksstöden och regionalstöden drastiskt och minska den totala budgeten. Vi vill i större utsträckning använda de gemensamma pengarna till forskning och utveckling, tillväxt, infrastruktur och säkerhet.

Paulo Rangel (PPE), skriftlig. – (PT) Jag vill börja med att beklaga att rådet har gjort ytterligare nedskärningar i kommissionens preliminära budgetförslag och att man, trots påståendet att budgeten för 2010 prioriterar medborgarna och hantering av den ekonomiska krisen, inte har anslagit tillräckliga medel under budgetpost 1 a – konkurrenskraft för tillväxt och sysselsättning. Rådets nedskärningar innebär att man tar bort medel som är avsedda för genomförandet av Lissabonstrategin, vilket står i strid med kampen mot den aktuella ekonomiska krisen.

Däremot välkomnar jag godkännandet av de portugisiska socialdemokratiska parlamentsledamöternas ändringsförslag, som var ett vallöfte till de portugisiska väljarna, eftersom det rör införandet av ett Erasmuskoncept för förstagångsansättning som ett sätt att hjälpa ungdomar in på arbetsmarknaden och bemöta den ekonomiska krisen.

Till sist vänder jag mig emot de nedskärningar som rådet gjort i budgetpost 1b, sammanhållning för tillväxt och sysselsättning, i en tid då struktur- och sammanhållningsfonderna är av betydelse för att främja tillväxt och ekonomisk återhämtning, bland annat därför att viktig politik som syftar till att bekämpa klimatförändringar och stödja tillväxt och sysselsättning finansieras under denna budgetpost.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), skriftlig. – (RO) Jag röstade för att inrätta en ny fond för mejeriprodukter som ska ge stöd till producenter och hjälpa dem att klara den kris som råder i deras sektor, även om behovet av detta stöd borde ha förutsetts mycket tidigare. Jag beklagar att vi inte lyckades få ett godkännande för de 600 miljoner euro som avsågs i det initiativbetänkande från utskottet för jordbruk och landsbygds utveckling som vi röstade för den 1 september, som S&D-gruppen skulle ha önskat. Om Europas bönder inte kan få mer stöd än så från EU så beror det på den europeiska högerns negativa inställning.

Georgios Toussas (GUE/NGL), skriftlig. – EU:s föreslagna gräsrotsfientliga budget för 2010 speglar alla aspekter av dess reaktionära syften och bevisar ännu en gång att EU är en gränsöverskridande imperialistisk union som står i kapitalets tjänst. Den kapitalistiska krisen utnyttjas i syfte att göra djupgående, reaktionära och kapitalistiska omstruktureringar på arbetarklassens bekostnad och för att öka monopolföretagens vinster. Program finansieras för att bringa oreda i förbindelserna med arbetsmarknadens parter, undertrycka arbetstagares rättigheter och sociala rättigheter, främja flexibla arbetsformer och kullkasta kollektivavtalsbestämmelser.

System med otrygga anställningar och gisslantagande av ungdomar i form av praktiktjänstgöringar och livslångt lärande i stället för arbeten förekommer i allt större utsträckning. Till följd av genomförandet av den gemensamma jordbrukspolitiken har en koncentration av jordbruksmarken och ett utplånande av bönderna förstärkts, till förmån för livsmedelsindustrin och handeln. Medlen och mekanismerna för åtal och förföljelse av arbetarrörelsen – som Frontex, Europol och Eurojust – ökar och stärks. Det gör också databaserna med personuppgifter och mekanismerna för att införa EU:s imperialistiska politik samt den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken och militära infrastrukturer.

Mittenhöger- och mittenvänsterstyrkorna i Europaparlamentet röstade för EU:s budget, vilket är ett tydligt angrepp på bred front mot de arbetande klasserna. Vi röstade mot EU:s budget eftersom den tjänar storfinansen och medför ännu större svårigheter för folket.

- Betänkande: Maňka (A7-0037/2009)

Robert Atkins (ECR), *skriftlig*. – (EN) De brittiska konservativa fortsätter att tro på bättre valuta för pengarna och större ansvarighet inom Europaparlamentets budget.

Parlamentet har emellertid ännu en gång strävat efter att öka budgeten avsevärt utöver det som fastställts av ministerrådet. De konservativa har därför röstat för en minskning av EU:s utgifter på flera områden.

Vi fortsätter att stödja de områden där EU ger ett mervärde, som forskning om ny teknik, tillgång till information för EU:s medborgare, Europeiska ombudsmannen och Europeiska revisionsrätten. Vi har emellertid röstat mot ett stort antal övriga budgetrubriker som är omotiverade och slösaktiga i en tid då vi alla bör visa ekonomisk försiktighet.

Vi har särskilt röstat mot ekonomiskt stöd till Regionkommittén och vi har gett vårt stöd till åtgärder för att slopa några av de mest slösaktiga budgetrubrikerna, t.ex. stöd till tobaksodling och en rad andra rubriker som avser stöd och program för jordbruket, samt det administrativa slöseriet.

Martin Callanan (ECR), *skriftlig*. – (EN) ECR-gruppen tror på bättre valuta för pengarna och större ansvarighet inom Europaparlamentets budget.

Som tidigare nämnts har parlamentet emellertid ännu en gång strävat efter att väsentligt öka budgeten utöver det som fastställts av ministerrådet. ECR-gruppen har därför röstat för en minskning av EU:s utgifter på flera områden.

Vi fortsätter att stödja de områden där EU ger ett mervärde, som forskning om ny teknik, tillgång till information för EU:s medborgare, Europeiska ombudsmannen och Europeiska revisionsrätten. Vi har emellertid också röstat mot ett stort antal övriga budgetrubriker som är omotiverade och slösaktiga i en tid då vi alla bör visa ekonomisk försiktighet.

Vi har särskilt röstat mot ekonomiskt stöd till Regionkommittén och vi har gett vårt stöd till åtgärder för att dra ned på några av de mest slösaktiga budgetrubrikerna som avser stöd och program för jordbruket samt det administrativa slöseriet.

Diogo Feio (PPE), *skriftlig*. – (PT) I denna debatt om Europeiska unionens allmänna budget är jag för att hänsyn tas till de specifika omständigheter som råder i den kris vi för närvarande upplever, när vi diskuterar tilldelningen av medel till de olika sektorerna i den europeiska ekonomin.

Jag skulle vilja uppmärksamma det trängande behovet av att skapa en fond för mejerisektorn med tanke på de svåra omständigheter som producentererna står inför, och jag hoppas att effektiva stödåtgärder antas för denna verksamhetssektor.

Det är mycket viktigt att avsätta de nödvändiga medel som krävs för att små och medelstora företag, som tillhör dem som drabbats värst av krisen, får det stöd som krävs för att överleva den. Ökningen för ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation kommer att möjliggöra ett främjande av entreprenörsandan och den förnyelse som krävs för att EU ska kunna hävda sin position på den globala marknaden och för den socioekonomiska utvecklingen på den inre marknaden.

José Manuel Fernandes (PPE), *skriftlig*. – (PT) Jag välkomnar det faktum att politiken med nollbasbudgetering i början av varje valperiod, som jag föreslog för Europeiska folkpartiets grupp (kristdemokrater), har antagits. Till följd av detta kommer parlamentets budget att spegla verkliga behov, och insynen, budgetdisciplinen och effektiviteten kommer att öka. Jag är också för en uppdelning mellan fasta och rörliga kostnader, där de

senare bestyrks med en kostnads- och nyttoanalys. Denna kostnads- och nyttoanalys är viktig inom områden som kommunikationspolitik, för att säkerställa bättre resultat och resursförvaltning.

Jag vill understryka att detta budgetförslag inte beaktar de krav som uppstår i samband med Lissabonfördragets framtida ikraftträdande, vilket antagligen kommer att kräva att en ändringsbudget upprättas. Jag skulle vilja framhålla att lagstiftningskompetens bör vara högsta prioritet för parlamentet, och att de medel som krävs ska anslås för detta ändamål. Det är också av yttersta vikt att anta en långsiktig politik för byggnader, som bör innefatta kostnader för underhåll av byggnader.

Sylvie Guillaume (S&D), skriftlig. – (FR) Jag röstade för den första behandlingen av budgeten för 2010, det vill säga för 127,5 miljarder euro i betalningar. Samtidigt hoppas jag att den andra behandlingen ska ge oss möjlighet att uppnå mer ambitiösa mål, i synnerhet beträffande de medel som avsätts till en återhämtningsplan som står i proportion till de utmaningar som väntar i fråga om arbetstillfällen, social sammanhållning, klimatförändringar och kampen mot fattigdom. För mig handlade det framför allt om att försvara stödet till mikrokrediter, vilket är en prioritet för socialisterna, genom att tillhandahålla resurser för den sociala ekonomin samtidigt som man behåller det fullständiga Progressprogrammet. Resurserna för denna budget är verkligen knappa, framför allt beroende på den begränsade budgetram som den ingår i. Det kommer att krävas seriösa ansträngningar i diskussionerna om den nya budgetramen.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), skriftlig. – (PT) Jag välkomnar det faktum att parlamentets sammanlagda budget ligger under den självpåtagna gränsen på 20 procent av utgifterna under rubrik 5 (administrativa utgifter) i den fleråriga budgetramen. Under ett krisår är det viktigt att parlamentet förmedlar en bild av disciplin och kostnadskontroll.

Den godkända budgeten innefattar inte justeringar som kan bli nödvändiga om Lissabonfördraget träder i kraft, särskilt i fråga om lagstiftning. Om Lissabonfördraget träder i kraft kan det i detta avseende krävas en ändringsbudget. Det är viktigt att påpeka att parlamentets huvudsakliga prioritet (enligt Europeiska folkpartiets grupp (kristdemokrater)) är dess roll i lagstiftningsprocessen, och att parlamentet bör tilldelas de nödvändiga resurser som krävs för att göra ett gott arbete.

I fråga om informationspolitik välkomnar jag överenskommelsen om finansiering till politiska partier och stiftelser på europeisk nivå, vilket torde bidra till att förbättra kommunikationen med medborgarna och öka deras deltagande i EU:s politiska liv. Det krävs också en djupare diskussion om de långsiktiga budgetmålen inom detta område.

Jag röstade för detta betänkande.

Paulo Rangel (PPE), skriftlig. – (PT) Jag välkomnar det faktum att parlamentets sammanlagda budget ligger under den självpåtagna gränsen på 20 procent av utgifterna under rubrik 5 (administrativa utgifter) i den fleråriga budgetramen. Det är emellertid viktigt att framhålla att Lissabonfördragets ikraftträdande, och parlamentets allt större ansvarighet, innebär att en ändringsbudget kommer att krävas och att gränsen på 20 procent för administrativa utgifter kommer att bli svår att upprätthålla. Parlamentets högsta prioritet ska vara lagstiftningskompetens, och det bör skapas förutsättningar som möjliggör detta.

Jag vill också berömma det arbete som skuggföredraganden från Europeiska folkpartiets grupp (kristdemokrater), José Manuel Fernandes, utfört. Han har starkt bidragit till att göra detta betänkande till ett dokument av stor betydelse för parlamentet. I hans arbete skulle jag vilja lyfta fram det nyligen godkända förslaget om att införa nollbasbudgetering i början av varje valperiod. Därigenom kommer parlamentets budget att återspegla enbart de faktiska kostnaderna, och insynen, budgetdisciplinen och effektiviteten kommer att öka.

- Betänkande: Moraes (A7-0040/2009)

Carlos Coelho (PPE), skriftlig. – (PT) Parlamentet har sedan 1998 konsekvent förkastat alla initiativ som lagts fram när det rådfrågats i detaljerade frågor om Europol, så länge som Europol har varit mellanstatligt, med varken demokratisk eller rättslig kontroll. Nu när beslutet att omvandla Europol till ett EU-organ – finansierat via gemenskapens budget – har godkänts och parlamentets övervakande roll har stärkts, är det inte längre nödvändigt att upprätthålla detta handlingsätt.

Jag röstade därför för detta initiativ från Tjeckien som syftar till att besvara en administrativ fråga, nämligen justering av grundlöner och tillägg för Europolns personal så att de anpassas till de ökade levnadskostnaderna

i Nederländerna. Jag vill emellertid betona att alla beslut om justering av grundlöner för anställda vid Europol måste antas enhälligt av rådet.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), skriftlig. – (FR) Jag röstade för detta förslag till beslut vars målsättning är att justera grundlönerna och tilläggen för Europolns personal. Detta betänkande syftar således till att anpassa deras lön till de ökade levnadskostnaderna i Nederländerna, samt till löneförändringarna inom den offentliga sektorn i medlemsstaterna. Detta stöd har blivit ännu mer angeläget sedan Europol omvandlats till ett EU-organ som finansieras av gemenskapsbudgeten.

- Ändring av förordning (EG) nr 1234/2007 ("enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden")

Luís Paulo Alves (S&D), skriftlig. – (PT) Jag röstade för att inkludera mjölk i artikel 186 för att kommissionen ska kunna reagera snabbt på krissituationer, eftersom det är ett viktigt handlingsinstrument som införs. Användningen av detta instrument får emellertid inte distansera parlamentet från denna process, framför allt eftersom medbeslutandeförfarandet närmar sig, och därför är det viktigt att kommissionen övervakar dessa åtgärder.

Beträffande frivilliga justeringar av systemet för tilläggsavgifter – allmänt kallade "böter" – som är ämnade att säkerställa intern finansiering för omstrukturering av mejerisektorn, anser jag att det är en åtgärd som framkallar nationella gensvar, även om det enligt min åsikt vore lämpligare att vidta EU-åtgärder för en kris som berör hela Europa.

Efter de senaste månadernas hårda kamp för att få kommissionen att lägga fram åtgärder, och i dessa svåra tider för Europas mjölkproducenter och deras familjer, anser jag slutligen att vi inte kan avvisa några bidrag.

Richard Ashworth (ECR), skriftlig. – (EN) Jag röstade för dessa ändringar av den enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden eftersom jag anser att paketet på 280 miljoner euro är realistiskt och kommer att tas emot positivt av mejerinäringen. Jag är därför övertygad om att det kommer att bli nödvändigt att bevilja förvaltningskommittén tillfälliga befogenheter enligt artikel 186 för att kunna ge detta stöd. För att säkerställa ett smidigt genomförande av detta paket anser jag emellertid att kommissionen endast ska ha dessa befogenheter under högst två år.

Jag kan dock inte stödja det system för återköp av nationella mjölkkvoter som kommissionen också föreslagit och som innefattar planer på att ta ut en tilläggsavgift av de producenter som överskrider kvoten. Vi ska inte straffa de produktionsdugliga, som är denna industris framtid. Detta paket är en kortsiktig åtgärd som inriktar sig på en kortsiktig lösning. Industrin behöver emellertid en tydlig och långsiktig strategi för framtiden.

Anne Delvaux (PPE), skriftlig. – (FR) Beträffande inkludandet av mjölk i artikel 186 och systemet för återköp av kvoter gläder det mig att genomförandet av detta beslut inte har skjutits upp till ett senare datum, något som vissa fruktade vid en viss tidpunkt, eftersom regleringsåret för mjölk (som löper från den 1 april till den 31 mars) redan pågår för fullt! Jag är för de åtgärder som har föreslagits men jag skulle vilja gå ännu längre. Dessa åtgärder är ännu långt ifrån tillräckliga, särskilt eftersom bollen på nytt – med tanke på återköpet av kvoter – ligger hos medlemsstaterna och den nationella finansieringen. Dessutom talar vi här om åtgärder på medellång och lång sikt.

Det finns emellertid ett akut behov av kortsiktiga gemenskapsåtgärder. Det här är viktigt – förväntningarna inom detta område är mycket höga. Slutligen kommer det i framtiden, inom ramen för artikel 186, att bli nödvändigt att övervaka det årliga förnyandet av systemet samt att erbjuda kommissionen möjligheten att automatiskt förnya denna åtgärd varje år. Detta kommer också att göra det möjligt för parlamentet och rådet att sätta större press på kommissionen.

Edite Estrela (S&D), skriftlig. – (PT) Jag röstade för förslaget om den "enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden" eftersom det – med tanke på den allvarliga kris som mjölksektorn upplever i Europa – krävs brådskande åtgärder för att återställa balansen på marknaden och för att garantera bönderna en tillräcklig inkomst, vilket fastslagits i målen för den gemensamma jordbrukspolitiken och bekräftats i Lissabonfördraget.

João Ferreira (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Dessa förslag vittnar om kommissionens misslyckade politik för mejerisektorn. Det finns flera orsaker till att vi röstade mot: 1) Det belopp som kommissionen föreslagit för att stabilisera mjölkmarknaden är helt klart otillräckligt och kommer att bli tillgängligt först under 2010. Därmed blir det omöjligt att i den utsträckning som skulle behövas ta itu med en mycket brådskande situation,

särskilt med avseende på små och medelstora producenter. 2) Inkluderandet av mjölk och mejeriprodukter i artikel 186 i enlighet med detta förslag ger kommissionen maktbefogenheter – på uppdrag av parlamentet och rådet – utan att de åtgärder som kommer att utarbetas anges i detalj. 3) De föreslagna åtgärderna ändrar inte målsättningen för den senaste reformen av den gemensamma organisationen av jordbruksmarknaderna, att helt avreglera och avveckla instrument för reglering av marknaden, kvoter och produktionsrätter – riktlinjer som bidragit till den nuvarande krisen. 4) De godkända medlen är framför allt avsedda för en omstrukturering av sektorn, något som för kommissionens del innebär att tusentals producenter lägger ned sin verksamhet med alla de sociala och miljömässiga konsekvenser som blir följden. 5) Förslaget kommer att förstärka de obalanser som redan finns i fördelningen av medel mellan producenter och länder, vilket bara kommer att förvärra situationen för oräkneliga producenter.

Sylvie Guillaume (S&D), skriftlig. – (FR) Jag röstade för de nya krisåtgärderna för mjölkpriset i syfte att stödja producenterna som nu kämpar för sitt yrke under mycket svåra betingelser. Det har gått långsamt att få fram dessa åtgärder, trots att mjölkproducenterna har talat om sina problem sedan i våras. Medlemsstaternas budgetförslag på 280 miljoner euro är otillräckligt. Vi måste visa att vi är ambitiösare än så och stödja ett stödpaket på 600 miljoner euro, så att våra producenter kan återhämta sig från den kraftiga nedgång som drabbat dem. Jag är mycket orolig över framtiden för denna sektor, eftersom ingenting görs för att befria producenterna från marknadsmekanismernas grepp. Detta trots att Europeiska revisionsrätten har avisat att det finns behov av instrument för att styra mjölkmarknaden, med risk för att underminera mjölkproduktionen i många sårbara områden. Man har inte heller förstått att det är genom produkter med högt mervärde som EU kan positionera sig på världsmarknaden.

Alan Kelly (S&D), skriftlig. – (EN) Mjölkproducenterna befinner sig för närvarande under stor press. På Irland, där mejerinäringen spelar en viktig roll, kommer nästan alla mjölkbönder att gå med förlust under 2009. Det här är inte en hållbar situation för en av Europas viktigaste industrier. Jag röstade i dag för ändringsförslaget för att visa solidaritet med jordbrukarna i dessa kristider. Det enda jag beklagar är att vi inte röstar för att ge dem 600 miljoner euro i stället för 300 miljoner euro, som parlamentet ursprungligen föreslog. Omröstningen i denna fråga stoppades på utskottsnivå av center-högerpartierna i parlamentet. Tre hundra miljoner euro är bättre än ingenting, men ännu mer drastiska åtgärder kommer att behövas i framtiden för att stödja denna industri.

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL), skriftlig. – (EN) Jag avstod från att rösta i den slutliga omröstningen om den enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden (artikel 142), därför att jag anser att kommissionens föreslagna åtgärder inte räcker till.

Krisen inom mejerisektorn är ett allvarligt problem som kräver brådskande åtgärder, och det är också skälet till att jag röstade för en brådskande debatt enligt artikel 142 när det gäller ändringar av den enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden. Kommissionens nuvarande förslag är emellertid för svagt och jag skulle inom kort vilja se lämpliga och stödjande åtgärder som effektivt kan bekämpa krisen inom mejerisektorn. Att rösta för detta förslag skulle omintetgöra framtida, mer effektiva åtgärder.

Astrid Lulling (PPE), skriftlig. – (DE) Krisen inom mejerisektorn har gjort att många bönder är på gränsen till konkurs. Efter att ha väntat i flera månader på bättre mjölkpriser har kommissionen slutligen vidtagit nödåtgärder för att rädda mejeriproducenterna.

Stödet för privat lagring av ost ska höjas till 15 miljoner euro, något som framför allt kommer att gynna italienarna.

Interventionsperioden för skummjölkspulver och smör ska förlängas och exportbidragen ska höjas. Dessa åtgärder bör stabilisera mjölkpriserna på medellång sikt.

En mjölkfond på cirka 280 miljoner euro ska fördelas till medlemsstaterna i syfte att finansiera nationella stödåtgärder. Detta är emellertid inte mer än en droppe i havet.

Kommissionen erbjuder medlemsstaterna ett frivilligt system för återköp av kvoter i avsikt att motivera mjölkproducenter att delvis eller helt lägga ned mjölkproduktionen. Produktiva verksamheter som levererar för mycket ombeds gräva djupare i sina fickor. Dessa åtgärder medför höga nationella kostnader, eftersom det i tider av allmän ekonomisk kris inte finns några marginaler kvar i de nationella budgetarna. Här hyser jag inga stora förhoppningar.

Den mest påtagliga åtgärden i krispaketet är inkluderandet av mjölk i artikel 186 i förordning (EG) nr 1234/2007, så att kommissionen kan vidta snabba åtgärder för att bekämpa krisen. Jag anser dock att

det är tvivelaktigt att tidsbegränsa dessa åtgärder. Med denna reservation röstade jag för parlamentets ståndpunkt.

Willy Meyer (GUE/NGL), skriftlig. – (ES) Jag röstade mot resolutionen om mejeribranschen, eftersom jag anser att kommissionens förslag om att tilldela sektorn 280 miljoner euro kommer för sent för att kunna genomföras i år, och för att denna åtgärd ändå inte kommer att vara tillräcklig. Jag har därför gett mitt stöd till förslaget att tilldela sektorn 600 miljoner euro. Att inkludera mjölk och mjölkderivat i artikel 186 ger den kommitté som upprättats av parlamentet och rådet vissa befogenheter, trots att ingen specifik uppgift har lämnats om vilka praktiska åtgärder som kommer att vidtas. De åtgärder som antagits ändrar likväl inte målsättningen för den senaste reformen av den gemensamma jordbrukspolitik, nämligen en total liberalisering av mejerimarknaden, vilket vår grupp förkastar. Dessa åtgärder gynnar livsmedelsindustrin och de stora distributionskedjorna och missgynnar små och medelstora producenter. De bidrar också till en koncentration av produktionen och en vinstökning för industrin, som har växt under de senaste åren tack vare en sänkning av priset till mjölkproducenterna och en höjning av det slutliga uppköpspriset.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), skriftlig. – (FR) Jag stödde inrättandet av en "mjölkfond" för att hjälpa denna sektor i kris, och i synnerhet för att hjälpa de bönder som står inför de mest akuta problemen. Framför allt röstade jag för ändringsförslaget med en begäran på 20 miljoner euro utöver det belopp som kommissionen har angett, vilket nu uppgår till 300 miljoner euro. Det här är ett ändringsförslag till den enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden, som framför allt ger kommissionen rätt att på eget initiativ vidta nödåtgärder i händelse av allvarliga störningar på mjölkmarknaden, vilket nu har varit fallet under ett flertal månader. Det är uppenbart att denna budget är långt ifrån tillräcklig för att hjälpa producenterna ur den svåra situation de befinner sig i. Det hade emellertid, mot bakgrund av de nuvarande budgetmarginalerna, varit oansvarigt att be om mer. Dessutom kunde vi genom att be om mer ha riskerat att inte få något alls. Jag vill påpeka att detta endast är grunderna som har lagts. Debatten fortgår beträffande den regleringsstruktur som måste vara på plats efter 2013. I denna fråga kommer parlamentet att fullfölja sina ansträngningar för att komma fram till ett effektivt och lämpligt ramverk för jordbruksmarknaderna. Lissabonfördraget kommer dessutom att ge oss nya redskap i detta avseende.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), skriftlig. – (PT) De betänkanden som antagits vid parlamentets plenarsammanträde i Strasbourg innehåller tre specifika åtgärder (280 miljoner euro i direktstöd till producenterna, en tillfällig regel för att beräkna återköp av kvoter och inkluderande av mjölk i artikel 186 (nödåtgärder) i den enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden). Jag anser att dessa åtgärder är viktiga, men det rör sig om otillräckliga, enstaka åtgärder för ett problem som redan antagit mycket allvarliga strukturella proportioner. Sektorn behöver verkningfulla och effektiva förvaltningsmekanismer så att den kan ingripa på marknaden vid behov, i motsats till den strategi som kommissionen förordar, som stöder liberalisering och avreglering.

Krisen inom mejerisektorn har helt enkelt visat att den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk fortfarande behöver instrument, i synnerhet kvotmekanismen, för att åtgärda obalanser på marknaden.

Paketet, som fortfarande ska godkännas av Ekofinrådet den 19 november, uppgår till 280 miljoner euro och kommer att lämnas till medlemsstaterna i form av en finansieringsram som baseras på produktion och årliga kvoter. Enligt beräkningar kommer Portugal att erhålla en finansiering på 6-7 miljoner euro för att bekämpa nedgången i marknadspriserna, som är mer än 50 procent jämfört med priserna 2007–2008 ...

(Röstförklaringen kortades ned i enlighet med artikel 170 i arbetsordningen.)

Georgios Toussas (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) Kommissionens och regeringarnas åtgärder för krisen inom djuruppfödningen ligger helt i linje med den gemensamma jordbrukspolitikens mer generella gräsrotsfientliga politik och, vad som är viktigare, EU:s beslut om fullständig liberalisering av mejerimarknaden. Det allvarligaste av allt är att de föreslagna rubrikerna används för att påskynda omstruktureringarna i syfte att öka livsmedelsindustrins vinster och därmed stärka företagsgrupperna inom mejerisektorn på djuruppfödarnas bekostnad. Åtgärderna tar inte itu med de akuta problem som små och medelstora mjölkproducenter har demonstrerat mot, nämligen de höga produktionskostnaderna och skattretande producentpriser.

Framförallt tar de inte itu med de akuta problem som alla djuruppfödare har inom boskapsskötsel, köttproduktion och uppfödning av får och getter. Industriidkare och grossister dubblar sina vinster, både genom skattretande producentpriser och genom de ständigt stigande priser som arbetare får betala för dessa baslivsmedel. Vi röstade mot detta förslag eftersom syftet är att ytterligare koncentrera produktionen inom denna sektor. Lösningen för fattiga och medelstora jordbrukare är att slåss mot EU:s monopolvänliga politik och för en annan slags utveckling som befriar djuruppfödarna från exploateringen och garanterar dem en

inkomst och en framtid samt generellt sett uppfyller människors näringsbehov och främjar deras välbefinnande.

- Förslag till resolution B7-0097/2009

Bruno Gollnisch (NI), skriftlig. – (FR) Herr talman, mina damer och herrar! Det faktum att EU:s inre gränser avskaffades utan att man samtidigt, eller i förväg, stärkte de yttre gränskontrollerna och utan att de säkerhetsåtgärder som inledningsvis förutsågs – som visserligen var minimala – fungerade till fullo, framstår som ett stort problem. Eftersom vi nu står inför fullbordat faktum kommer vi inte att motsätta oss denna resolution, där man uttrycker oro över de förseningar som de nya systemen för utbyte av uppgifter om brottmål och viseringsfrågor ådragit sig. Allt detta är emellertid inte det verkliga problemet. Det verkliga problemet är själva Schengen, vars bluffregelverk nu ingår i fördragen, och den politik som förs i Bryssel beträffande visering, invandring och rörlighet för personer...

EU är i dag fullt av lagliga och olagliga invandrare, och brottsligheten, som blir allt våldsammare, ökar eftersom nationerna har fråntagits rätten att kontrollera sina egna gränser. Schengen har bidragit till en kraftig ökning av gränsöverskridande brottslighet och illegala flöden av personer och varor, som i sig är både lagliga och olagliga, utan någon verklig nytta för européerna. Så i väntan på att dessa system blir fullt operativa, återopa åtminstone skyddsklausulen och återinför kontrollerna!

Joanna Senyszyn (S&D), skriftlig. – (PL) Jag stöder till fullo resolutionen beträffande situationen för SIS II och VIS. Genomförandet av SIS II har dragit ut på tiden, och en mängd tekniska hinder har redan försenat nya länders tillträde till Schengensystemet. Arbetet med upprättandet av SIS II och VIS kräver därför konstant övervakning av Europaparlamentet.

SIS II är ett politiskt nyckelprojekt för hela unionen. Dess länge emotsedda genomförande, och en väl fungerande verksamhet, är nödvändig för en ytterligare utvidgning av Schengenområdet och för att fri rörlighet för personer inom EU ska bli verklighet också för kommande medborgare (Bulgarien, Rumänien, Cypern och Liechtenstein). SIS II är också en viktig del i kampen mot brottslighet och illegal invandring. Polska gränsvakter kunde gripa 50 procent fler illegala invandrare under första halvåret 2008 jämfört med samma period föregående år, tack vare Polens anslutning till Schengenområdet (enligt en rapport från ministeriet för inrikes och administrativa frågor 2008).

Mer än 350 personer som efterlysts med hjälp av den europeiska arresteringsordern har anhållits på polskt territorium, och cirka 600 personer som efterlysts av det polska rättssystemet har gripits utomlands. Databasen över försvunna barn, som inte fanns med i SIS I men som planeras för SIS II, är särskilt viktig. Vår trovärdighet i medborgarnas ögon beror på stora projekt som dessa. Ett enat Europa har inte råd med ytterligare förseningar eller försumligheter.

- Förslag till resolution RC-B7-0118/2009

João Ferreira (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Antagandet av denna resolution kräver några kommentarer beträffande dess syfte och innehåll. För det första bör EU, i stället för att påstå att man är mästare på demokrati, vilket man inte är, och i stället för att ge andra länder "praktiska rekommendationer", först och främst ta itu med tillståndet för demokratin inom EU. Ratificeringsprocessen för Lissabonfördraget är ett aktuellt exempel, bland många andra, av hur det så kallade "europeiska projektet" går emot de europeiska folkens demokratiska deltagande och deras intressen, önskemål och förväntningar, och tvingar dem, utövar utpressning mot dem och förbiser deras beslut när det gäller riktningen för deras gemensamma framtid. För det andra bör EU-länderna när det gäller de yttre förbindelserna, i stället för att gynna återupplivandet av kapprustningen och militariseringen av de internationella relationerna, bidra till demokratin genom att främja en verklig politik för fred och internationellt samarbete, baserad på respekten för varje lands suveränitet och principen om icke-intervention samt på respekten för internationell rätt och FN:s stadga. Vi är tyvärr långt från en sådan insats. Ett EU med ett allt tydligare demokratiskt underskott kan inte föregå med gott exempel, och ännu mindre bidra till att "stärka" demokratin i världen. Därför har vi röstat mot.

Bruno Gollnisch (NI), skriftlig. – (FR) Herr talman, mina damer och herrar! I denna resolution tillkännages, som vanligt, de så kallade goda intentioner som detta parlament har beträffande mänskliga rättigheter. EU:s roll är uppenbarligen att upplysa mänskligheten i stort om dess demokratiska uppfattning och att bidra till alla länders demokratiska utveckling, och så vidare. Hur kan då denna union vara trovärdig, som så halvhjärtat – om ens det – tillämpar de skyddsklausuler som trots allt finns på detta område, i alla dess utländska handelsavtal, när man fortsätter med handels- och finansverksamheten, vad som än händer?

Hur kan det vara trovärdigt, med tanke på det sätt man agerar även i Europa, där man ålägger nationerna en europeisk konstitution, omdöpt till Lissabonfördraget, fast några av dem tydligt uppgett att de inte ville ha den? Och hur kan ni, mina damer och herrar som tillhör vänstern i detta parlament, vara trovärdiga efter gårdagens fars gällande Italien, då ni uppvisade en sekteristisk partianda som aldrig tidigare skådats?

- Betänkande: Brok (A7-0041/2009)

Edite Estrela (S&D), skriftlig. – (PT) Jag röstade för Elmar Broks betänkande om de institutionella aspekterna av inrättandet av den europeiska avdelningen för yttre åtgärder, som är oerhört viktig för att EU:s yttre förbindelser ska bli mer samstämda och effektiva. Det är viktigt att se till att inrättandet av den europeiska avdelningen för yttre åtgärder (EEAS), som är en konsekvens av de nyheter som införs genom Lissabonfördraget, gör det möjligt att bevara och vidareutveckla gemenskapsmodellen i unionens yttre förbindelser och upprätthålla unionens interinstitutionella balans.

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) Inrättandet av EEAS är en naturlig följd av den process som innebär att gemenskapen får allt större externa befogenheter. Det skulle kunna bli ett viktigt instrument för samordning och för att ge EU möjlighet att befästa sin ståndpunkt utåt, om man kan motstå påtryckningarna från direktoratet och basera sitt handlande på att arbeta tillsammans med medlemsstaternas diplomatiska beskickningar i stället för att konkurrera med dem.

Jag har tyvärr inte lyckats få stöd för mitt ändringsförslag i utskottet för utrikesfrågor, där jag vill att man ska ta hänsyn till de europeiska världsspråken när man så småningom fastställer den interna språkordningen för EEAS.

Detta blir ännu tydligare i och med att en prioritering för EEAS är att upprätta broar, kontakter och förbindelser med den övriga världen, och EEAS bör därför, som sitt utvalda arbetsverktyg, använda de lämpligaste språken för att kunna upprätta dem direkt. Därför är det obegripligt att parlamentet i den här frågan väljer att bortse från den externa aspekten av flerspråkigheten och dessa språks strategiska betydelse, som har erkänts inte bara av parlamentet självt utan också av kommissionen.

Sylvie Guillaume (S&D), skriftlig. – (FR) Jag stöder parlamentets syn på utformningen av en framtida gemensam diplomattjänst för EU. Jag hoppas att den europeiska avdelningen för yttre åtgärder kommer att vara ett helt och hållet gemenskapsbaserat initiativ som gör att EU kan utnyttja sitt diplomatiska inflytande effektivt och demokratiskt. EEAS måste inrättas inom kommissionens administrativa och budgetmässiga ramar och officiellt vara en del av kommissionen. Jag hoppas också att den nya kommissionsledamoten med ansvar för utveckling kommer att kunna vara helt oberoende och värna om sina privilegier med avseende på denna tjänst, i stället för att tänka sig att han skulle koncentrera befogenheterna till områden som har anknytning till unionens yttre åtgärder, däribland EU:s handelspolitik och utvidgning. Det är viktigt att parlamentet gör sin röst hörd i rådet, som bör fastställa riktlinjerna för det nya organet vid Europeiska rådets möte den 29–30 oktober 2009.

Willy Meyer (GUE/NGL), skriftlig. – Jag röstade mot Elmar Broks betänkande om den europeiska avdelningen för yttre åtgärder (EEAS), som jag anser är det tydligaste exemplet på militariseringen av EU. Avdelningen, som ska inrättas efter Lissabonfördragets antagande, omfattar alla aspekter av EU:s säkerhets- och försvarspolitik. Enligt betänkandet kommer EEAS och den höga representanten (som också kommer att vara kommissionens vice ordförande), att ha rollen som EU:s företrädare i internationella sammanhang. De backas upp av ett nätverk av 5 000 civila tjänstemän och underställs ingen parlamentarisk kontroll. Den höga representanten kommer att vara ansvarig för den civila och militära krishanteringen samt för mänskliga rättigheter, men är inte ansvarig inför medlemsstaterna. Dessutom inrättas EEAS genom ett rådsbeslut, efter kommissionens godkännande. Europaparlamentet kommer enbart att rådfrågas, vilket speglar den odemokratiska ordningen. Den europeiska avdelningen för yttre åtgärder är enligt min mening inte förenlig med den anda i det europeiska projektet som min partigrupp vill försvara, det vill säga ett EU som är skapat för och av medborgarna, snarare än det EU som nu håller på att byggas upp utifrån en ekonomisk modell som går ut på att undvika all inblandning i ekonomin.

Georgios Toussas (GUE/NGL), skriftlig. – EU:s avdelning för yttre åtgärder, som inrättas under det reaktionära Lissabonfördraget, är ett verktyg för att främja ökad imperialistisk aggression och EU:s gräsrotsfientliga kampanj. Ivern bland de politiska representanterna för kapitalet i parlamentet – konservativa, socialdemokrater, liberaler och miljöpartister – att rösta för EEAS visar derashängivenhet för det alleuropeiska kapitalets ekonomiska politik och militära val:

- EU:s oberoende representation i alla internationella sammanhang, oberoende av medlemsstaterna enligt Lissabonfördraget.
- Inrättande av EEAS, ett oberoende EU-organ med civil och militär makt, på grundval av riktlinjerna för Gusp och APCA och bemannat av högre civila och militära tjänstemän inom EU som arbetar under ledning av den höga representanten.
- EEAS används som ett verktyg för att främja EU:s imperialistiska politik med egna ambassader och diplomatiska representationer oberoende av medlemsstaterna. Grunden för denna utveckling lades i Maastrichtfördraget, som inrättade Gusp och APCA samt gav signaler om en upptrappad militär aggression och militarisering av EU.

Det grekiska kommunistpartiet röstade mot betänkandet, som avslöjar alla aspekter av Lissabonfördraget och de faror som dess tillämpning innebär för dem som kämpar mot EU, denna gränsöverskridande kapitalistiska union, och dess gräsrötsfientliga politik.

- Förslag till resolution RC-B7-0095/2009

Françoise Castex (S&D), skriftlig. – (FR) Jag deltog inte i den här omröstningen, eftersom jag motsätter mig tanken att ytterligare stärka de ekonomiska förbindelserna med Förenta staterna. Partnerskapet mellan EU och USA är inte det viktigaste för Europa och inte vad Doharundan behöver. EU måste sprida valet av samarbetspartner om man vill behålla så mycket som möjligt av sin oberoende ställning. För att göra det måste EU teckna fler avtal med utvecklingsländer. I stället för att amerikanisera våra europeiska standarder måste vi prioritera en multipolär utvecklingsmodell som gör det möjligt för EU att slutligen få det utrymme och den roll som det förtjänar.

Carlos Coelho (PPE), skriftlig. – (PT) Förbindelserna mellan EU och USA är utan tvekan EU:s mest betydelsefulla strategiska partnerskap. Vi har ett delat ansvar för att främja gemensamma värden som respekt för mänskliga rättigheter, demokrati, stabilitet och fred, men också för att hitta bättre sätt att undvika världsomspännande faror och klara av globala utmaningar som exempelvis den ekonomiska och finansiella krisen, klimatförändringen och kärnvapenspridningen samt att bekämpa internationell brottslighet, terrorism och fattigdom.

För att nå framgång i kommande förhandlingar om samarbete på det rättsliga och polisiära området och i fråga om inre och yttre säkerhet vill jag understryka att det är en förutsättning att säkerhetsåtgärderna inte strider mot medborgerliga eller grundläggande rättigheter, och att man värnar om respekten för privatlivet och skyddet av personuppgifter.

Jag vill återigen upprepa att överföringar av europeiska personuppgifter enbart ska ske efter övervägande av två grundläggande principer: nödvändighet och proportionalitet. Dessutom ska det ske i fullständig överensstämmelse med EU:s och medlemsstaternas lagstiftning om dataskydd, och det ska finnas tillräckliga förfarandegarantier.

Edite Estrela (S&D), skriftlig. – (PT) Jag röstade för det gemensamma resolutionsförslaget om det kommande toppmötet mellan EU och USA samt det transatlantiska ekonomiska rådets möte, eftersom det belyser behovet av att stärka de transatlantiska förbindelserna i tider när stora internationella utmaningar kräver samordnade globala insatser. Jag vill understryka den roll som det transatlantiska ekonomiska rådets möte har för att främja och säkerställa samordnade åtgärder mot den globala finanskrisen samt vikten av transatlantiska förbindelser för att få till stånd en internationell överenskommelse vid klimatmötet COP 15 i Köpenhamn, bland annat ett lämpligt ekonomiskt paket för att hjälpa utvecklingsländerna att bekämpa klimatförändringarna när det gäller såväl begränsnings- som anpassningsåtgärder.

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) På grund av Förenta staternas strategiska betydelse för EU och vice versa bör det transatlantiska partnerskapet stärkas vid nästa toppmöte för att förbättra möjligheterna att vidta åtgärder mot de problem vi nu står inför, från dagens allvarliga socioekonomiska kris till frågor som nedrustning, terroristbekämpning, klimatförändring och respekt för de mänskliga rättigheterna.

Ett ömsesidigt samarbete mellan USA och EU är också nödvändigt för att nå ett mer moget skede i de ekonomiska förbindelserna och handelsförbindelserna mellan parterna. Målet är en faktisk transatlantisk marknad 2015, med mindre byråkrati och därmed en stabilare och attraktivare miljö för företag på båda marknaderna, med lägre rörelsekostnader.

Om USA inte genomför motsvarande åtgärder, i synnerhet på det finansiella området, hamnar EU i ett konkurrensmässigt underläge, vilket skulle vara oerhört skadligt för den europeiska ekonomin.

Jag vill därför på nytt understryka behovet av att skydda EU:s intressen genom samordnade förbindelser mellan EU och USA på olika områden som är av gemensamt intresse.

Willy Meyer (GUE/NGL), skriftlig. – (ES) Jag röstade mot resolutionen om det kommande toppmötet mellan EU och Förenta staterna. Trots höga förhoppningar på president Barrack Obamas ankomst till Vita huset och hans historiska val i ett land där etniska minoriteter fortfarande utsätts för diskriminering, anser jag att hans insatser hittills bara varit symboliska. Förenta staternas nuvarande president har anammat samma princip som den tidigare administrationen genom att inte ingripa i ekonomiska frågor. Dessutom har Obama fortsatt med samma militära politik som sin föregångare (han har skickat fler trupper till Afghanistan och håller på att inrätta nya militärbaser i Colombia) och han har fortfarande inte stängt Guantánamobasen eller hävt embargot mot Kuba. Han har inte heller satt någon press på Israel eller Marocko för att de ska följa den internationella lagstiftningen. Dessutom tillämpas alltså dödsstraffet i 38 delstater, och ännu har man inte skrivit under vare sig Ottawaavtalet, som syftar till att kontrollera vapenhandeln, eller Kyotoprotokollet. Av dessa orsaker röstade jag mot resolutionen.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), skriftlig. – (FR) Jag röstade för resolutionsförslaget eftersom jag anser att toppmötet mellan EU och Förenta staterna i början av november 2009 är av stor betydelse. Vid det senaste G20-mötet gavs många löften som kommer att vara svåra att infria om länder handlar på eget bevåg. Därför bör EU och Förenta staterna ta en ledande roll i genomförandet av de åtaganden som G20 gjort. Följaktligen behöver vi en mer effektiv samordning av de åtgärder som Förenta staterna och EU vidtar. Därför stöder jag dessa gemensamma möten mellan européer och amerikaner, och i synnerhet diskussionerna inom ramen för det transatlantiska ekonomiska rådet.

10. Rättelser/avsiktsförklaringar till avgivna röster: se protokollet

(Sammanträdet avbröts kl. 13.25 och återupptogs kl.15.00.)

11. Justering av protokollet från föregående sammanträde: se protokollet

12. Debatter om fall av kränkningar av de mänskliga rättigheterna samt av demokratiska och rättsstatliga principer (debatt)

12.1. Guinea

Talmannen. – Nästa punkt är en debatt om sex resolutionsförslag om Guinea.

Véronique De Keyser, författare. – (FR) Herr talman! Jag anser att intresset för den här frågan är betydligt större än vad det aktuella antalet personer här i parlamentet speglar. Jag beklagar det, på mitt partis och övrigas vägnar.

Guineas huvudstad Conakry behöver det internationella samfundets stöd. Efter president Lansana Contés död tog en militärjunta över makten. Juntan kritiserades av det internationella samfundet men fick delvis stöd av folket eftersom den lovade att snabbt överlämna makten till en civil regim genom fria val. Militärjuntans ledare, kapten Moussa Dadis Camara, försäkrade att han inte tänkte ställa upp i presidentvalet, men efter ett katastrofalt styre av landet – ingen budget, inga offentliga upphandlingsförfaranden och ingen grundläggande samhällsservice – fick han smak för makten och klamrade sig fast vid den så hårt att han nu ändå tänker ställa upp i valet. Hans valkampanj är helt beroende av landets organisatoriska, mediala och ekonomiska resurser. I protest mot att juntan inte hållit vad den lovat genomförde oppositionen en demonstration, som slogs ned brutalt av säkerhetsstyrkor. I demonstrationen dödades 150 människor, fler än 1 000 skadades och många kvinnor våldtogs och misshandlades mycket svårt.

Parlamentets, och förhoppningsvis EU:s, reaktion kommer att vara tydlig. Vi begär att fiskeavtalet med Guinea upphävs. Vi uppmanar Afrikanska unionen att införa sanktioner mot militärjuntan och att inrätta en försoningskommitté för att få till stånd en dialog. Vi begär att Guinea tillsätter en övergångsregering som kan förbereda för president- och parlamentsvalen, eftersom militärjuntan definitivt har dömts ut av det internationella samfundet.

Jag hoppas att dessa åtgärder, som är en skälig reaktion på den tragedi som inträffat, kommer att vara vägledande så att EU vågar agera lika snabbt vid andra tydliga fall av brott mot de mänskliga rättigheterna.

Renate Weber, författare. – (EN) Herr talman! Om man sätter sig in i situationen i Guinea och de fruktansvärda händelser som utspelat sig där de senaste månaderna kan man med all rätt undra varför de fått så liten uppmärksamhet i media. Det har bara stått några rader här och där, som om det inte alls hade handlat om hundratals mördade människor, fruktansvärda fall av tortyr och brutala våldtäkter för att tillintetgöra offrens mänskliga värdighet.

Flera olika internationella organ har visserligen fördömt den militärjunta som tog makten genom en statskupp, men jag anser att betydligt mer borde ha gjorts för att öka medvetenheten bland vanliga medborgare, däribland europeiska medborgare. Därför är jag glad att åtminstone Europaparlamentet, som talar för de medborgare som har skickat hit oss, reagerat på lämpligt sätt genom den resolution vi ska rösta om i dag.

Det räcker dock inte att bara kritisera och fördöma den aktuella regimen. Det är också ytterst viktigt att undanröja all risk för förskingring av EU-medel som är avsedda att hjälpa människorna i Guinea.

Cristian Dan Preda, författare. – (RO) Den 28 september är ett viktigt datum för folket i Guinea, eftersom det är årsdagen för folkomröstningen om landets självständighet. Men från och med i år kommer den 28 september att förknippas med den massaker som då utfördes mot oppositionella i Conakry av en regering som tagit makten genom våld.

Att låta militärjuntan behålla makten är inte ett godtagbart alternativ. Faktum är att juntaledaren Moussa Dadis Camara hela tiden har lovat att han ska kliva åt sidan och inte ställa upp som kandidat i valet. Tidsfristen för detta har gått ut, liksom även snart det ultimatum som Afrikanska unionen har ställt.

När militären nu har makten är det uppenbart att den ljuger och inte står för sitt ord. Därför måste en regering väljas genom demokratiska val, och det internationella samfundet måste utöva påtryckningar tills detta sker.

Marie-Christine Vergiat, författare. – (FR) Herr talman, mina damer och herrar! Jag deltog i debatten redan vid minisessionen i Bryssel för två veckor sedan och ska därför inte upprepa mig.

Mina parlamentskollegor har redan framfört en rad synpunkter. För egen del vill jag uttrycka min glädje över att alla partigrupper i parlamentet i dag gemensamt kan besvara vädjan från det civila samhället i Guinea. Det gör vi genom att fördöma hur den militärjunta som kom till makten i december 2008 slog ned en fredlig demonstration som hölls till minne av årsdagen av Guineas självständighet.

Det civila samhället i Guinea ber om vår hjälp, och faktum är att det skulle vara helt oacceptabelt om EU inom ramen för fiskeavtalet beviljade medel trots att vi mycket väl vet att pengarna kommer att hamna rakt i fickan på den styrande militärjuntan i stället för att hjälpa guineanska fiskare, som var avsikten.

Den guineanska regimen är i dag världens mest korrupta regim. Och det är inte jag som säger det, utan de organ som bevakar situationen i landet.

Därför hoppas jag innerligt att vi ska kunna rösta för det gemensamma resolutionsförslaget i dess helhet, däribland den punkt där det krävs att fiskeriavtalet upphävs, och jag hoppas på rådets och kommissionens stöd i frågan.

Adam Bielan, föredragande. – (PL) Herr talman! När Moussa Dadis Camara och militärjuntan i slutet av 2008 tog makten i Guinea efter president Lansana Contés död, var det internationella samfundet dessvärre naivt nog att tro att Moussa Dadis Camara faktiskt tänkte hålla fria och demokratiska presidentval och att han själv inte skulle ställa upp. Nu vet vi bättre. När de drygt 50 000 demonstranterna samlades på idrottsarenan den 28 september för att protestera mot Moussa Dadis Camaras ändrade taktik och brutna löften, beordrade han säkerhetsstyrkorna att gå till attack. Drygt 150 människor dog, fler än 1 200 skadades och många kvinnor våldtogs.

Jag är tacksam att Javier Solana, EU:s höga representant för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, var så snabb att säga sin mening. Jag vill också tacka den franska regeringen för att den avbrutit sitt militära samarbete med Guinea. Men nu har det gått tre veckor sedan massakern och dessa åtgärder har ännu inte gett några tydliga resultat. Därför anser jag att EU tillsammans med FN och Afrikanska unionen bör inrikta sig på att sätta press på Guinea, och tillämpa de allra strängaste sanktionerna. Först då kan vi börja tala om Moussa Dadis Camaras maktöverlämnande.

Isabella Lövin, författare. – Herr talman! Jag välkomnar det beslut som fiskekommissionär Joe Borg meddelade i förrgår, alltså att kommissionen drar tillbaka sitt förslag till fiskeriatvtalet med Guinea. Fiskeriutskottet har redan röstat nej till ett sådant avtal. Det gjorde vi två dagar efter massakern i Conakry då över 150 personer sköts ner av regeringstrupper som kontrolleras av Moussa Dadis Camara.

Jag hoppas att det här är ett första steg och att Europeiska unionen ser över sin handelspolitik med utvecklingsländerna. Vi har ett stort ansvar som en av världens viktigaste och största handelsaktörer, och också utvecklingsaktörer. Vi måste ha en överensstämmelse mellan handeln och vilket förhållande vi har med den här typen av regimer. Man har under årens lopp försökt att förbättra fiskeriatvalet genom att säga att en del av avtalspengarna ska gå till att stödja det lokala fisket. Men kommissionens egna utvärderingar har visat att det faktiskt inte går till som det står på papperet, utan pengarna går direkt till att stödja den här typen av regimer. Det ska Europeiska unionen inte hålla på med!

Filip Kaczmarek, för PPE-gruppen. – (PL) Herr talman! Vi talade visserligen om Guinea redan för två veckor sedan, men situationen i landet förtjänar vår fortsatta uppmärksamhet och respons. I måndags fick utskottet för utveckling ta del av ett ögonvittnes redogörelse för händelserna den 28 september. Ögonvittnet var Cellou Dalein Diallo, före detta premiärminister och ledare för oppositionspartiet "Union des Forces Démocratiques de Guinée".

Det tycks inte vara tillräckligt att begära att juntan ska respektera yttrandefriheten, mötesfriheten och de mänskliga rättigheterna i allmänhet. Om juntan respekterade dessa principer och värden vore den ingen junta, så vi kan inte förvänta oss att den ska lyssna till dessa uppmaningar. En handlingens man – och det är just vad Moussa Dadis Camara är – kan bara stoppas med handling, inte med ord. Därför uppmanar jag EU att agera.

Patrice Tirolien, för S&D-gruppen. – (FR) Herr talman, mina damer och herrar! Guinea skakas just nu av tragiska händelser som chockat världssamfundet och utgör ett hån mot lag och rätt.

Den 28 september 2009 slog militärjuntan ledd av kapten Dadis Camara med våld ned en fredlig demonstration som hade samlat alla oppositionspartierna.

Enligt Cotonouavtalen grundar sig förbindelserna mellan Europeiska unionen och AVS-länderna på respekt för de mänskliga rättigheterna och de demokratiska principerna. Därför är kapten Dadis Camaras ensidiga beslut att skjuta upp valet och vägra att ta upp frågan om sin kandidatur till posten som Guineas president ett allvarligt misslyckande när det gäller att respektera de åtaganden som gjorts om att genomföra ett fritt och öppet val inom ett år.

Europeiska unionen måste vidta omedelbara åtgärder i linje med de principerna och beständiga värden som ligger till grund för dess handlande för att se till att detta våld, som innebär så många kränkningar av de mänskliga rättigheterna, stoppas.

Det gläder mig att kompromissresolutionen ligger helt i linje med våra värderingar och principer. Jag vill dock särskilt understryka artikel 10 i denna text, nämligen upphävandet av protokollet om ett fiskeriatvtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Guinea till dess att den demokratiska processen inletts.

Jag kan höra hur vissa personer oroar sig för att ett sådant beslut skulle få katastrofala socioekonomiska konsekvenser för befolkningen, men med tanke på våldsamheterna den 28 september måste vi inse att den guineanska regeringen knappt bryr sig om levnadsförhållandena för sina medborgare och att vårt enda alternativ är att vara bestämda.

Guinea har sedan sin självständighet 1958 endast fått uppleva diktatoriska regimer.

Carl Haglund, för ALDE-gruppen. – Herr talman! Jag ska inte upprepa allt det kloka och goda som mina kolleger redan har sagt. Jag kan bara till en början säga att jag är mycket glad över att den här frågan diskuteras här idag. Jag ska kort säga några ord om den behandling vi hade om fiskeriatvalet i utskottet den 30 september. Det är faktiskt så att när vi skulle behandla frågan kunde man ha trott att EU var på väg att ingå ett handelsavtal med vilken västerländsk demokrati som helst. Ingenstans framgick det i diskussionen eller i handlingarna att vi hade ett avtal framför oss med en nation där situationen är vad den är idag, och som också redan har beskrivits rätt bra här i kammaren.

Flera har kanske tyckt att fiskerifrågor är en sak och mänskliga rättigheter är en annan sak, och att man inte ska blanda ihop dem. Själv kan jag inte förstå hur man som politiker kan resonera så. Det att rösterna i utskottet föll 11–9 till förmån för att fälla avtalet är också rätt oroande. Det fanns alltså en ganska stor grupp

i parlamentet som åtminstone i det skedet tyckte det var helt okej att ingå ett handelsavtal med ett land som Guinea och med en regim som det landet har. Det är glädjande att säga att det nu finns en mycket större enighet kring att, för det första, ha en tydlig linje i fråga om Guinea, och för det andra, att det finns ett brett stöd för att man nu faktiskt har dragit tillbaka det här avtalet från rådets sida. Det gläder mig storligen.

Man kan säkert också tycka att de som är för att avtalet dras tillbaka inte tänker på de fiskare som berörs, men så är det ingalunda. Det är givet att vi måste finna en hållbar lösning för dem. Men vi kan inte sopa de mänskliga rättigheterna under mattan bara för att vi har en situation där vi har ett antal fiskebåtar som måste försörjas.

Raül Romeva i Rueda, för Verts/ALE-gruppen. Herr talman! Jag hade äran att få delta i fiskeriutskottets möte då de, om än med väldigt knapp marginal, röstade mot att förnya fiskeriavtalet med Guinea, just på grund av massakrerna, våldtäkterna och alla kränkningar av de mänskliga rättigheterna som har ägt rum och som fortfarande behöver utredas.

I dag skulle jag vilja att Europaparlamentet antog denna resolution i plenum. Det skulle sända ett tydligt budskap både till EU-institutionerna och till Guineas regering om att vi inte är beredda att använda skattebetalarnas pengar för att hålla en korrupt regering som är inblandad i kriminell verksamhet kvar vid makten.

Det skulle glädja mig om människoliv och mänskliga rättigheter för en gångs skull ansågs viktigare än ett ekonomiskt avtal, och jag hoppas att detta blir prejudicerande. Det vore desto mer glädjande eftersom kommissionen redan har fattat sitt beslut, liksom fiskeriutskottet. Det är nu också hög tid för Europaparlamentet att godkänna beslutet vid plenarsammanträdet.

Detta är alltså en viktig möjlighet för oss och jag hoppas, vilket redan nämnts tidigare, att artikel 10 förblir oförändrad.

(Applåder från vissa håll)

Tomasz Piotr Poręba, för ECR-gruppen. – (PL) Herr talman! Minst 157 döda och över 1 200 sårade är resultatet av den guineanska arméns ingripande vid en fredlig demonstration av oppositionen vid idrottsarenan i Conakry i september. Det är den största massakern i Guineas historia sedan landet blev självständigt 1958.

När president Camara tog makten i december förra året lovade han att ta itu med korruptionen och anarkin och sedan överlämna makten vid ett demokratiskt val. I dag fortsätter militärjuntan att styra över landet utan någon som helst respekt för grundläggande principer som rättsstatsprincipen eller grundläggande rättigheter. Soldatgäng är regelbundet inblandade i attacker, rån och våldtäkter.

Som representanter för demokratiska länder måste vi kräva att juntan omedelbart drar sig tillbaka och att de ansvariga för den blodiga massakern på civila, skjutandet in i folksamlingar och de systematiska våldtäkterna av kvinnor ställs inför rätta. Guinea är ett land med en enorm ekonomisk potential, och trots detta är det ett av de fattigaste länderna i världen och en av de mest korrupta staterna i Afrika. En fortsatt diktatur styrd av militärjuntan kan leda till inbördeskrig och en destabilisering av situationen i hela Västafrika.

Anne Delvaux (PPE). – (FR) Herr talman! Fram till i dag har det registrerats 150 döda och otaliga exempel på sexuell förnedring. Den 28 september skedde en kränkning av Guineas civilbefolkning som saknar motstycke. Det var också en oproportionerlig reaktion från den styrande militärjuntan och vittnesmålen lämnar inget utrymme för tvivel.

Vi måste vara mycket tydliga inför en sådan grymhet och jag välkomnar de riktade sanktioner mot kapten Moussa Dadis Camaras junta som EU:s medlemsstater beslutade om i går. Det är uppenbarligen inte tillräckligt att bara fördöma händelserna. Vi måste kräva att de utreds ordentligt av en internationell undersökningskommission och att de brott som har begåtts inte går ostraffade.

Jag vill under de 30 sekunder som jag har kvar uppmana Europeiska unionen att använda alla tillgängliga medel för att bekämpa användningen av sexuellt våld som krigsvapen. Detta är ett snabbt växande fenomen i många väpnade konfliktsområden. Det är kvinnor, ofta de väldigt gamla eller de väldigt unga, som drabbas. Under alla omständigheter är det mycket sårbara människor som utsätts.

I alla typer av nya samarbetsavtal måste stöd för rättsstatsprincipen och goda styrelseformer automatiskt vara ett minimikrav tillsammans med respekten för de mänskliga rättigheterna, jämställdhet och skydd av de mest utsatta.

Harlem Désir (S&D). – (FR) Herr talman, herr kommissionsledamot, mina damer och herrar! Den 28 september demonstrerade folket i Guinea. De krävde att de åtaganden som gjorts skulle respekteras och att fria och demokratiska val skulle hållas som utlovat.

De har lidit under värsta tänkbara förtryck genom en regim som redan tidigare saknade all form av legitimitet och som den dagen förlorade all sin värdighet. Männen slogs ned, kvinnorna fick sina magar uppsprättade med bajonetter och våldtogs, och de politiska motståndarna och fackföreningsmedlemmarna torterades och lemlästades.

I dag måste Europeiska unionen stödja Afrikanska unionen, Ecowas och Förenta nationerna i deras vägran att låta dessa brott gå ostraffade, och framför allt visa solidaritet med Guineas befolkning. Detta land med ett överflöd av tillgångar kommer inte att kunna använda dem för sin egen utveckling så länge som korrupta diktaturer lägger beslag på tillgångarna för att gynna en klan.

Därför välkomnar jag den bestämda strategi som tillkännagetts av Europeiska kommissionen, och som parlamentet kan visa prov på i dag. Vi kan inte väga strikt ekonomiska intressen mot de åtaganden som gjorts av EU:s partner, särskilt av dem som undertecknat Cotonouavtalet, i fråga om respekt för de mänskliga rättigheterna och de demokratiska principerna. I dag har vi ett åtagande gentemot Guineas befolkning om att stödja dem i deras kamp för frihet och demokrati.

Ioannis Kasoulides (PPE). – (EN) Herr talman! Jag bad om ordet för att kunna kommentera förslaget om att upphäva det nuvarande fiskeriprotokollet mellan EU och Guinea. Jag ställer mig frågande till om en sådan brutal regim som inte tvekar då det gäller att ta livet av 1 56 av sina medborgare och är skyldig till så många andra grymheter kommer att låta sig påverkas av en sådan oproportionerligt liten sanktion. Vi ska också komma ihåg att det finns rättsliga skyldigheter då det gäller detta avtal gentemot personer som är anställda inom fiskerinäringen i Guinea och som inte har något med denna brutala regim att göra. Därför ställer sig Europeiska folkpartiets grupp (kristdemokrater) tvekande till att stödja detta förslag.

Charles Tannock (ECR). – (EN) Herr talman! Historien om Guinea och dess huvudstad Conakry följer ett deprimerande och välbekant afrikanskt mönster: en diktatorisk härskare, en militärkupp, en auktoritär regim som ersätts av en annan och majoriteten av befolkningen som fortfarande lever i yttersta fattigdom. Guinea har avsevärda mineral- och oljetillgångar som skulle kunna göra landet till en av Afrikas mest välmående nationer. I stället underblåser landets rikedomar konflikten och fattigdomen, inte bara i Guinea utan i en hel region som har bevittnat fruktansvärd blodspillan och kronisk instabilitet under de senaste 20 åren.

Tidigare har jag uppmanat Europeiska kommissionen att inrätta ett slags Kimberleyprocess för andra tillgångar än diamanter för att se till att gruvföretagens verksamhet inte stöder inbördeskrig eller grymma diktatorer som till exempel kapten Camara i Guinea. Jag är därför bekymrad över den oerhört omfattande affärsöverenskommelse som slutits mellan Guinea och kinesiska företag. Jag hoppas att kommissionen och rådet kan förklara för Peking att vi förväntar oss att dess affärsverksamheter i Guinea varken framkallar interna oroligheter eller ytterligare underminerar de mänskliga rättigheterna i landet. Jag misstänker dock, liksom Ioannis Kasoulides, att förslagen om att upphäva EU:s fiskerιαvtal endast kommer att straffa lokala samhällen och inte militärjuntan.

Heidi Hautala (Verts/ALE). – (FI) Herr talman! Eftersom vi har hyllat kommissionen för dess beslut om Guineas fiskeriprotokoll, särskilt med tanke på brotten mot de mänskliga rättigheterna, skulle jag vilja fråga kommissionen om den nu planerar att genomföra en systematisk kartläggning av liknande situationer, eller åtminstone att vara beredd att handla konsekvent och lika bestämt om sådana kränkningar av de mänskliga rättigheterna äger rum på andra platser i världen?

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Herr talman! Nyligen frågade en finsk väljare hur jag definierar mänskliga rättigheter. Jag sade att jag inte ville definiera dem på egen hand och att det inte var värt att göra det för då skulle de inte nå längre än till min egen ytterdörr. Tanken är att de mänskliga rättigheterna redan har definierats och att länder är ålagda att respektera dem. De mänskliga rättigheterna är bindande inom världssamfundet. Det är därför vi återoppar dem.

Guinea har undertecknat Cotonouavtalet, som kräver att mänskliga rättigheter och demokrati respekteras. Det här är en grundläggande förutsättning. Vi måste verkligen kräva att ett lands demokratiska utveckling inleds på allvar innan vi sluter fler samarbetsavtal med utgångspunkt i Cotonouavtalet. Som vi hört är situationen i Guinea i dag oacceptabel och kräver snara åtgärder och möjligen sanktioner. Guinea har viktiga malmreserver och följaktligen stora utvecklingsmöjligheter. Samtidigt är det ett av världens mest korrupta

länder. Det är sorgligt att kinesiska statsägda företag och affärsverksamheter som investerar i Guinea inte kräver någon respekt för de mänskliga rättigheterna.

Leonard Orban, *ledamot av kommissionen*. – (RO) Kommissionen har varit snabb att i starka ordalag och vid mer än ett tillfälle (*talmannen avbröt talaren*) fördöma massakrerna och de uppenbara kränkningar av de mänskliga rättigheterna som ägde rum den 28 september 2009 och som även har fortsatt.

Genom sitt deltagande i den internationella kontaktgruppen för Guinea godkände kommissionen de slutsatser som nåddes vid mötet den 12 oktober gällande antagandet av olika åtgärder för att främja iakttagandet av mänskliga rättigheter.

För det första måste, på humanitär nivå, varje person som fångslats godtyckligt släppas omedelbart, offrens kroppar måste överlämnas till deras respektive familjer och alla skadade, särskilt kvinnor som blivit våldtagna, måste få läkarvård. Vi kan bara uttrycka vår bestörtning och oro över att det just nu inte verkar som om några av dessa åtgärder har genomförts.

För det andra välkomnar kommissionen beslutet från FN:s generalsekreterare om att inrätta en internationell undersökningskommitté för att utreda massakrerna den 28 september i syfte att ställa förövarna inför rätta. Det är avgörande för oss att sätta stopp för deras straffrihet och att människorättssituationen i Guinea inte försämras ytterligare. Den internationella undersökningskommittén och de preliminära undersökningar som gjorts av Internationella brottmålsdomstolen kommer i detta avseende att bidra till att förbättra situationen.

I den situation som nu råder är kommissionen beredd att undersöka möjligheten att ge ekonomiskt stöd till ett internationellt observatörsuppdrag och erbjuda skydd så att kommissionsledamöter och vittnen är skyddade mot hot samt hjälpa till att skapa en trygg tillvaro för Guineas befolkning.

Å andra sidan är kommissionen benägen att, förutom att införa ett totalt vapenembargo, även undersöka möjligheten att stödja reformer inom säkerhetsområdet i syfte att reformera armén och göra den professionell så att stabiliteten kan återinföras i Guinea.

Till sist vill jag påpeka att de åtgärder som krävs i enlighet med artikel 96 i Cotonouavtalet antogs redan den 27 juli 2009.

Jag vill också nämna något som betonades tidigare. För konsekvensens skull och för att öka påtryckningarna på militärjuntan har Joe Borg, kommissionsledamot med ansvar för havsfrågor och fiske, meddelat att kommissionen har för avsikt att upphäva det partnerskapsavtal som föreslagits i fiskerisektorn och som skulle ha upprättats mellan Guinea och EU. Vi kommer för ögonblicket inte att betala ut (*applåder*) motsvarande ekonomisk ersättning.

För att svara på frågan som ställdes till mig tidigare kommer kommissionen att vidta åtgärder och se över det inträffade utifrån varje enskilt fall.

Tack.

Talmannen. – Debatten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum efter debatten.

Skriftliga förklaringar (artikel 149)

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *skriftlig*. – (PT) Huvudmålet för ett nytt partnerskapsavtal mellan Europeiska unionen och Guinea-Conakry är att stärka samarbetet mellan Europeiska unionen och Guinea. Det kan i sin tur främja upprättandet av ett partnerskap för att utveckla ett hållbart fiske och en ansvarsfull förvaltning av fiskeresurserna i Guineas fiskezon, vilket ligger i båda parterns intresse.

Den ekonomiska ersättningen enligt protokollet är satt till 450 000 euro per år för fiskemöjligheter avseende kategorin ständigt vandrande arter. Hela beloppet är avsett för att inrätta en nationell fiskeripolitik som är baserad på ansvarsfullt fiske och hållbart utnyttjande av fiskebestånden i guineanska vatten.

Det ovannämnda ligger i linje med det portugisiska kommunistpartiets förslag om fiskeriavtal med tredjeländer, vilket är anledningen till att jag röstade för detta dokument.

12.2. Iran

Talmannen. – Nästa punkt är en debatt om sju resolutionsförslag om Iran.

Ana Gomes, författare. – (PT) Herr talman! Iran kännetecknas av sin språkliga, religiösa, etniska och politiska mångfald. Majoriteten av shiamuslimer lever sida vid sida med sunnimuslimer, zoroastrer, kristna, judar och baha'iter. Den persiska majoriteten delar landet med ett oräkneligt antal etniska minoriteter som utgör nästan halva befolkningen: azerier, araber, kurder, balocher och andra. Städerna kryllar av modern medelklass och unga människor redo att leva i det tjugoförsta århundradets Iran. All denna uppståndelse och komplexitet skrämmar regimen som hellre önskar sig ett enkelt Iran – och med enkelt menar man religiös fanatism, isolering av landet och en allmän opinion som kuvas genom våldsamt förtryck.

Denna resolution beskriver systematiska kränkningar av de mänskliga rättigheterna som iranier utsätts för i sitt eget land, inklusive återkommande användning av dödsstraff, även mot barn, män och kvinnor som stenas, omfattande begränsningar av yttrandefriheten och förföljelse av religiösa och etniska minoriteter. Med denna resolution sänder Europaparlamentet två olika budskap. Det första budskapet är riktat till Irans folk: EU ser i iranierna och särskilt i dess unga befolkning hoppet om en framtid då deras land kommer att omfamna demokrati och frihet och ta sig an den viktiga roll i regionen som det förtjänar. Det andra budskapet är riktat till den iranska regimen: Iran kommer aldrig att uppfylla sin obestridda potential så länge våld och upplysningsfientlighet är huvudsakliga drag hos en politisk regim som endast med läpparnas beaktelse tjänar rättvisans och fredens sak och i stället fortsätter att förtrycka sitt folk.

Marietje Schaake, författare. – (EN) Herr talman! Varje regering får sin legitimitet genom att sörja för sina medborgares välbefinnande. Varje regim som misslyckas med denna grundläggande skyldighet förlorar sin legitimitet i världssamfundet.

Den pågående självisoleringen håller på att leda till Irans förstörelse och har en förgiftande inverkan på grannländerna och övriga världen. Vi kan inte stå och se på när minderåriga brottslingar hängs, folk våldtas och regimen godtyckliga våld drabbar det egna landets medborgare. Vi är här för att markera att det inte kan och inte kommer att finnas någon straffrihet för dem som begår brott mot mänskligheten, och vi kommer att fortsätta att stödja det iranska folket i deras kamp för yttrandefrihet och rätt till fredliga demonstrationer för frihet och demokrati.

Europeiska unionen har en skyldighet att behålla de grundläggande rättigheterna på dagordningen även när handelsintressen eller Irans kärnenergiprogram kommer på tal. Först när de iranska medborgarna erkänner den iranska regimen kan den bli en trovärdig aktör i världssamfundet.

Tunne Kelam, författare. – (EN) Herr talman! Situationen har sina rötter i en mycket speciell klerikal diktatur, som är ökad för sitt godtyckliga förtryck av mänskliga rättigheter och medborgerliga friheter. Situationen har till och med försämrats sedan valet i juni. Arresteringar, tortyr och avrättningar av minderåriga och kvinnor har ökat. Faktum är att Iran har det högsta antalet avrättningar i världen efter Kina.

De senaste uppgifterna, som inte framgår av resolutionsförslaget, är att Irans regim hängde fem fångar i går i Evinfängelset i Teheran, inklusive Soheila Ghadiri, en 28-årig kvinna. Hon är den fjärde kvinnan som blivit hängd av regimen under den senaste månaden.

Sådana barbariska domar har inget att göra med de brotten som fångarna påstås ha begått. De är snarare ett försök att intensifiera den skräckfyllda stämningen i landet, särskilt bland kvinnor och ungdomar som har visat sin beslutsamhet att inrätta demokrati och motsätta sig valresultatet.

Rui Tavares, författare. – (PT) Oavsett hur många personer som finns i kammaren så talar vi när vi är här även för de miljoner människor i Iran som gått ut på gatorna och riskerat sina liv och sin säkerhet för att protestera mot valet som de tror var riggat.

Dessa miljoner iranier, i och utanför landet, förväntar sig något av oss, och därför måste utgångspunkten vara solidaritet och samarbete för att hjälpa dessa miljoner iranier som slåss för demokrati och mänskliga rättigheter och som, det måste påpekas, löper mycket större risker än de som normalt befaras i samband med diplomati.

Jag skulle alltså säga att utgångspunkten inte kan vara någonting annat. Det är sant att västvärldens politik väldigt ofta varit alltför förenklad och okunnig när det gäller Iran. Det stämmer att EU ofta varit reaktivt med

en politik gentemot Iran som visat sig vara felaktig. Det stämmer att vi väldigt ofta inte velat acceptera att Iran ska få den respekt från världssamfundet som landet kräver i egenskap av betydande regional makt.

Som en iransk konstnär i exil sade efter protesterna, västvärlden ville inte ha den islamska republiken och nu har vi inte ens en republik. Hur som helst kan inget av detta ursäktas en regim som har slagit ned friheten, en förtryckande regim och nu en regim baserad på den alltmer bräckliga grunden av ett riggat val och på förtrycket av sitt eget folk. Det iranska folket förväntar sig Europaparlamentets solidaritet och stöd och vi försöker ge dem det med denna resolution.

Fiorello Provera, författare. – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Vi vet under vilka politiska och sociala förhållanden medborgarna i Islamiska republiken Iran lever.

Vi är medvetna om hur stort inflytande religionen har när det gäller politiska beslut och de grundläggande mänskliga rättigheterna. Det senaste exemplet är den unge mannen Behnood Shojaee, som nyligen avrättades trots att han var minderårig när brottet begicks. Det är det senaste i en rad grova brott mot de mänskliga rättigheterna som har inneburit förtryck av politiska motståndare, homosexuella, journalister, intellektuella och alla som kämpar för Irans sociala och medborgerliga utveckling.

Situationen har förvärrats under Mahmoud Ahmadinejad, som började sin presidentperiod med att vid upprepade tillfällen förneka förintelsen och staten Israels existensberättigande. Sedan 2005 har antalet avrättningar i Iran fyrdubblats, och Iran är det enda land i världen där man avrättar minderåriga som begått brott. Det är vida känt att man systematiskt använder sig av tortyr i fängelserna och medeltida bestraffningsmetoder som stympning och stening, men regimen har hamnat i blåsväder, vilket bevisas av de tiotusentals människor som var modiga nog att protestera på gatorna efter det senaste valet.

Den unga kvinnan Neda Agha-Soltan, som dödades på gatan när hon stod upp för sina rättigheter som kvinna och medborgare, har blivit en symbol för både förtryck och längtan efter frihet hos ett folk som EU måste hjälpa. På vilket sätt kan vi hjälpa till? Ett sätt är genom det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter. Ett annat konkret förslag är att döpa gator och torg i våra städer efter Neda Agha-Soltan. Det skulle inte bara hedra minnet av hennes offer, utan även visa vår solidaritet med oppositionen i Iran och öka medvetenheten bland EU-medborgarna om den allvarliga situation som råder. Jag skulle vilja se en bild på Neda Agha-Soltan bredvid bilden på Aung San Suu Kyi som hänger på ena sidan av Europaparlamentets byggnad i Bryssel.

Ett sista påpekande: Hur kan president Ahmadinejad ha någon trovärdighet i förhandlingarna om kärnkraftsfrågan, när han förföljer och motarbetar sitt eget folk när de efterlyser ökad demokrati, ökad frihet och ökad respekt för de mänskliga rättigheterna?

Struan Stevenson, författare. – Herr talman! Medan vi sitter här och debatterar arbetar bödlarna i Iran på övertid. Som Tunne Kelam berättade hängde de ytterligare fem personer i går, däribland en ung kvinna, trots att offrets föräldrar hade förlåtit henne. Hon hade alltså sluppit dödstraffet, men hängdes ändå sedan.

Och i EU bedriver vi en eftergiftspolitik. Bara denna vecka har vi gått med på att på Ahmadinejads vägnar uppmuntra ryssarna att anrika kärnbränslestavarna, mot att han i gengäld lovar att avveckla sitt eget program för anrikning av kärnmaterial. Men han har inte avgett något sådant löfte, och han har heller inte beviljat fritt tillträde för inspektioner av de egna kärnkraftsanläggningarna. Det enda vi åstadkommer med vår eftergiftspolitik är att stärka mullorna. Vi måste införa hårda sanktioner. Hårda tag är det enda mullorna förstår.

Barbara Lochbihler, författare. – (DE) Herr talman! I början av denna sammanträdesperiod påpekade talman Jerzy Buzek att avskaffandet av dödstraffet är en nyckelfråga för Europaparlamentet. Detta omänskliga och barbariska straff måste avskaffas i hela världen.

Han tog upp de avrättningar som sker i Iran. Fyra dödsdomar tas upp specifikt i det aktuella resolutionsförslaget. Dessa personer har dömts till döden eftersom de påstås ha deltagit i protesterna mot valet, men de hölls i förvar vid den påstådda tidpunkten för brottet. Ett överklagande är fortfarande möjligt och vi måste hålla ett öga på dessa fall.

Det faktum att personer som var minderåriga vid tidpunkten för brottet fortfarande avrättas i Iran har också tagits upp. Iran är det enda land där man fortfarande avrättar personer som var minderåriga vid tidpunkten för brottet. Iran har ratificerat den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter och konventionen om barnets rättigheter och är därmed skyldigt att införa en nationell lag som förbjuder

avrättning av minderåriga. Ett lagförslag har lagts fram i Irans parlament och vi måste uppmana våra kolleger där att göra sitt yttersta för att antagandet av förslaget inte hindras. Detta ser jag som en mycket viktig uppgift.

Avslutningsvis vill jag uttrycka min stora respekt för alla de män och kvinnor i Iran som tar enorma risker, som går ut på gatorna och engagerar sig på olika sätt för att kräva att deras rättigheter enligt den iranska grundlagen respekteras. Deras beslutsamhet, hängivenhet och mod förtjänar vår odelade solidaritet.

Martin Kastler, för PPE-gruppen. – (DE) Herr talman! Den 2 oktober i år hindrade den iranska polisen i sista minuten en man att gå ombord på ett flygplan. Advokaten Abdolfattah Soltani skulle ta emot 2009 års internationella människorättspris i min hemstad Nürnberg, som han tilldelats för sitt modiga arbete med offer för politisk förföljelse. Trots att Soltani hade ett giltigt pass nekade iranska myndigheter utan rättsliga grunder honom att lämna landet. Hans fru fick åka. Hon hade rätt när hon sedan sade, jag citerar: "Det är smärtsamt att se att man i ett land som kallar sig en teokrati utför handlingar som inte har någonting med Gud att göra."

Iran måste följa internationell rätt eftersom landet har ratificerat FN:s konvention om medborgerliga och politiska rättigheter, där man fastställt den mänskliga rättigheten att var och en fritt får lämna vilket land som helst, även sitt eget. Det är en skandal att Iran visar sådan respektlöshet. Därför trycker jag på för att Soltanifallet ska ingå i dagens gemensamma resolutionsförslag om Iran, och jag ber om ert stöd.

Ryszard Czarnecki, för ECR-gruppen. – Herr talman! Jag vill använda min tid till att uttrycka vår oro över situationen i Iran, och särskilt över situationen för de iranska oppositionsmedlemmarna i Camp Ashraf i Irak, som människor i Iran sett som en symbol för motstånd.

Iraks regering bör sluta följa order från mullorna i Teheran. Irak bör förstå att den iranska regimen inte har någon framtid och att man håller fast vid makten för att kunna utöva förtryck och avrätta människor. Så om Irak är en suverän stat bör man respektera och genomföra Europaparlamentets resolution av den 24 april 2009 om Ashraf, där man uppmanar Irak att förhindra tvångsförflyttning av Ashrafs invånare inom Irak. Mullorna i Teheran vill att Ashraf förstörs, och i Europa måste vi stödja dessa försvarslösa iranska flyktingar. Det är vår moraliska plikt.

Vi bör be EU:s ordförandeskap och kommissionen att uppmana FN att visa ett större engagemang genom att skicka ett permanent team – och en fredsbevarande styrka – för att förhindra ytterligare attacker och tvångsförflyttning av dessa människor till andra delar av Irak.

Bastiaan Belder, för EFD-gruppen. – (NL) Herr talman! Det råder ingen tvekan om att människorättsläget i Iran har försämrats betydligt de senaste månaderna. Ett tydligt exempel är den senaste tidens utveckling av det förtryckarsystem som president Ahmadinejad använder sig av för att kväsa minsta antydning till motstånd mot hans administration, vars legitimitet är tvivelaktig. Den ökända milisen Basij har nu införlivats med Islamiska revolutionsgardet, en annan otäck organisation.

Vad kan då EU uträtta? Jo, två saker. Tillsammans med Förenta staterna måste vi i väst fokusera på enskilda fall av allvarliga brott mot de mänskliga rättigheterna i Iran (jag hänvisar också till vår resolution). I direkt samband med detta måste vi tydliggöra för Teheran att dessa överträdelser inte tolereras och kommer att få allvarliga konsekvenser.

När nationella intressen – i synnerhet av ekonomisk natur – gör sig gällande, kommer de iranska pragmatikerna att träda in. De kan då till och med hänvisa till den avlidne ayatolla Khomeini, grundaren av Islamiska republiken Iran. När det verkligen gällde valde även han utan betänkligheter nationella intressen före religiösa anspråk. Jag ber kommissionen och rådet att ta reda på ayatollans svagheter, framför allt för att Irans medborgare ska få ett bättre liv och för att främja säkerheten i den judiska staten Israel, men även med tanke på arabvärlden och EU.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) För några dagar sedan var ordförande José Manuel Barroso här och jag frågade honom vad man kan göra för att lösa den människorättskris som har pågått i ett EU-land, nämligen Ungern, sedan hösten 2006. Jag nämnde vid flera tillfällen att hundratals människor råkat ut för så grov polisbrutalitet att de blivit allvarligt skadade, medan hundratals människor arresterats godtyckligt och hundratals människor fått genomgå utdragna brottsmålsförfaranden där de förklarats oskyldiga. Ordförande Barroso svarade att det var inre angelägenheter och att EU inte kan ingripa i inre angelägenheter. Jag vill fråga om den dubbelmoral som tillämpas och om vilken rättslig grund EU har för att ingripa i ett land utanför EU när man inte vill skydda mänskliga rättigheter i ett EU-land. Jag vill även ta tillfället i akt och be våra iranska vänner, både de

som tillhör oppositionen och de som tillhör regeringspartiet, att hjälpa ungrarna att skydda sina mänskliga rättigheter.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Herr talman! Iran skulle ha en viktig roll i fredsförhandlingarna i Mellanöstern, men tyvärr verkar landet avlägsna sig allt mer från den demokratiska rättsstatsprincipen. För det första finns det anledning att hysa starka tvivel angående juni månads valresultat, som innebär att president Ahmadinejad fick sitta kvar. Efter valet har det allmänna människorättsläget förvärrats. Sedan Ahmadinejad fick makten 2005 har dessutom antalet avrättningar fyrdubblats, och efter Kina är Iran det land i världen där man avrättat flest människor. För det andra står det illa till med religionsfriheten och åsiktsfriheten. Till exempel hålls de sju Baha'i-ledarna fortfarande fängslade, enbart på grund av sin religiösa övertygelse.

I vår resolution vädjar vi till de iranska myndigheterna, och jag hoppas att vi på så sätt visar vårt stöd och vår respekt för det mod som många iranier gett prov på i kampen för grundläggande friheter och demokratiska principer. Vi hyser särskild respekt för de modiga iranska kvinnor som hade en avgörande roll i demonstrationerna i samband med valet i Teheran.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Herr talman! Iran styrs av en sträng regim som grundar sig på en radikal tolkning av islam och koranen. I Iran hamnar de som inte vill vara en del av detta i onåd. Iran är ett skrämmande land, särskilt för de kristna som bor där. I Iran tolereras inte muslimer som har konverterat till kristendomen. Förra året antog Irans parlament en lag som innebär att den som överger den islamska tron straffas med döden.

Man tolererar heller inte demonstranter i Iran. Tre personer som arresterades under demonstrationerna mot valutgången har nu dömts till döden. Det är fullständigt oacceptabelt och oförståeligt att en domstol utfärdar en sådan dom. Det kanske fortfarande går att överklaga domen, men det är uppenbart att även demonstranter måste frukta för sina liv i Iran.

Jag uppmanar rådet och kommissionen att stödja dessa demonstranter i vidare förfaranden och, i synnerhet, att kraftfullt motsätta sig den brutala regimen i Iran.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – (LT) Människorättsläget i Iran är helt klart på väg att förvärras. Årets tvivelaktiga presidentval och de massprotester som följde visade hur spänd den politiska och sociala situationen är i Iran just nu.

Jag vill påpeka att i den årliga rapporten om pressfrihet från Reportrar utan gränser hamnade Iran långt ned på listan, på plats 172 av 175, med endast Eritrea, Nordkorea och Turkmenistan efter sig.

Situationen för journalister i Iran är en av världens sämsta. Fritt tillgänglig information på Internet blockeras och personer som bloggar förföljs. Vi känner ju till historien om den kända bloggaren Fariba Pajooh, som fängslades nyligen och har en osäker framtid.

Jag vädjar till Europeiska kommissionen. Herr kommissionsledamot! En kommissionsdelegation måste snarast möjligt upprättas i Teheran, för att inleda en dialog med Irans regeringsinstitutioner om det allt sämre människorättsläget i landet.

Jim Higgins (PPE). – Herr talman! Jag instämmer helt med Ryszard Czarnecki. De attacker som ägde rum i juli månad mot det irakiska PMOI-läget i den irakiska staden Ashraf går inte att beskriva som annat än hänsynslösa och barbariska. Elva personer omkom, och många fler hade kunnat dö. Många människor skadades allvarligt – man måste se videon för att förstå hur barbarisk attacken verkligen var. Armén och militären hängav sig åt den värsta sortens våld. Det ledde till att 36 personer arresterades, och det enda de kunde göra var att hungerstrejka. De släpptes för två veckor sedan tack vare internationella påtryckningar – och internationella påtryckningar efter 72 dagar hungerstrejk, det är vad som fick människor att lyssna när det gällde Malikis regering. Dessa människor är flyktingar; de har rätt att gå och lägga sig på kvällen och gå upp på morgonen i trygghet. Som Ryszard Czarnecki sade behöver vi två saker: först av allt behöver vi en permanent FN-närvaro som ersätter Förenta staterna och för det andra behöver vi en försäkran om att inga förflyttningar kommer att ske.

Véronique De Keyser, författare. – (FR) Herr talman! Jag vill tillägga tre små saker till det mina kolleger har sagt.

För det första – och här hänvisar jag till det Ana Gomes sade – har vi, trots allt som pågår och trots de tragedier som äger rum i Iran och regimen, full tilltro till landets politiska framtid och civila samhälle.

Det andra jag vill säga är att det inte har understrukits tillräckligt att vi fördömer de senaste självmordsattackerna som ägde rum i Sistan-Baluchistan, trots att offren tillhörde revolutionära gardet (IRGC), men även dussintals civila, sorgligt nog. Vi motsätter oss den sortens våld, trots att vi har full förståelse för dess orsaker, och i nuläget måste vi ta parti för regimen motståndare.

Slutligen fördömer parlamentet dödsstraff, oavsett vem det drabbar – barn, kvinnor, vuxna – eller i vilket land det utförs.

Cristian Dan Preda, författare. – (RO) Jag vill också beklaga att människorättsläget i Iran har förvärrats efter valet i juni. Den stora vågen av arresteringar och det våld som brukas mot regimen motståndare är tydliga tecken på den utvecklingen.

Som redan nämnts är informationsfriheten allvarligt hotad och journalister löper stor risk att råka ut för förföljelser. Det är mycket oroande att man använder sig av både tortyr och dödsstraff i stor utsträckning i Iran. Amnesty International har nyligen uppmärksammat att antalet människor som dömts och sedan avrättats har ökat betydligt efter valet.

Slutligen vill jag uttrycka mitt stöd för tanken att upprätta en EU-delegation i Teheran. En sådan delegation kan samarbeta med det civila samhället på plats och på så sätt stödja frihetskämparnas rättigheter.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Herr talman, mina damer och herrar! Jag har ett förslag: mänskliga rättigheter, demokrati och rättsstatsprincipen är frågor som är för viktiga och för brådskande för att ta itu med på en torsdagseftermiddag. Det är tyvärr få av oss som är närvarande.

För en månad sedan diskuterade vi journalistmord. I dag diskuterar vi det eländiga människorättsläget i Guinea, Iran och Sri Lanka. Jag vet att många av er delar min åsikt. Låt oss hitta en annan – bättre – tidpunkt för denna viktiga debatt.

Talmannen. – Fru Werthman! Den frågan ska ni ta upp under "catch the eye"-förfarandet. Ni upptar andra ledamöters talartid.

"Catch the eye"-förfarandet är härmed avslutat.

Leonard Orban, ledamot av kommissionen. – (RO) Låt mig börja med att framföra vårt deltagande till de anhöriga till offren för terroristattacken i den iranska provinsen Sistan-Baluchistan. Kommissionen fördömer terroristattacker oavsett var i världen de sker, med de människoliv som skördas.

Europeiska kommissionen är djupt oroad över den nuvarande situationen när det gäller mänskliga rättigheter och grundläggande friheter i Iran. Det handlar om saker som avrättningar av minderåriga, diskriminering av människor som tillhör olika minoriteter, stora inskränkningar av yttrandefriheten och mötesfriheten, vanvård av fångar, nekande av rätten till rättvis rättegång samt omfattande förtryck och hot mot människorättskämpar och politiska motståndare.

EU har fortsatt stå i direkt kontakt med Iran och öppet uttryckt sin åsikt till de iranska myndigheterna angående utvecklingen i landet.

EU stöder de grundläggande friheterna och de universella värderingar som ligger till grund för dem, och ser det som sin plikt att uttrycka sin åsikt närhelst och varhelst dessa principer nonchaleras. Trots EU:s och världssamfundets många vädjanden och offentliga fördömanden har människorättsläget tyvärr förvärrats ytterligare efter presidentvalet i Iran i juni 2009.

Bara de senaste veckorna har ett stort antal människor avrättats genom hängning i Iran. En av dessa personer som redan nämnts, Behnoud Shojaei, som var minderårig när han begick brottet, avrättades trots EU:s upprepade vädjan om att hans dom skulle ändras. Det kommer antagligen att avrättas fler minderåriga inom kort i Iran. Vi är även oroad över de sju Baha'i-ledarna i Iran som har suttit fängslade i över 17 månader och står inför allvarliga anklagelser som spioneri och spridande av propaganda mot staten. Det senaste förhöret sköts upp igen den 18 oktober, vilket innebär att dessa sju personers utsikter till ett korrekt rättsligt förfarande nu är osäkra.

Efter presidentvalet har hundratals människor hamnat i fängelse för att ha deltagit i de efterföljande demonstrationerna och uttryckt sig kritiskt. Rättegångarna mot dem som varit inblandade fortsätter. Förra veckan dömdes fyra människor till döden på grund av sin inblandning i händelserna efter valet.

Avslutningsvis vill jag understryka att vi delar den oro som uttryckts av parlamentsledamöterna angående människorättsläget i Iran. Kommissionen övervakar noga hur situationen utvecklar sig och kommer även fortsättningsvis att ta varje chans att uppmana iranska myndigheter att fullfölja sina internationella åtaganden när det gäller de mänskliga rättigheterna, t.ex. att rätta sig efter den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter och den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna. Att förbättra människorättsläget i Iran är en central del i kommissionens strategi för att stärka det politiska samtalet och samarbetet med Teheran i framtiden.

Som svar på den fråga jag fick anser vi att det med tanke på den nuvarande situationen i Iran inte är aktuellt att upprätta en kommissionsdelegation i Teheran.

Talmannen. – Debatten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum efter debatten.

Skriftliga förklaringar (artikel 149)

Bogusław Sonik (PPE), skriftlig. – (PL) Mina damer och herrar! Jag uppmanar EU att inte passivt stå och se på medan man bryter mot de mänskliga rättigheterna i Iran. EU måste tydligare ta ställning mot de dödsdomar som utfärdas i landet och avrättningarna, i synnerhet de som drabbar unga och minderåriga brottslingar. Västvärldens reaktion på det som sker i Iran i dag är ett avgörande test av vår effektivitet.

Därför måste Europeiska kommissionen upprätta en EU-delegation i Teheran så fort som möjligt för att stödja och stärka dialogen med Irans ledare och civila samhälle, och då i synnerhet för att ge stöd till unga människor, politiska fångar och journalister. Kommissionen måste engagera sig betydligt mer för att FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter ska skicka ett särskilt sändebud som övervakar situationen för politiska fångar och ser till att iranska myndigheter följer internationella procedurnormer och rättsliga skyldigheter på det människorättsliga området.

EU kommer alltid att vara en fanbärare för medborgerliga rättigheter och våra gemensamma europeiska demokratiska värderingar, även utanför våra gränser. Därför bör vi göra vårt yttersta, genom en nära dialog med den politiska eliten, för att 2000-talets Iran ska iaktaga grundläggande mänskliga rättigheter och respektera rätten till liv.

12.3. Sri lanka

Talmannen. – Nästa punkt är en debatt om sex resolutionsförslag om Sri Lanka.

Geoffrey Van Orden, författare. – Herr talman! Sri Lankas befolkning – singaleserna och särskilt tamilerna – har lidit enormt de senaste 30 åren av den hänsynslösa terrorism som utövats av de tamilska tigrarna (LTTE). Nu när LTTE har besegrats behöver Sri Lankas regering och medborgare vår sympati, och framför allt behöver de vår hjälp för att skapa återhämtning och välstånd i landet och förhindra att terrorismen blossar upp igen.

Det finns de, även människor som försvarar LTTE, som vill sätta ännu en käpp i hjulet för den lankesiska befolkningen genom att underminera förmånshandelsöverenskommelsen GSP+ med EU. Jag hoppas att kommissionen förstår att det är handel, snarare än bistånd, som är den bästa vägen till ekonomisk återhämtning. De lankesiska myndigheterna behöver å sin sida ta itu med de problem som vänner i världssamfundet uttryckt oro över, så att det inte finns någon anledning att upphäva GSP+-statusen.

Den mest brådskande uppgiften är givetvis återflyttningen av de tusentals civila tamiler som drogs in i konflikten och nu hålls fångna i undermåliga läger. De måste få hjälp omgående och man bör be världssamfundet om bistånd.

Proinsias De Rossa, författare. – Herr talman! Jag stöder resolutionen, fast jag tycker inte att den är tillräckligt kritisk mot den lankesiska regeringen. Tidigare i år genomfördes ett hemskt militärt angrepp i det område som kontrolleras av de tamilska tigrarna, då man inte tog någon hänsyn till medborgarnas liv eller välbefinnande. Det verkar som att alla parter använder de civila som brickor i ett spel, och 90 000 personer har fått sätta livet till. Omvärlden har stått förfärad och hjälplös, och ändå hålls i dag över en kvarts miljon av Sri Lankas medborgare fångna utan fullgoda medicinska inrättningar, rent vatten, sanitära inrättningar eller boyta.

Dagens resolution är en ganska mild uppmaning till de lankesiska myndigheterna att respektera medborgarnas rättigheter. Om inga märkbara framsteg görs snart när det gäller kraven i resolutionen tycker jag personligen att EU bör sätta ekonomisk och politisk press på regimen i Sri Lanka.

Sri Lankas ekonomiska återhämtning är beroende av utländska direktinvesteringar och ekonomiskt stöd från EU. Vi måste använda det inflytande det för med sig för att hjälpa Sri Lankas befolkning, inklusive tamilerna.

Thomas Mann, författare. – (DE) Herr talman! Jag har två minuter. Det 25 år långa inbördeskriget i Sri Lanka verkar vara över. I maj återtog regeringens trupper områden i norra delen av landet som kontrollerats av LTTE. Förhoppningsvis kan man nu börja om, och skapa fred och frihet.

Befolkningen lider av inbördeskrigets efterdyningar, men även av konsekvenserna av tsunamin och andra naturkatastrofer. EU har ökat utrikeshandeln och ger bättre tullförmåner än till något annat land i sydöstra Asien. Det internationella biståndet förpliktigar de politiska krafterna i Sri Lanka att införa mänskliga rättigheter. 250 000 personer hålls fängna i överfulla läger där både dricksvatten och medicinska inrättningar är undermåliga. Biståndsorganisationerna nekas tillträde. Det torde vara i regeringens eget intresse att hjälpa människor att återvända till sina hembyar så fort som möjligt. Europeiska folkpartiets grupp (kristdemokrater) vill att Internationella Röda korset ska få en nyckelroll.

Det krävs även förändring när det gäller pressfrihet och yttrandefrihet. Det får inte ske fler kidnappningar eller arresteringar av journalister. Kritiska artiklar ska inte leda till fängelsestraff. Jag ingår i SAARC-delegationen och har fått besöka Sri Lanka många gånger. Jag tror att en nystart för landet kan innebära goda möjligheter om de tamilska ledarna involveras på ett konstruktivt sätt. Det innebär dock att man tar avstånd från all sorts terrorism och våld, och samarbetar runt en strategi för att införa mänskliga rättigheter. För de lankesiska medborgarnas skull hoppas jag att det uttryck som jag har hört så många gånger – ”krig är en institution” – äntligen förpassas till det förflutna.

(Applåder)

Joe Higgins, författare. – Herr talman! Den politik som president Rajapaksas regering fört när det gäller tamilerna har resulterat i en mardröm för både den singalesiska och den tamilska befolkningen i Sri Lanka, då den lankesiska staten förtrycker enskilda individer och grupper som protesterar mot dess chauvinistiska politik.

Efter de tamilska tigrarnas nederlag fortsätter mardrömmen för den tamilska befolkningen, särskilt i norra Sri Lanka, där 300 000 personer – varav 31 000 barn – hålls fängna i läger där sjukdomar och undernäring florerar.

Nu hotar en ny fara, med rapporter om att Rajapaksas regering planerar att placera singaleser i de östra och norra delarna av Sri Lanka – man tänker med andra ord kolonialisera de områden där de tamilsktalande är i majoritet. Det bäddar för framtida stridigheter mellan grupperna.

Rajapaksas regering är i själva verket en diktatur med en mycket tunn demokratisk fasad. Jag välkomnar möjligheten att fördöma den genom denna resolution. Jag har dock en reservation angående punkt 4, eftersom de värsta terrorangreppen har varit de som Rajapaksas regering utfört mot folket. Som socialist tror jag inte att gerillametoder under de förhållanden som råder i Sri Lanka kommer att leda till någon lösning, men tamilerna har rätt att försvara sig mot militärt förtryck.

Det bästa sättet att försvara tamilerna är att tamilska och singalesiska arbetare och fattiga för en enad kamp mot den sittande regeringen och dess nya liberala politik, och att det lankesiska samhället genomgår en socialistisk omvandling, som skulle kunna innebära att landets fantastiska resurser kom hela befolkningen till nytta. Jag är stolt över att vara knuten till United Socialist Party i Sri Lanka, ett systerparti till det irländska Socialistpartiet, som på ett heroiskt sätt har protesterat mot den chauvinism som regeringen uppvisar när det gäller tamilernas och singalesernas rättigheter och den tamilska befolkningens rättigheter till självbestämmande.

Heidi Hautala, författare. – (FI) Herr talman! Allt som mina kolleger har berättat om den aktuella situationen i Sri Lanka bekräftades när underutskottet för mänskliga rättigheter nyligen anordnade en utfrågning om denna mardrömslika situation.

Vi kan faktiskt bekräfta att dessa 260 000 tamiler fortfarande har begränsad rörelsefrihet, helt i strid mot all internationell rätt, trots att det har gått flera månader sedan kriget upphörde. Vi kan även bekräfta att

pressfriheten är kraftigt inskränkt. I går rankade Reportrar utan gränser Sri Lanka som nummer 162 av 175 i sitt pressfrihetsindex.

Nu måste vi kräva att representanterna från samtliga berörda FN-organ släpps in i dessa läger. I resolutionen nämns anordnande av lokala val, och vi i gruppen De Gröna/Europeiska fria alliansen uttrycker oss något mildare, jag hoppas att vi får ert stöd. Vi vill bara föra till protokollet att valen håller på att organiseras.

Angående frågan om handelspolitik gläder det mig att kommissionen just nu undersöker hur Sri Lanka efterlever kraven i de olika människorättsavtalen. Jag förväntar mig att kommissionen förhåller sig mycket objektiv och opartisk, och tids nog drar slutsatser om huruvida Sri Lanka verkligen har gjort sig förtjänt av den förmånsbehandling som GSP+ innebär.

Bernd Posselt, för PPE-gruppen. – (DE) Herr talman! Segrare ska vara generösa och det tror jag att det är många i Sri Lanka som inte har förstått än. Det viktiga här är att angripa orsaken till den etniska konflikten, som har trappats upp kraftigt. Vi måste helt enkelt inse att det inte finns någon plan som garanterar tamilerna deras rättmätiga rättigheter. Båda sidor måste närma sig varandra om man ska kunna nå en politisk lösning.

Våldet har bekämpats, våldsutövarna har besegrats och det går inte att släta över våld på något sätt. Den viktigaste uppgiften är att utplåna våldets orsaker. Det är lättare att få slut på ett krig än att skapa fred. Det har vi ett exempel på i Bosnien, där man trots att kriget sedan länge är över inte har funnit någon hållbar fred.

Jag är oroad över stabiliteten i Sri Lanka, eftersom minoritetsproblemet har funnits i århundraden och förvärrats under kolonialiseringen, och därför måste vi göra vårt yttersta för att medla mellan de två parterna och få dem att ge med sig.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, för S&D-gruppen. – (PL) Herr talman! I maj i år, när regeringen segrat över de tamilska tigrarna, förstod man att inbördeskriget i Sri Lanka äntligen var över efter så många år. I verkligheten kvarstår dock många problem i landet, som måste lösas.

Regeringen håller över 250 000 personer fångna på politiska grunder, i läger dit inte ens humanitära organisationer har tillträde. Medierna förtrycks. I september i år dömde högsta domstolen i Colombo en journalist till 20 års fängelse, vilket EU:s ordförandeskap såg som ett hot mot yttrandefriheten och fördömde skarpt.

Truppminnorna utgör ett hot mot människors liv och hälsa och förhindrar därmed landets utveckling. Sri Lanka har fortfarande inte anslutit sig till Ottawakonventionen, som förbjuder truppminnor. Att underteckna konventionen skulle bidra till att lösa problemet och samtidigt ge landet möjlighet att söka bistånd för offren för landminor och påskynda minröjningsprojektet, som har pågått sedan 2003 utan större resultat.

Sri Lankas medborgare förtjänar verklig demokrati och ett värdigt liv.

Karima Delli, för Verts/ALE-gruppen. – (FR) Herr talman, mina damer och herrar! I flera månader har Sri Lankas regering upprätthållit en mur av tystnad angående den tamilska civilbefolkningen, och förhindrat tillträde för utländska medier och humanitära organisationer. Sedan mars 2009 har Colombo hållit nästa hela den civilbefolkning som flydde striderna mellan armén och de tamilska tigrarna fångna, helt i strid mot internationell rätt och mänskliga rättigheter.

I juli höll Sri Lankas regering över 280 000 personer fångna i 30 läger som vaktades av armén på öns nordöstra del. Flyktingarna tillåts endast lämna lägren för att få akut medicinsk vård, i de flesta fall med militäreskort. I vissa läger dör över 1 000 personer varje vecka, oftast av dysenteri. Levnadsförhållandena är fruktansvärda. President Rajapaksa uppgav förra veckan att endast 100 000 tamilska flyktingar kommer att släppas.

Med tanke på tragedins omfattning måste EU öka pressen på Sri Lankas regering så att alla civila släpps omedelbart och villkorslöst samt att journalister får tillträde till lägren och man omgående kan leverera humanitärt bistånd.

Charles Tannock (ECR). – (EN) Herr talman! Som representant från London, en stad som vid flera tillfällen har utsatts för terrordåd de senaste 40 åren, känner jag stort deltagande med Sri Lankas alla etniska grupper. De tamilska tigrarnas obarmhärtiga terrorism har verkligen skadat utvecklingen i detta vackra land.

President Rajapaksa kom till makten den demokratiska vägen, fast besluten att besegra LTTE, och vi som förkastar terrorism borde applådera hans framgång. Nu är det regeringens ansvar att bygga upp ett nytt

samhälle med frihet, rättvisa och jämlikhet för alla lankeser. Nu måste regeringen prioritera att få hem krigsflyktningarna och ställa krigsförbrytarna inför rätta.

Jag medger att president Rajapaksa kan ha förlorat en del internationell goodwill på grund av vissa av sina akutåtgärder i samband med konfliktens omedelbara efterdyningar, men jag är övertygad om att det bästa man kan göra nu är att säkra utvecklingen av ett tryggt och välmående Sri Lanka och att stödja landets demokratiskt valda ledare och regering. EU måste behålla GSP+-handelsavtalen, annars går en miljon arbeten förlorade och de indirekta ekonomiska konsekvenserna skulle drabba 2,5 miljoner oskyldiga lankesiska medborgare.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Herr talman! Som irländsk parlamentsledamot är jag glad att mina kolleger från Irland, Joe Higgins och Proinsias De Rossa, har lyft fram flera problem i Sri Lanka och Iran, och jag instämmer. Det är naturligt att Irland berörs av dessa frågor eftersom vi i vårt land sett hur människor diskriminerats och dödats i Nordirland under många år. I slutändan är diplomati och dialog den enda lösningen. När Lissabonfördraget antas hoppas jag att ordföranden och den höga representanten nya befogenheter och status används för att bringa sunt förnuft och god förståelse till dessa länder, så att de bättrar sig och anammar ett diplomatiskt och demokratiskt förhållningssätt.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Herr talman! Vi har följt och uttalat oss om situationen i Sri Lanka vid ett flertal tillfällen och ibland varit nära att förlora hoppet om att hitta en lösning. Konflikten varade i 25 år men slutade med de tamiliska tigrarnas nederlag i år. Den utdragna konflikten skördade typiskt nog många offer, den ledde till att medborgare blev flyktingar i sitt eget land och den orsakade ekonomiska problem och hindrade rättsstatens utveckling. Nu befinner sig landet i en hoppfull, om än kritisk, fas.

Ni har tagit upp oron för dem som lever i lägren. Som vi säger i resolutionen, hoppas vi att myndigheterna snart tar emot internationellt bistånd och öppnar lägren för humanitärt bistånd och personal som är utbildad inom konflikthantering. Samtidigt behöver vi ett åtagande från världssamfundet att ta itu med detta och bygga en varaktig fred på denna underbara ö. Biståndet bör också definitivt omfatta ytterligare anslag från kommissionen för minröjningen.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Herr talman! Jag vill ha ordet för att, först av allt, understryka det min kollega Heidi Hautala sade. Vi måste komma ihåg vilken roll Röda korset och FN har och bör ha i denna process.

Men jag vill även kommentera det Geoffrey Van Orden sade, eftersom det verkar mycket olämpligt att kalla de av oss som försöker använda ett vanligt instrument som GSP+-handelsavtalen, för sympatisörer eller anhängare av LTTE. Det stämmer helt enkelt inte.

Vi vet att det pågår en undersökning för att fastställa om Sri Lankas myndigheter gör sitt för att införliva människorättslagstiftningen med den nationella lagstiftningen.

Om det inte görs på ett riktigt sätt är det ganska naturligt och nödvändigt att vi yrkar på att GSP+-systemet inte förlängs. Så jag tycker att det är felaktigt att koppla denna förlängning eller denna begäran till att man skulle stödja LTTE.

Leonard Orban, ledamot av kommissionen. – (RO) Europeiska kommissionen har fortsatt att övervaka situationen i Sri Lanka och att ta initiativ till en dialog med landets regering, i syfte att skapa en grund för nya förbindelser där båda parter anstränger sig för att samarbeta kring lösningen av de främsta frågor som ger upphov till problem.

Vi är djupt oroade över den humanitära situationen i de läger där tvångsförflyttade personer hålls fångna. Att hålla dem godtyckligt fångna i Sri Lanka är en grov överträdelse av normerna enligt internationell rätt. Vi måste omedelbart se till att alla som hålls fångna i läger ges rörelsefrihet och att humanitära organisationer får obegränsat tillträde till lägren, även för att samla information, så att de kan ge humanitärt bistånd och skydd.

Dessutom är kommissionen djupt oroad över människorättsläget i Sri Lanka, efter uppgifter om utomrättsliga avrättningar, kidnappningar och allvarliga hot mot medierna. Försoningsprocessen på ön kommer att förhindras så länge tamilernas missnöje förbises och det råder ett klimat av straffrihet. Europeiska kommissionen är fast övertygad att nyckeln till försoningsprocessen är att parterna tar ansvar för sina handlingar.

Kommissionen slutförde nyligen en ingående undersökning av människorättsläget i Sri Lanka. Uppdraget bestod i att undersöka huruvida Sri Lanka fullföljer de åtaganden man gjorde när landet blev förmånstagare inom det särskilda systemet för främjande av hållbar utveckling och gott styre, EU:s GSP+, och i synnerhet de åtaganden att följa internationella människorättsbestämmelser.

Som ett resultat av undersökningen kunde man konstatera stora brister rörande tre FN-konventioner om mänskliga rättigheter: den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, tortyrkonventionen och konventionen om barnets rättigheter. Det visar att Sri Lanka för närvarande inte ser till att konventionerna efterlevs.

Denna situation kommer troligen att fortsätta att äventyra framtida handelsförmåner inom ramen för GSP+, eftersom ett villkor för systemets förmånstagare är att de tre konventionerna ratificerats och efterlevs.

Tack.

Talmannen. – Debatten är härmed avslutad.

Nästa punkt är omröstningen.

13. Omröstning

Talmannen. – Tack, kommissionsledamot Orban. Debatten är härmed avslutad. Omröstningen kommer att äga rum efter debatten.

Jag vill ta tillfället i akt och kommentera en fråga som uppstod under eftermiddagens röstförklaringar och även nu under "catch the eye"-förfarandet. Enligt arbetsordningen ska ingen ytterligare begäran beviljas när röstförklaringen eller "catch the eye"-förfarandet har påbörjats. Jag hade bett administrationen att eventuellt sprida den informationen igen. I dag hanterade vi det spontant, men i framtiden måste vi vara försiktiga så att vi inte inkräktar på ledamöternas tid.

Nästa punkt är omröstningen om sex resolutionsförslag om Guinea. Först ska vi titta på det gemensamma förslaget till resolution från sex grupper, som är avsett att ersätta samtliga resolutionsförslag om saken.

13.1. Guinea (omröstning)

13.2. Iran (omröstning)

13.3. Sri lanka (omröstning)

Thomas Mann, författare. – (DE) Herr talman! Jag föreslår att vi tar bort skäl 3 från resolutionen, eftersom journalisten Ti Sei Nayagam endast nämns i början och inte i den normativa delen av resolutionen. Vi strök punkten från dagordningen under våra gemensamma förhandlingar. Jag rekommenderar därför att frågan stryks nu. Vi kommer naturligtvis att få möjlighet att diskutera saken vid ett annat tillfälle.

(Parlamentet gav sitt samtycke till att detta muntliga ändringsförslag skulle beaktas.)

14. Rättelser/avsiktsförklaringar till avgivna röster: se protokollet

15. Utskottens sammansättning: se protokollet

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Herr talman! Jag ber om ursäkt, men under hela dagen har jag hört en ungersk högerextremist ta upp Ungern under varje punkt. Kan ni understryka att vi har en dagordning med olika punkter. Ledamoten kanske inte är medveten om det.

(Applåder)

Talmannen. – Ledamoten är tyvärr inte närvarande. Jag förmodar att hon noterar ert påpekande.

16. Beslut om vissa dokument: se protokollet

**17. Skriftliga förklaringar för införande i registret (artikel 123 i arbetsordningen):
se protokollet**

**18. Översändande av texter som antagits under sammanträdesperioden: se
protokollet**

19. Datum för nästa sammanträdesperiod: se protokollet

20. Avbrytande av sessionen

Talmannen. - Jag förklarar Europaparlamentets session avbruten.

(Sammanträdet avslutades kl. 16.35.)

BILAGA (Skriftliga svar)

FRÅGOR TILL RÅDET (Europeiska unionens tjänstgörande rådsordförandeskap är ensamt ansvarigt för dessa svar.)

Fråga nr 10 från Liam Aylward (H-0331/09)

Angående: EU:s budgetram för perioden 2014-2021

Kan rådet redogöra för den troliga tidsramen för slutförandet av förhandlingarna om EU:s kommande budgetram för perioden 2014–2021?

Svar

Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i oktober 2009 i Strasbourg.

Mot bakgrund av att den nuvarande budgetramen omfattar perioden 2007–2013 kom de tre institutionerna i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 överens om att kommissionen "före den 1 juli 2011" ska lägga fram förslag till en ny budgetram.

Den exakta tidsramen för diskussionerna i rådet beror därför delvis på exakt när kommissionen kommer att lägga fram sitt förslag och på hur ordförandeskapet vid den tidpunkten avser att organisera rådets arbete.

Det är naturligtvis självklart att rådet så snart kommissionen lägger fram sitt förslag kommer att undersöka förslaget för att kunna godkänna det i god tid innan den nuvarande budgetramen löper ut.

Det nuvarande interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 och budgetramen för 2007–2013 kommer att gälla tills de ändras eller ersätts med en ny rättsakt och ett nytt instrument.

*
* *

Fråga nr 11 från Gay Mitchell (H-0335/09)

Angående: Europeiska rådets ordförande

Om Lissabonfördraget antas kommer Europeiska rådet i oktober att ges möjlighet att behandla nomineringarna till den nyligen inrättade posten som ordförande för Europeiska rådet.

Den nya ordföranden kommer att ha en framträdande roll när det gäller att representera rådet i internationella sammanhang. Det är därför av avgörande betydelse att dessa nomineringar granskas ingående.

Vilket förfarande kommer att tillämpas vid valet av ordförande för Europeiska rådet, och hur ämnar det svenska ordförandeskapet garantera ett rättvist och demokratiskt förfarande och se till att den kandidat som utses representerar EU-medborgarnas principer och värderingar?

Svar

Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i oktober 2009 i Strasbourg.

I enlighet med Lissabonfördraget kommer den kommande ordföranden för Europeiska rådet att ha en viktig roll på världsarenan, precis som ledamoten påpekar, men han eller hon kommer också mer allmänt att ha en drivande roll för att föra Europeiska rådets arbete framåt, se till att det förbereds väl och präglas av kontinuitet.

Det är ännu inte klart vilket datum det nya fördraget kommer att träda ikraft och när den kommande ordföranden för Europeiska rådet kommer att utses. Fördraget har godkänts av 26 medlemsstater, men håller för närvarande på att ratificeras av Tjeckien.

Vid lämplig tidpunkt kommer ordföranden för Europeiska rådet att rådfråga alla sina kolleger för att stats- och regeringscheferna ska kunna nå en överenskommelse om den person som är mest lämpad att inneha

posten. Enligt Lissabonfördraget är det helt och hållet Europeiska rådets uppgift att välja sin ordförande och det kommer att ske genom kvalificerad majoritet i Europeiska rådet. Ordföranden väljs för en period på två och ett halvt år och mandatet kan förnyas en gång.

*
* *

Fråga nr 12 från Brian Crowley (H-0337/09)

Angående: Samhället i EU och fördelarna med den nya tekniken

Kan rådet tala om vilka program man håller på att genomföra så att alla delar av samhället i Europa kan dra nytta av den nya tekniken och den teknik som är under utveckling, särskilt i denna tid av stora ekonomiska problem?

Svar

Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i oktober 2009 i Strasbourg.

Rådet delar ledamotens åsikt att det är viktigt att se till att alla delar av samhället i EU kan dra nytta av den nya tekniken och teknik som är under utveckling. Det kommer att vara nödvändigt för att EU ska kunna möta de gemensamma långsiktiga utmaningarna såsom globaliseringen, klimatförändringarna och en åldrande befolkning. Det är också på kort sikt viktigt att bana vägen för en hållbar återhämtning för våra ekonomier.

Flera program och aktiviteter som har anordnats av Europeiska gemenskapen inom området forskning, teknisk utveckling och innovation bidrar till att se till att ny teknik och teknik som är under utveckling gynnar alla delar av det europeiska samhället:

- Aktiviteter inom ramen för det sjunde ramprogrammet för forskning, teknisk utveckling och demonstration, vilket antogs för perioden 2007–2013, har som övergripande syfte att stärka de vetenskapliga och tekniska grunderna för gemenskapens industri. Kunskapsöverföring, som garanterar att forskningsresultat och teknologi kommer till användning i samhället, är en integrerad del i ramprogrammet. Detta program syftar också till att ge en stabil grund för det europeiska området för forskningsverksamhet (ERA) genom att ge attraktiva villkor och effektiv styrning för forskning och investeringar i forskning och teknisk utveckling, och är därför ett positivt bidrag till den sociala, kulturella och ekonomiska utvecklingen i alla medlemsstater. Framtida ramprogram bör på ett bättre sätt möta samhällets stora utmaningar. Rådets slutsatser om hur detta ska göras på ett sätt där alla intressenter i hög grad ska vara delaktiga håller på att utarbetas under det svenska ordförandeskapet.

- Ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation (CIP), vilket antogs för perioden 2007–2013, har små och medelstora företag som främsta målgrupp, och programmet stöder innovationsverksamhet, däribland miljöinnovation, och ger bättre tillgång till tjänster inom finansiering och stöd till företag. Det uppmuntrar till bättre införande och användning av informations- och kommunikationsteknik och främjar ökad användning av förnybara energikällor och energieffektivitet.

Förutom de ovan nämnda programmen är avsikten med Europeiska institutet för innovation och teknik (EIT), vilket inrättades genom en förordning från Europaparlamentet och rådet i mars 2008, att det ska bidra till en hållbar ekonomisk tillväxt och konkurrenskraft i EU genom att förstärka medlemsstaternas och gemenskapens innovationsförmåga. Denna institution bygger på begreppet kunskapstriangeln, där interaktion mellan högre utbildning, forskning och innovation främjas så att EU:s investeringar i kunskap används på ett bättre sätt. Att främja kunskapstriangeln är en prioritering för det svenska ordförandeskapet.

Alla dessa program genomförs för närvarande av kommissionen. EIT har för sin del en högre grad av självbestämmande över sin verksamhet.

Förutom dessa gemenskapsprogram och aktiviteter håller rådet på att utarbeta initiativ till en gemensam programplanering för forskningen i EU genom frivillig samordning av medlemsstaternas nationella program. Syftet med detta är att möta de stora globala och samhälleliga utmaningarna för att stärka EU:s förmåga att omvandla forskningsresultaten till verkliga fördelar för samhället och för den totala konkurrenskraften i ekonomin.

Inom området innovationspolitik kommer "pionjärmarknadsinitiativet", vilket kommissionen har lagt fram ett meddelande om efter en inbjudan från rådet, att vara inriktat på att främja marknader inom innovativa tjänster och produkter som t.ex. e-hälsovård. Initiativets syfte är att bidra till att samhället drar praktisk nytta av forskning och utveckling av ny teknik.

I december 2008 antog rådet "Vision 2020", där det angav att alla aktörer senast 2020 fullt ut ska kunna dra nytta av den "femte friheten" inom det europeiska forskningsområdet (ERA): fri rörlighet för forskare, kunskap och teknik. Ett nytt förvaltningssystem som innehåller en mer enhetlig strategi förväntas godkännas under det svenska ordförandeskapet.

I i2010-strategin samlas alla Europeiska unionens politikområden, initiativ och åtgärder som syftar till att främja utvecklingen och användandet av digital teknik i vardagen, både i arbetslivet och privat. i2010-strategin inbegriper olika åtgärder som reglering, finansiering av forskning och pilotprojekt, marknadsföring och partnerskap med berörda aktörer. För att möta utmaningarna med fortsatt tillväxt och en mer miljövänlig utveckling främjar rådet för närvarande insatser för en förnyad politisk agenda inom EU för informations- och kommunikationsteknik.

Slutligen vill jag påminna om att den ekonomiska återhämtningsplanen för Europa, vilken antogs av Europeiska rådet i december 2008, innehåller åtgärder inom området forskning och teknisk utveckling som t.ex. utveckling av Internet via bredband, däribland i områden där tillgången till sådana tjänster är liten. Europeiska rådet har enats om att uppnå 100-procentig täckning av snabba Internet-tjänster i EU senast 2013. EU:s medlemsstater har anslutit sig till Europeiska kommissionens förslag från januari 2009 om att öronmärka 1 miljard euro för att hjälpa landsbygdsområden att få tillträde till Internet, skapa nya arbetstillfällen och bidra till företagets tillväxt.

*
* *

Fråga nr 13 från Pat the Cope Gallagher (H-0339/09)

Angående: Islands EU-anslutning

Kan rådet redogöra för dagsläget när det gäller förhandlingarna med Island om EU-anslutning?

Svar

Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i oktober 2009 i Strasbourg.

Islands ansökan om medlemskap i Europeiska unionen lämnades formellt in den 16 juli 2009 till Europeiska rådets ordförande, Sveriges statsminister Fredrik Reinfeldt, och också till ordföranden för rådet (allmänna frågor och yttre förbindelser), Carl Bildt, och ansökan vidarebefordrades omedelbart till medlemmarna i rådet. Det svenska ordförandeskapet välkomnar Islands ansökan om medlemskap.

Vid sammanträdet den 27 juli 2009 påminde rådet om det förnyade samförståndet om utvidgning, vilket rådet uttryckte i sina slutsatser från Europeiska rådet den 14–15 december 2006, däribland principen om att varje land som ansöker om medlemskap ska bedömas på grundval av sina egna meriter, och rådet beslutade att tillämpa det förfarande som fastställs i artikel 49 i Fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med denna artikel uppmanades kommissionen att lägga fram sitt yttrande om denna ansökan.

Rådet kommer att behandla detta yttrande så snart det har lämnats in.

*
* *

Fråga nr 14 från Jim Higgins (H-0341/09)

Angående: Öppning av farleder i Israel

Är rådet berett att kräva att de israeliska myndigheterna tillåter öppningen av farleder för att underlätta försörjningen av viktiga varor till den palestinska befolkningen i Gaza, och anser rådet att de israeliska myndigheterna uppfyller villkoren i Europa-Medelhavsavtalen?

Svar

Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i oktober 2009 i Strasbourg.

Rådet har vid flera tillfällen upprepat att man snabbt måste finna en hållbar lösning på krisen i Gaza genom att fullt ut genomföra resolution 1860 från FN:s säkerhetsråd. När det gäller den specifika frågan om tillträde kan jag bekräfta att EU regelbundet framhåller att gränsövergångarna omedelbart och villkorslöst måste öppnas för humanitärt bistånd, varor och personer till och från Gaza. Om så inte sker kommer det inte att vara möjligt att obehindrat ge humanitärt bistånd, genomföra återuppbyggnad och få till stånd ekonomisk återhämtning, och en förutsättning för detta är att fullt ut genomföra avtalet om rörlighet och tillträde från 2005.

Europa-Medelhavsavtalet med Israel ger en ram för politisk dialog och möjliggör utveckling av nära politiska förbindelser mellan parterna. Denna dialog och detta samarbete kan bidra till att utveckla bättre ömsesidig förståelse och ger oss möjlighet att ta upp alla relevanta frågor med de israeliska myndigheterna på flera olika nivåer.

Jag vill också tillägga att rådet håller fast vid sin ståndpunkt att den politiska processen, som grundas på parternas tidigare åtaganden, är den enda vägen att via förhandlingar nå en tvåstatslösning genom avtal mellan de båda parterna som skulle innebära inrättande av en oberoende, demokratisk, angränsande och livskraftig palestinsk stat som lever i fred och säkerhet sida vid sida med staten Israel.

*
* *

Fråga nr 15 från Georgios Toussas (H-0346/09)**Angående: Elektronisk övervakning i EU**

Under en veckas tid har uppgifter samlats in om sammanlagt 1 041 821 personer vid inresa till eller utresa ur Grekland. Insamlingen av personuppgifterna genomfördes mellan den 31 augusti och den 6 september 2009 inom ramen för en storskalig undersökning i 24 av EU:s medlemsstater. Sammanlagt blev 12 907 581 personer föremål för elektronisk insamling av personuppgifter eller registrering i EU. Uppdraget utfördes för EU:s strategiska kommitté för invandring (enligt dokument nr 10410/09) och syftade till att samla in uppgifter om alla personer som reser in i eller ut ur unionen. Under genomförandet av EU:s institutionella ram, som har accepterats och antagits av regeringar ledda av partierna Nea Dimokratia och PASOK, genomförde Grekland insamlingen av elektroniska uppgifter mycket snabbt och ligger nu på femte plats när det gäller antalet registrerade personer.

Vad anser rådet om denna typ av undersökningar, som genomförs i syfte att bygga en mur kring Europa och inrätta ett enormt system för elektronisk kontroll av gränserna och övervakning av alla passagerare, vilket kommer att begränsa de grundläggande demokratiska fri- och rättigheterna på ett drastiskt sätt?

Svar

Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i oktober 2009 i Strasbourg.

Rådet vill uppmärksamma ledamoten på att den datainsamling som genomfördes 31 augusti–6 september 2009 var begränsad till registrering av antalet inresor och utresor för olika kategorier av passagerare vid olika typer av externa gränser. Registreringen inbegrep inte registrering av personuppgifter.

Syftet med datainsamlingen var att samla in jämförbara uppgifter beträffande inresor och utresor för olika kategorier passagerare vid olika typer av externa gränser, eftersom det för närvarande inte finns några sådana uppgifter tillgängliga i medlemsstaterna. Dessa uppgifter skulle vara användbara i det förberedande arbetet inom kommissionen. Syftet skulle vara att lägga fram en rättsakt om inrättande av ett system för elektronisk registrering av uppgifter om inresor och utresor i början av 2010. Syftet med ett sådant system skulle, om det införs, vara att underlätta upptäckt av personer vars uppehållstillstånd har gått ut och att identifiera personer som saknar handlingar.

Idén om att inrätta ett sådant system lades fram av kommissionen i dess meddelande från februari 2008 "Att förbereda nästa steg i utvecklingen av Europeiska unionens gränsförvaltning". Rådet stödde meddelandet.

I sina slutsatser om förvaltningen av Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser från juni 2008 betonade rådet behovet av att använda tillgänglig teknik för att förbättra arbetet vid de yttre gränserna och bättre hantera illegal invandring. Rådet uppmanade därför kommissionen att om så anses lämpligt lägga fram förslag till ett system för registrering av in- och utresor för passagerare som är tredjelandsmedborgare från början av 2010.

Vid behandlingen av ett sådant förslag kommer rådet att beakta den resolution som Europaparlamentet antog i mars 2009 om "utvecklingen av Europeiska unionens gränsförvaltning och motsvarande erfarenheter från tredjeländer". I de ovan nämnda slutsatserna betonades att det krävs nya system för att fullt ut följa gemenskapsrätten, principerna om dataskydd, de mänskliga rättigheterna, principerna om internationellt skydd och proportionalitet samt för att beakta kostnadseffektivitet och teknologins mervärde.

Jag kan försäkra ledamoten om att syftet med ett system för in- och utresor inte är att hindra människor från att resa till Europeiska unionen eller att skapa en "fästning Europa", utan att få en bättre bild av vilka som verkligen befinner sig här. Beträffande balansen mellan säkerhet och integritet är det något som det svenska ordförandeskapet, och jag tror även de andra medlemsstaterna, nu följer på nära håll och när kommissionen lägger fram sitt förslag kommer vi att fortsätta göra det.

*
* *

Fråga nr 16 från Laima Liucija Andrikiene (H-0350/09)

Angående: Rådets ståndpunkt avseende rapporten om kriget mellan Ryssland och Georgien

Den 30 september 2009 offentliggjorde EU:s oberoende undersökningsgrupp om Georgien sin rapport om det krig som bröt ut mellan Ryssland och Georgien i augusti 2008. Rapporten har tolkats på olika sätt av de båda parterna när det gäller frågan om vem som de facto bär skulden för de militära åtgärderna och förlusten av hundratals människoliv. I rapporten är man emellertid rätt explicit i fråga om provokationerna från den ryska sidan före kriget, och man konstaterar att det under flera år har varit olagligt att utfärda pass till georgiska medborgare i Sydossetien och Abchazien.

Hur ställer sig rådet till rapporten och uppgifterna i den? Hur förändrar rapporten den politiska situationen i detta område? Anser rådet nu att det finns behov av ett mer aktivt engagemang i området för att förhindra att konflikten trappas upp ytterligare? Hur ämnar rådet reagera på rapporten och innehållet i den?

Svar

Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i oktober 2009 i Strasbourg.

Rådet har uttryckt sin uppskattning till ambassadör Heidi Tagliavini och all personal vid EU:s oberoende undersökningsgrupp om Georgien (IIFMCG) för det arbete de har utfört avseende denna mycket svåra uppgift. Jag vill dock betona att det är en oberoende rapport. EU stödde idén om en utfrågning som skulle genomföras av en undersökningsgrupp och gav den finansiellt stöd, men har inte på något sätt varit delaktig vare sig i undersökningen eller i gruppens resultat. EU välkomnade att rapporten lades fram. EU hoppas att resultaten ska bidra till en bättre förståelse för orsakerna till konflikten i augusti 2008 och dess förlopp, och att den i ett bredare perspektiv ska kunna tjäna som en drivkraft för framtida internationella insatser på området preventiv diplomati.

Rådet anser att en fredlig och varaktig lösning på konflikterna i Georgien måste grundas på fullständig respekt för principerna om oberoende, suveränitet och territoriell integritet, vilka erkänns i internationell rätt, däribland i slutakten från konferensen i Helsingfors om säkerhet och samarbete i Europa samt resolutionerna från FN:s säkerhetsråd, och vi vill arbeta för att uppnå detta.

Rådet är sålunda fullt engagerat i de internationella diskussionerna i Genève. Trots de svårigheter och olikheter som finns mellan deltagarna anser rådet att det är mycket viktigt att diskussionerna i Genève fortsätter, eftersom de är det enda forum där alla sidor finns representerade och där tre stora internationella aktörer – EU, OSSE och FN – har ett nära samarbete för att stödja säkerhet och stabilitet i regionen. Vi ser fram emot nästa runda i överläggningarna den 11 november.

Jag vill också betona att EU kommer att fortsätta sitt aktiva engagemang i Georgien. Detta engagemang visar sig på flera sätt. För det första genom den fortsatta närvaron i området – den enda internationella närvaron efter det att OSSE:s och FN:s uppdrag måste avbrytas – genom Europeiska unionens övervakningsuppdrag (EUMM i Georgien) för att övervaka genomförandet av avtalet om vapenvila av den 12 augusti och 8 september 2008, vilket återstår att uppfylla, och för att bidra till stabilisering och normalisering av situationen i de områden som drabbades av kriget samt för att övervaka att de mänskliga rättigheterna och rättsstatsprincipen följs. EUMM:s mandat har förlängts till september 2010.

På detta sätt har EU, som ledamoten redan vet, spelat en ledande roll genom EU:s särskilda representant för krisen i Georgien, tillsammans med FN och OSSE, som en av ordförandena vid de internationella diskussionerna i Genève, det enda internationella forum där alla parter finns representerade.

EU har också efterlyst ökat finansiellt bistånd inom ramen för den internationella givarkonferensen den 22 oktober 2008, vilket är inriktat på återuppbyggnad efter konflikten, stöd till internflyktingar och ekonomisk stabilitet.

EU ger dessutom kontinuerligt stöd genom EU:s särskilda representant för Sydkaukasien och finansiellt bistånd till Georgien i dess arbete för interna reformer som syftar till att förstärka de demokratiska institutionerna och rättsstaten, samt för att främja kontakterna mellan människor och dialogen i det civila samhället.

Slutligen återspeglas EU:s engagemang genom målet och erbjudandet att utveckla allt närmare förbindelser med Georgien och med de andra länderna i Sydkaukasien inom ramen för det östliga partnerskapet.

*
* *

Fråga nr 17 från Jacek Włosowicz (H-0352/09)

Angående: Pluralistiska demokratiers integritet och förstärkning

Europas länder engagerar sig för pluralistiska demokratiers integritet och förstärkning. Vilka åtgärder föreslår rådet för att förhindra att grupper som khalistanerna försöker bryta ner en liberal, demokratisk stat som Indien?

Svar

Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i oktober 2009 i Strasbourg.

Europeiska unionen främjar aktivt värderingar som stöder fred och demokrati. Dessa värderingar inbegriper grundläggande värden som de mänskliga rättigheterna samt principerna om rättsstaten, frihet, solidaritet och respekt för mångfald.

Indien är ett av världens största och mest pluralistiska samhällen. Alla stora religioner, däribland buddism, hinduism, islam och sikhism har många anhängare i Indien. EU erkänner att Indiens grundlag skyddar både individers och grupperas rättigheter inom den konstitutionella ramen.

Europeiska unionen motsätter sig kraftfullt användande av våld för att försöka försvaga de befintliga demokratiska institutionerna i stater som Indien. Rådet samtyckte därför 2005 till att ta med den khalistanska organisationen "Khalistan Zindabad Force – KZF" på listan över personer och grupper som omfattas av särskilda restriktiva åtgärder för att bekämpa terrorism. När listan sågs över i juni 2009 beslutade rådet att behålla KZF på listan.

*
* *

Fråga nr 18 från Tadeusz Cymański (H-0354/09)

Angående: Provinsen Baluchistans anslutning till Pakistan

Känner Europeiska unionens råd till att anslutningen av Baluchistan till Pakistan gjordes efter våld och påtryckningar? Om så är fallet, anser Europeiska unionens råd att Europas länder måste ge sitt fulla stöd till det baluchistanska folkets strävan efter självstyre och självbestämmande?

Svar

Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i oktober 2009 i Strasbourg.

Frågan om självbestämmande för det baluchistanska folket har inte tagits upp av rådet. Rådet har därför inte intagit någon ståndpunkt i den fråga som ledamoten ställer.

*
* *

Fråga nr 20 från Hans-Peter Martin (H-0359/09)**Angående: Rådets hemsida**

Enligt ett meddelande av den 22 december 2005 från rådets generalsekreterare om öppenhet och insyn i rådets arbete har alla medborgare tillgång till rådets handlingar i enlighet med villkoren i gällande bestämmelser. Ett offentligt register över rådets handlingar finns tillgängligt på rådets webbplats (<http://register.consilium.eu.int>).

Varför finns det inte någon länk till detta register på rådets Internetsida (<http://www.consilium.europa.eu>)?

Varför uppfyller inte rådets register (<http://register.consilium.eu.int>) och rådets Internetsida de internationella standarder för översiktighet, tydlighet och enkelhet som har etablerats i mellantiden?

Vad ämnar rådet göra för att åtgärda detta?

Svar

Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i oktober 2009 i Strasbourg.

Det finns faktiskt en länk på rådets hemsida till det offentliga registret. Denna länk kan lättast nås genom att klicka på rubriken "Tillgång till rådets handlingar: Offentligt register" som man finner direkt på rådets hemsida. För att underlätta tillträdet till registret är denna länk tillgänglig på alla de 23 officiella språken i Europeiska unionen.

Det offentliga registret upprättades 1999 för att allmänheten skulle få tillgång till rådets handlingar och för att därigenom öka insynen i rådets arbete. Sedan dess har registret växt dramatiskt och innehåller nu mer än en miljon handlingar, varav nästan tre fjärdedelar är direkt tillgängliga i fulltext. Registret besöktes nästan 900 000 gånger förra året, vilket är ytterligare ett tecken på att det uppskattas av användarna som genom detta instrument får tillträde till rådets handlingar på ett enkelt sätt.

Jag vill uppmärksamma ledamoten på att det informationsblad som han hänvisar till är föråldrat och inte längre återspeglar den nuvarande situationen. Det ersattes i januari 2009 med broschyren "Hur man finner information om verksamheten vid Europeiska unionens råd", vilken finns tillgänglig på alla officiella språk i EU och kan laddas ned från rådets hemsida.

Rådets register uppdateras regelbundet för att möta det ökade behovet av information bland allmänheten. Det faktum att registret är användarvänligt och lättillgängligt via Internet och att principen om flerspråkighet respekteras har lett till en ökning av antalet konsultationer och förfrågningar om handlingar, och dessutom till en bredare yrkesmässig och geografisk spridning bland Internetanvändare som får tillgång till detta instrument.

Det finns naturligtvis alltid utrymme för förbättringar och rådet arbetar på att modernisera hemsidan. Det första steget – att ändra hemsidans utseende – är på gång. Länkarna till det offentliga registret på hemsidan kommer garanterat vara kvar.

*
* *

FRÅGOR TILL KOMMISSIONEN

Fråga nr 33 från Marian Harkin (H-0306/09)

Angående: Bättre tillgång till finansiering

Kommissionen och Europeiska investeringsbanken (EIB) har genomfört positiva initiativ för att garantera små och medelstora företag (SMF) tillgång till nödvändig finansiering (SMF-garantifaciliteten, faciliteten för snabbt växande och innovativa SMF samt EIB:s lån till SMF). Av en undersökning som nyligen genomförts i Irland framgår det att mer än 54 procent av de irländska små och medelstora företagen inte fått tillgång till finansiering från finansinstitut som förvaltar EIB:s lån sedan januari 2009. Vilka konkreta åtgärder vidtar kommissionen för att säkra att de finansinstitut som förvaltar medlen ger små och medelstora företag tillgång till finansiering? Vilka mekanismer har kommissionen genomfört för att övervaka att lånen till små och medelstora företag är effektiva, verkningsfulla och kompletterande?

Svar

Kommissionen genomför programmet för konkurrenskraft och innovation (CIP) i medlemsstaterna och andra deltagande länder.

Av de två faciliteter som finns tillgängliga i detta program har faciliteten för snabbt växande och innovativa små och medelstora företag (SMF) lett till att en uppgörelse har undertecknats med ett irländskt riskkapitalbolag sedan programmet inleddes om en investering på 15 miljoner euro. Ett avtal har också hittills undertecknats inom ramen för SMF-garantifaciliteten med ett irländskt finansförmedlingsföretag, First Step Ltd, ett företag som förmedlar mikrofinansiering och garanterar lån upp till maximalt 3 miljoner euro för företagsutveckling.

Meddelanden om genomförande med information till eventuella finansiella mellanhänder om hur man ansöker om deltagande i programmet offentliggjordes i Europeiska gemenskapens officiella tidning den 26 september 2007 och den 14 december 2007, och alla sådana ansökningar behandlas av Europeiska investeringsfonden (EIF) på uppdrag av kommissionen.

Garantier och investeringar inom ramen för dessa faciliteter ges på villkor att sådan finansiering används till lån och investeringar inom de målsektorer som fastslås i den rättsliga grunden till programmet för konkurrenskraft och innovation (CIP).

Kommissionen använder de mekanismer som krävs enligt budgetförordningen och den rättsliga grunden till programmet för konkurrenskraft och innovation för att övervaka faciliteternas effektivitet, resultat och additionalitet:

Faciliteternas effektivitet övervakas genom rapporter varje kvartal från de finansiella mellanhänderna och externa utvärderingar.

Resultatet övervakas bland annat genom statistik över antalet företag som erhåller stöd, mängden investeringar som genomförs och antalet arbetstillfällen i små företag som tilldelas garantier eller investeringar från EU.

Additionalitet uppnås bland annat genom att mellanhänderna får hjälp att avsevärt öka utlåningsvolymerna och göra investeringar med riskkapital.

Förutom finansiering från kommissionen inom ramen för programmet för konkurrenskraft och innovation (CIP) tillhandahåller Europeiska investeringsbanken (EIB) lån till små och medelstora företag i syfte att stödja deras investeringar genom finansiering på medellång och lång sikt. Detta stöd ges genom lokala finansiella mellanhänder vilka i sin tur ger lån till små och medelstora företag som är slutliga låntagare i enlighet med deras enskilda kreditbestämmelser.

Kommissionen deltar inte i arrangemangen mellan EIB och de finansiella mellanhänderna, men EIB övervakar aktivt fördelningen av de medel till små och medelstora företag som redan har tilldelats av EIB:s irländska mellanhänder (125 miljoner euro har redan tilldelats och 50 miljoner euro förväntas tilldelas inom kort av totalt 350 miljoner i EIB-åtaganden). Enligt EIB:s överenskommelse med de finansiella mellanhänderna har bankerna en tidsfrist inom vilken de måste tilldela medel till de små och medelstora företagen. Bankerna har

rapporterat till EIB att tilldelningen går relativt långsamt i en takt som visar att det är liten efterfrågan bland irländska små och medelstora företag på investeringslån på medellång och lång sikt.

Enligt EIB har små och medelstora företag under de nuvarande omständigheterna haft stora svårigheter att få lån, men de irländska bankernas stöd till små och medelstora företag är fortfarande ett av deras högt prioriterade områden. EIB:s mellanhänder har inte föreslagit att de ska ta bort en betydligt större andel små och medelstora företags berättigade och relevanta ansökningar om finansiering av deras investeringar på medellång och lång sikt. EIB:s personal kommer inom kort att möta de irländska bankerna för att undersöka om det finns några oförutsedda hinder för att distribuera finansiering från EIB och arbeta för att öka bankernas tilldelning av medel till deras små och medelstora företagskunder.

*
* *

Fråga nr 34 från Georgios Papastamkos (H-0307/09)

Angående: Penningtvätt inom europeisk fotboll

Jag vill fråga följande: Vilka uppgifter har kommissionen om penningtvätt på den europeiska fotbollsmarknaden? Vilka åtgärder föreslår kommissionen för att bekämpa denna företeelse?

Svar

I vitboken om idrott, vilken offentliggjordes i juli 2007⁽¹⁾, konstaterade kommissionen att korruption, penningtvätt och andra former av brott ibland påverkar idrotten på lokal, nationell och internationell nivå. Vitboken innehåller handlingsplanen "Pierre de Coubertin", och i åtgärderna 44 och 45 i den föreslås att gränsoverskridande frågor som rör korruption ska behandlas på EU-nivå samt att man ska övervaka genomförandet av EU:s lagstiftning mot penningtvätt också inom idrottssektorn.

På detta stadium har kommissionen inga direkta bevis för att penningtvätt förekommer på den europeiska fotbollsmarknaden. FATF (arbetsgruppen för finansiella åtgärder), det internationella organ som har fastställt internationella standarder för att förhindra och bekämpa penningtvätt, offentliggjorde en rapport i juli 2009 om penningtvätt inom fotbollssektorn. I rapporten granskas sektorn i ekonomiska och sociala termer och exempel ges på områden som eventuellt utnyttjas av aktörer som vill investera illegala pengar i fotbollen. Sårbara områden är ägande av fotbollsklubbar, överföringsmarknaden och ägande av spelare, vadslagningsverksamhet, bildrättigheter, sponsorskap och reklamarrangemang. I rapporten dras dock inga slutsatser om omfattningen av penningtvätten inom fotbollssektorn i Europa.

Som en del av genomförandet av handlingsplanen "Pierre de Coubertin" har dessutom också ett antal undersökningar inletts av kommissionen eller håller på att förberedas rörande de frågor som tas upp i rapporten från FATF. En studie om idrottsaktörer (åtgärd 41) bör vara avslutad i slutet av 2009. I denna studie kommer problem som europeiska idrottsaktörers verksamhet orsakar att tas upp. En annan studie om hinder på den inre marknaden för finansiering av idrott kommer att genomföras 2010 (åtgärd 37). I den kommer bl.a. frågor rörande vadslagning inom idrott att tas upp.

Slutligen bör det betonas att kommissionen inte har behörighet att undersöka specifika klagomål rörande penningtvätt eller annan kriminell verksamhet om de inte berör skyddet av gemenskapens finansiella intressen och omfattas av Olafs behörighet.

*
* *

Fråga nr 35 från Athanasios Plevris (H-0308/09)

Angående: Migrationsströmmarna till Europa

Har kommissionen för avsikt att ekonomiskt stötta de områden i medlemsstaterna som drabbas av de väldiga olagliga migrationsströmmarna (exempelvis centrala Aten), och vilken är EU:s kort- respektive långsiktiga plan för att hantera migrationsströmmarna till Europa? Finns det någon plan för att förmå de länder som skickar iväg migranterna eller agerar transitland (exempelvis Turkiet) att ta emot avisade migranter, och tänker kommissionen acceptera att de illegala migranterna fördelas jämnt mellan medlemsstaterna i förhållande till deras folkmängd, så att det inte bara är Medelhavsländerna som får ta smällen?

⁽¹⁾ KOM(2007)0391.

Svar

Europeiska unionen ger finansiellt stöd till medlemsstaterna inom området migration genom fyra fonder som inrättats inom ramen för det allmänna programmet för solidaritet och hantering av migrationsströmmar. Dessa fonder är Europeiska fonden för integration av tredjelandsmedborgare, Europeiska flyktingfonden, Europeiska fonden för yttre gränser och Europeiska återvändandefonden.

Förutom detta ger Europeiska kommissionen redan tekniskt och finansiellt bistånd till att utveckla en dialog, och i vissa fall genomför kommissionen också förhandlingar med tredjeländer som är ursprungsländer eller transitländer för migration i syfte att förbättra deras kapacitet att hantera illegal migration i enlighet med internationella standarder och för att underlätta deras samarbete med Europeiska unionen i denna fråga.

När det gäller samarbete med tredjeländer som är transitländer bör det betonas att kommissionen på Europeiska gemenskapens vägnar förhandlar om ett återtagandeavtal med Turkiet vilket också ska omfatta bestämmelser om återtagande av tredjelandsmedborgare. Kommissionen finansierar dessutom redan projekt på uppemot 90 miljoner euro i Turkiet för att stödja landets kapacitet att anpassa lagstiftningen och de administrativa metoderna till Europeiska unionens standarder inom områdena gränsbevakning, förebyggande åtgärder och hantering av illegal migration samt asylfrågor, och kommissionen utövar därför påtryckningar på de turkiska myndigheterna för att landet ska förbättra sitt samarbete ytterligare med Europeiska unionen på alla dessa områden.

I detta sammanhang och för att omedelbart följa upp slutsatserna från Europeiska rådet i juni 2009 besökte en delegation bestående av högre tjänstemän från kommissionen Ankara den 16 och 17 september 2009 för att diskutera möjligheterna med de turkiska myndigheterna att återuppta formella förhandlingar om ett återtagandeavtal mellan Turkiet och Europeiska gemenskapen samt diskutera på vilka sätt de kan förhindra illegal migration och hantera olika migrationsströmmar. Delegationen meddelade att de turkiska myndigheterna är beredda att intensifiera sitt samarbete med EU och att formellt ingå ett stabilt åtagande och genomföra flera konkreta åtgärder i samband med vice ordförande Jacques Barrots och minister Tobias Billströms besök i början av november 2009.

Kommissionen är fullt medveten om att vissa medlemsstater upplever ett specifikt och oproportionerligt migrationstryck och noterar att Europeiska rådet i sina slutsatser från mötet den 18–19 juni 2009 betonade att det välkomnar att kommissionen har för avsikt att vidta åtgärder i denna fråga. Det finns visserligen inga planer för närvarande på att ta upp frågan om omfördelning av migranter som uppehåller sig illegalt i länderna EU-nivå, men kommissionen anser att det är av avgörande betydelse att ge praktisk hjälp till de hårdast drabbade länderna kring Medelhavet. Kommissionen fortsätter därför att genomföra initiativ om nya former av solidaritet som t.ex. frivillig omfördelning mellan medlemsstaterna av personer som får internationellt skydd, vilket syftar till att minska den oproportionerliga bördan på vissa medlemsstater genom att andra länder hjälper till. Det första pilotprojektet genomförs på Malta.

*
* *

Fråga nr 36 från Justas Vincas Paleckis (H-0309/09)**Angående: Besparing av förvaltningskostnader**

I dagens ekonomiska och finansiella kris vinnlägger sig Europeiska unionens medlemsstater särskilt om att få ner kostnaderna inom statsförvaltningen och använda medel och resurser så sparsamt som möjligt. Medlemsstaterna och, något som är ännu viktigare, unionsmedborgarna, förväntar sig utan tvivel liknande åtgärder från Bryssels sida.

Vilka åtgärder av detta slag har kommissionen redan vidtagit och vad tänker kommissionen vidta för åtgärder i framtiden?

Svar

Kommissionen är mycket angelägen om att använda sina administrativa resurser så sparsamt som möjligt. För 2010 har kommissionen föreslagit en blygsam ökning med 0,9 % för sina egna administrativa utgifter.

Denna lilla ökning av budgeten inbegriper behovet av ökad säkerhet, en betydande omplacering av personal från huvudkontor till delegationer för att förstärka det externa genomförandet av intern politik samt höjda energipriser.

För att förena politiska prioriteringar med åtstramningar i budgeten har kommissionen vidtagit särskilda åtgärder för att begränsa utgifterna och använda resurserna på bästa möjliga sätt.

För det första har kommissionen inte begärt några nya tjänster för 2010. Behovet av personalresurser för politiska prioriteringar kommer att uppfyllas genom interna omplaceringar (totalt ca 600 under 2010).

För det andra har en noggrann granskning av alla budgetposter lett till besparingar genom minskade kostnader för vissa varor, tillämpning av miljöprinciper och utnyttjande av teknik.

För det tredje har kommissionen redan åtagit sig att uppfylla alla personalbehov t.o.m. 2013 med konstanta resurser om inte särskilda händelser inträffar som på ett allvarligt sätt skulle påverka kommissionens kompetens eller språkstrategi. Kommissionen kommer också att fortsätta att noggrant undersöka de olika typerna av utgifter och utnyttja alla möjligheter till besparingar.

Sammanfattningsvis kommer kommissionen att genomföra sina ambitiösa mål samtidigt som den begränsar de administrativa utgifterna i så hög grad som möjligt.

*
* *

Fråga nr 37 från Anna Hedh (H-0313/09)

Angående: EU:s alkoholstrategi

Det har snart gått tre år sedan vi antog EU:s alkoholstrategi. Meningen var att man skulle utvärdera strategin till sommaren 2009. Jag har förstått att kommissionen har valt att skjuta på utvärderingen av alkoholstrategin.

Med anledning av ovan ställer jag följande frågor:

Vad är anledningen till att strategin inte har utvärderats? När kan vi räkna med en utvärdering av EU:s alkoholstrategi? Hur har kommissionen övervakat genomförandet av strategin i de olika medlemsländerna?

Svar

Kommissionen vill tacka ledamoten för hennes intresse för en viktig aspekt inom folkhälsopolitiken: alkoholpolitiken.

Under expertkonferensen om alkohol och hälsa (21–22 september), som anordnades av det svenska ordförandeskapet i EU och kommissionen, presenterades den första lägesrapporten om genomförandet av EU:s alkoholstrategi av generaldirektoratet för hälso- och konsumentfrågor. Rapporten finns tillgänglig på kommissionens generaldirektorat för hälso- och konsumentfrågors webbsidor.⁽²⁾

Kommissionen stöder medlemsstaterna på flera sätt i genomförandet av strategin på nationell nivå, vilket beskrivs i rapporten. Exempel på detta är inrättande av en kommitté för nationell alkoholpolitik och nationella åtgärder som ett forum för medlemsstaterna att dela erfarenheter och utveckla gemensamma strategier. Denna kommitté har hittills haft fem möten.

Kommissionen har också underlättat kommittéarbetet för att utveckla gemensamma indikatorer för att möjliggöra en jämförande analys inom EU. I lägesrapporten beskrivs åtgärder som hittills har vidtagits i medlemsstaterna, och man hänvisar särskilt till de goda metoder som man enades om i rådets rekommendation från 2001⁽³⁾. Kommissionen har också genomfört två undersökningar av medlemsstaternas aktiviteter i det prioriterade område som identifierades i strategin. I bilaga I till lägesrapporten finns en uppdatering av medlemsstaternas aktiviteter sedan strategin antogs.

*
* *

(2) http://ec.europa.eu/health/ph_determinants/life_style/alccohol/Forum/docs/open300409_co01_en.pdf.

(3) Rådets rekommendation av den 5 juni 2001 om unga människors, i synnerhet barns och tonåringars alkoholkonsumtion, EGT L 161, 16.6.2001.

Fråga nr 38 från Rolandas Paksas (H-0314/09)**Angående: Energi**

Är inte det svåra ekonomiska läget i EU:s medlemsstater, däribland Litauen, en tillräcklig anledning för att man ska tillämpa bestämmelserna i artikel 37 i anslutningsakten för Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Slovenien och Slovakien, liksom artikel 4 i protokoll nr 4, och för att kommissionen ska besluta att Litauen får skjuta upp sitt åtagande om att stänga den andra reaktorn i kärnkraftverket i Ignalina från 2009 till 2012?

Svar

Kärnsäkerhet är en absolut prioritering för EU, vilket visas genom att rådet enhälligt antog direktivet om kärnsäkerhet den 25 juni 2009⁽⁴⁾. På grund av de svagheter som finns i utformningen av reaktorn (särskilt avsaknaden av en andra reaktorinneslutning) är det omöjligt att modernisera kärnkraftsanläggningen i Ignalina (INPP) till lämplig säkerhetsstandard. De moderniseringar som tidigare har gjorts gör det endast möjligt att garantera grundläggande säkerhet för driften till slutet av 2009 då den andra reaktorn i Ignalina måste stängas i enlighet med Litauens åtaganden i samband med anslutningen till EU. Säkerhetsklausulen i artikel 37 i Litauens anslutningsakt, där det hänvisas till stora ekonomiska svårigheter, kunde endast återopas under tre år efter Litauens anslutning.

EU har gett och fortsätter att ge totalt 1,3 miljarder euro för att stödja avvecklingen av kärnkraftsanläggningen i Ignalina och utveckling av alternativa energikällor i Litauen. Villkor för denna finansiering är att Litauen respekterar det datum som har överenskommits för stängningen av kärnkraftsanläggningen i Ignalina.

I protokoll nr 4 i anslutningsakten fastslås att en miljömässig modernisering av Litauens värmekraftverk är det huvudsakliga sätt på vilket kärnkraftsanläggningen i Ignalina ska ersättas. Denna modernisering slutfördes i september 2008 och därför förväntas ingen brist på energi efter stängningen av Ignalina. Dessutom har regionala uppvärmningsprojekt i Ignalina och åtgärder för energieffektivitet i bostadshus fått stöd av kommissionen, liksom ett projekt för en anläggning med kombicykelteknik (CCGT), vilket förväntas vara avslutat 2013.

Det är viktigt att fortsätta arbetet med att garantera energisäkerhet i Baltikum samt att förbättra energieffektiviteten och gränsöverskridande förbindelser. Kommissionen åtar sig att med stöd från Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling fortsätta sitt nära samarbete med Litauen för att garantera en effektiv avveckling av kärnkraftsanläggningen i Ignalina.

*
* *

Fråga nr 39 från Sławomir Witold Nitras (H-0315/09)**Angående: Österrikiska motorvägsavgifter**

De flesta europeiska länder har infört avgifter på motorvägar och på vissa andra motortrafikleder. Avgifterna fastställs på olika, för varje land specifika sätt. De kan erläggas direkt vid infarten till vägsträckorna eller tas in genom försäljning av tidsbegränsade dekalers som fästs på vindrutan. Hur hög motorvägsavgiften ska vara fastställs således enligt olika regler i varje medlemsland.

Som exempel vill jag nämna lösningar från ett par olika medlemsländer där avgifterna enligt min mening är orättvisa för fordon på genomresa till ett annat land. Fordonsförarna genomkorsar nämligen i regel landet på en och samma dag och har inte möjlighet att köpa endagsmärken, t.ex. i Österrike och Tjeckien.

Att avgiftsbelägga genomfart på motorvägar är varje medlemsstats ovedersägliga rätt. Bristen på enhetliga regler när det gäller att anpassa avgifterna till den verkliga tid som överfarten tar kan dock vara ett allvarligt hot mot en av EU:s grundläggande principer, den fria rörligheten för personer. Med detta sagt undrar jag om man mot bakgrund av principen om EU-medborgares fria rörlighet inte skulle kunna överväga att på gemenskapsnivå fastställa riktlinjer för EU-länderna som skulle kunna garantera alla medborgares jämlikhet i denna fråga?

(4) Rådets direktiv 2009/71/Euratom av den 25 juni 2009 om upprättande av ett gemenskapsramverk för kärnsäkerhet vid kärntekniska anläggningar, EUT L 172, 2.7.2009.

Svar

Det finns riktlinjer för att garantera jämlikhet för vägtrafikanter när det gäller kommersiella transporter. Genom direktiv 1999/62 om avgifter på tunga godsfordon för användningen av vissa infrastrukturer (Eurovignette)⁽⁵⁾ ändrat genom direktiv 2006/38⁽⁶⁾ regleras riktlinjerna för tunga godsfordon på så sätt att införande av avståndsbaserade tullar eller användaravgifter inte får vara diskriminerande, varken direkt eller indirekt, på grund av nationalitet, etableringsland eller etableringsort eller fordonets registrering eller transportens ursprung eller destination. I direktivet fastställs att tidsbaserade användaravgifter måste finnas för perioder mellan en dag och ett år.

Medlemsstaterna är fria att använda sig av tullar eller användaravgifter också för andra fordon som exempelvis lätta godsfordon, bussar och personbilar, i enlighet med nationell lagstiftning och under förutsättning att fördragets principer om icke-diskriminering och proportionalitet följs. Avgifter som baseras på pris för transittrafik eller användning under kort tid av infrastrukturen bör finnas tillgängliga i och utanför den medlemsstat där de tillämpas och bör störa trafikflödet så lite som möjligt.

*
* *

Fråga nr 40 från Carlos José Iturgaiz Angulo (H-0317/09)**Angående: Plan för ansjovis**

Europeiska kommissionen antog i juli 2009 en långsiktig plan för återhämtning av ansjovisbeståndet i Biscayabukten. I samförstånd med de behöriga avdelningarna vid kommissionens generaldirektorat för fiske har detta förslag utarbetats i full överensstämmelse med de krav som framförts av företrädare för sektorn.

Kommissionsledamot Joe Borg önskar ingå ett avtal före årets slut. Innebär detta kanske att gemenskapens verkställande organ skymtar en möjlighet att nästa år upphäva det fiskeförbud som tillämpas på ansjovis? Införs det genom planen någon förändring i de vetenskapliga kriterier som använts hittills för att upprätta den totala tillåtna fångstmängden (TAC)?

Svar

Kommissionen vill betona att ett eventuellt upphävande av det nuvarande fiskeförbudet beror på läget för fiskebeståndet i enlighet med bedömningar av de relevanta vetenskapliga råd som Internationella havsforskningsrådet (ICES) ger till kommissionen. Nästa tillfälle för denna bedömning kommer att finnas tillgänglig i juni 2010 när resultaten av vårens vetenskapliga undersökning behandlas. Enligt den föreslagna planen, som kommissionen hoppas ska ha trätt i kraft vid den tidpunkten, kan ansjovisfisket i Biscayabukten fortsätta om man i de vetenskapliga råden bedömer att beståndets biomassa överstiger 24 000 ton. Om nivån är lägre föreskrivs det i planen att förbudet mot fiske bör fortsätta.

Övergång till en långsiktig förvaltningsstrategi garanterar inte att fisket kan återupptas om de nuvarande låga nivåerna för biomassan består. I planen föreskrivs inga exploateringsgränser för beståndet vilka minskar risken för kollaps. Den syftar därför till att garantera att industrin får de bästa möjligheterna till ett stabilt fiske och så hög avkastning beståndet kan ge inom gränserna för hållbarhet. Kommissionen har alltid grundat sina förslag på bästa tillgängliga vetenskap och beaktat industrins långsiktiga intressen. Den metod som följs i planen att fastställa de årliga fiskemöjligheterna har fullt stöd från regionala rådgivande nämnden för de sydvästra vattnen.

*
* *

Fråga nr 41 från Jim Higgins (H-0323/09)**Angående: Transfetter**

Kommer kommissionen att föreslå ett direktiv om fastställande av en maximigräns för hydrogenerade syror/transfetter i livsmedel? Det är bevisat att denna beståndsdel bidrar till hjärtsjukdomar.

⁽⁵⁾ EGT L 187, 20.7.1999.

⁽⁶⁾ EUT L 157, 9.6.2006.

Svar

Kommissionen vinnlägger sig om att på lämpligaste tillgängliga sätt främja konsumentskydd och hälsa. Kommissionen främjar initiativ som kan bidra till att förebygga hjärt- och kärlsjukdomar i Europa. Konsumtionen av transfettsyror är en av riskfaktorerna för hjärt- och kärlsjukdomar i Europa liksom en generellt stor konsumtion av fett och mättade fettsyror.

Kommissionen anser att kostvanorna beror på många olika faktorer. Att påverka kostvanorna är mycket komplicerat och kräver flera olika åtgärder. Dessa bör vara proportionerliga och beakta Europeiska gemenskapens och medlemsstaternas respektive behörighet och ansvar. Inom ramen för detta uppmuntrar kommissionen både till antagande av självreglerande åtgärder och övervägande av reglerande åtgärder.

För närvarande anser kommissionen att rättsliga restriktioner rörande fettsyror i livsmedel varken är en lämplig eller proportionerlig åtgärd på EU-nivå.

*
* *

Fråga nr 42 från Mairead McGuinness (H-0326/09)**Angående: Hästars välfärd**

Den ekonomiska lågkonjunkturen har lett till att försäljningsvärdet på fullblodshästar sjunkit avsevärt. I många medlemsstater har antalet övergivna hästar ökat klart, eftersom ägarna inte kan betala för skötseln av sina djur. Delar kommissionen djurskyddsorganisationernas nuvarande oro över hästarnas välfärd? Planerar kommissionen att undersöka denna fråga, eller har den eventuellt lagt fram förslag till åtgärder i detta sammanhang?

Svar

Kommissionen har inte fått någon information från medlemsstaterna eller klagomål från icke-statliga organisationer inom djurskyddsområdet rörande en markant ökning av övergivna hästar på grund av minskat försäljningsvärde på fullblodshästar. Kommissionen har dock tagit del av frågan genom artiklar som offentliggjorts i pressen.

I rådets direktiv 98/58/EC av den 20 juli 1998⁽⁷⁾ fastställs minimistandarder för skydd av animalieproduktionens djur, däribland hästar. Direktivet gäller inte hästar som används i tävlingar, shower, kulturrevenemang eller sportverksamhet. I direktivet föreskrivs att medlemsstaterna ska se till att ägarna eller djurhållarna vidtar rimliga åtgärder för att se till att de djur de har hand om mår väl och att djuren inte i onödan får utstå smärta, lidande eller skada.

Medlemsstaterna har primärt ansvar för genomförandet av detta direktiv och i enlighet med förordning (EG) nr 882/2004⁽⁸⁾ om offentlig kontroll måste de vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att gemenskapens bestämmelser om skydd av djurs hälsa och välbefinnande genomförs.

Medlemsstaterna har ansvar för att se till att de möjligheter som ges genom gemenskapens lagstiftning utnyttjas på ett klokt sätt och därmed bidrar till att förhindra att hästar som av ekonomiska skäl inte längre kan hållas på rimliga villkor blir försummade och övergivna. I detta hänseende vill kommissionen uppmärksamma ledamoten på förordning (EG) nr 504/2008⁽⁹⁾ vilken är viktig vid övervägande av möjligheten att slakta hästdjur på kontrollerade villkor rörande livsmedelssäkerhet.

*
* *

(7) Rådets direktiv 98/58/EC av den 20 juli 1998 om skydd av animalieproduktionens djur, EGT L 221, 8.8.1998.

(8) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd, EUT L 191, 28.5.2004.

(9) Kommissionens förordning (EG) nr 504/2008 av den 6 juni 2008 om tillämpning av rådets direktiv 90/426/EEG och 90/427/EEG avseende metoder för identifiering av hästdjur EUT L 149, 7.6.2008.

Fråga nr 43 från Syed Kamall (H-0328/09)**Angående: F.d. jugoslaviska republiken Makedoniens anslutning**

I mars i år röstade Europaparlamentet om ett förslag till resolution om 2008 års framstegsrapport om f.d. jugoslaviska republiken Makedonien (<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P6-TA-2009-0135&language=SV>) från kommissionen. I artikel 10 anges att det är beklagligt att det ännu tre år efter att f.d. jugoslaviska republiken Makedonien har tillerkänts "statusen som kandidatland för EU-medlemskap ännu inte inletts några anslutningsförhandlingar, vilket är en ohållbar situation som får demotiverande följder för landet och riskerar att destabilisera regionen. Det är önskvärt att det sätts punkt för denna exceptionella situation. Parlamentet insisterar på att processen skyndas på ..."

F.d. jugoslaviska republiken Makedoniens parlament har nu infört nya lagar inom de 4 återstående områden som krävdes för att till fullo genomföra nyckelpunkterna i anslutningspartnerskapet, dvs. lagar om inre angelägenheter, offentliganställda, finansiering av politiska partier och parlamentet.

Innebär de pågående reformerna i f.d. jugoslaviska republiken Makedonien och den exceptionellt långa väntan på ett startdatum för anslutningsförhandlingarna att kommissionen planerar att rekommendera ett startdatum för förhandlingar med f.d. jugoslaviska republiken Makedonien i sin kommande framstegsrapport?

Svar

Kommissionen antog sin årliga strategi om utvidgning den 14 oktober. I denna angav kommissionen att f.d., jugoslaviska republiken Makedonien sedan landet fick status som kandidatland 2005 har befast demokratin och säkerställt institutionernas stabilitet genom att garantera rättsstatsprincipen och respekt för de grundläggande rättigheterna, även om detta arbete naturligtvis måste fortsätta.

F.d. jugoslaviska republiken Makedonien har dessutom i hög grad arbetat med huvudprioriteringarna i partnerskapet för anslutning. Med tanke på de generella framstegen i reformerna anser kommissionen att landet i tillräcklig utsträckning uppfyller de politiska kriterier som fastställdes vid Europeiska rådet i Köpenhamn 1993 och stabiliserings- och associeringsprocessen. Landet har närmat sig en fungerande marknadsekonomi och har gjort framsteg på en rad områden, vilket visar att landet har förmåga att ta på sig de skyldigheter som ett medlemskap innebär.

Mot bakgrund av ovan nämnda reflektioner och med beaktande av slutsatserna från Europeiska rådet i december 2005 och december 2006 rekommenderar därför kommissionen att förhandlingar om anslutning till Europeiska unionen ska inledas med f.d. jugoslaviska republiken Makedonien.

Det är också i fortsättningen nödvändigt att ha goda grannskapsförbindelser, och i det ingår också en överenskommen och ömsesidigt godtagbar lösning på namnfrågan under FN:s beskydd.

*
* *

Fråga nr 44 från Carl Schlyter (H-0329/09)**Angående: Överskridna gränsvärden av kemikalier i kläder**

I en nyligen publicerad undersökning (SVT Plus, Sveriges Television) har det påvisats att höga halter av olika kemiska ämnen kunde uppmätas i jeans, halter som klart överstiger tillåtna gränsvärden av bl.a. dimetylfumarat, nonylfenoletoxilater och tungmetaller. Flera av dessa ämnen är starkt allergiframkallande och bör inte komma i direkt kontakt med huden. Trots detta kontrollerar uppenbarligen inte tillverkare och återförsäljare att deras varor är säkra.

Vilka initiativ har kommissionen tagit eller planerar kommissionen att ta för att se till att lagstiftningen inom detta område följs av marknadens aktörer?

Svar

Genomförandet av gemenskapslagstiftningen, exempelvis kontroll av produkter, faller inom medlemsstaternas behörighetsområde. Därför krävs enligt kemikalielagstiftningens artikel 125 i rådets förordning (EG) nr

1907/2006 (Reach)⁽¹⁰⁾ att medlemsstaterna ska upprätthålla ett system med offentlig kontroll och annan lämplig verksamhet, samt enligt artikel 126 i samma förordning att medlemsstaterna ska införa sanktioner mot överträdelser av Reach-förordningen. Förordningen (EG) nr 765/2008 om krav för ackreditering och marknadskontroll, som träder i kraft den 1 januari 2010⁽¹¹⁾, är ytterligare ett instrument som medlemsstaterna använda för att vidta lämpliga åtgärder.

När det gäller kontroll av efterlevnaden använder sig de flesta medlemsstater av befintliga strukturer från tidigare lagstiftning. Enligt uppgifter till kommissionen bedömde majoriteten av medlemsstaterna att deras myndigheter för kontroll av efterlevnad skulle vara fullt operativa 2008.

Den Europeiska kemikaliemyndigheten (ECHA) bistår i arbetet med ovanstående genom att underlätta för dess forum för informationsutbyte. Forumet har hand om frågor för kontroll av efterlevnad, särskilt på gemenskapsnivå. Det fungerar som en plattform för informationsutbytet om kontroll av efterlevnad och samordnar ett nätverk av verkställande myndigheter i medlemsstaterna. Några av forumets uppgifter är att föreslå, samordna och utvärdera harmoniserade verkställighetsprojekt och gemensamma inspektioner. Forumets första sammanträde hölls i december 2007 och sedan dess har det sammanträtt två gånger per år.

Vissa av ämnena, som nonylfenoletoxilater och tungmetaller, reglerades genom rådets direktiv 76/769/EEG⁽¹²⁾, som nu har ersatts av Reach och införlivats i bilaga XVII till den förordningen.

Kommissionen kan komma att granska nuvarande åtgärder utifrån den information som har tillkommit. Detta betyder i enlighet med Reach att lämpliga åtgärder ska vidtas mot dessa ämnen på gemenskapsnivå när kommissionen eller en medlemsstat anser att användningen av ett ämne medför oacceptabla risker för människans hälsa och för miljön som måste åtgärdas på gemenskapsnivå. Om det är lämpligt kan dessa leda till en ändring av bilaga XVII i Reach.

När det gäller dimetylfumarat (DMF) krävs enligt kommissionens beslut 2009/251/EG⁽¹³⁾, som antagits i enlighet med direktiv 2001/95/EG om allmän produktsäkerhet⁽¹⁴⁾, att medlemsstaterna säkerställer att de produkter som innehåller denna kemikalie inte släpps ut eller tillhandahålls på marknaden, och att sådana produkter måste återkallas från konsumenterna samtidigt som dessa ska informeras om riskerna med DMF. Alla produkter som innehåller DMF är förbjudna i EU.

I och med ikraftträdandet av Reach infördes nya krav på produkter och/eller importörer av varor. Från och med den 1 juni 2008 måste alla importörer av varor registrera vilka ämnen som är avsedda att avges från dessa varor under normala och förhållandevis förutsebara användarvillkor och när varorna innehåller dessa ämnen i en kvantitet som överskrider 1 ton. Dessutom måste producenter och importörer av varor meddela ECHA om varorna innehåller särskilt farliga ämnen i enlighet med de villkor som angetts i artikel 7.2, om ämnena har identifierats i enlighet med artikel 59.1 och är placerade på kandidatlistan. Detta kommer att ge ytterligare information om särskilt farliga ämnen som släppts ut på marknaden och som finns i produkter.

Som konstaterats är det huvudsakligen medlemsstaternas ansvarsområde att verkställa gemenskapslagstiftningen när det gäller kemikalier. Men parlamentsledamoten kan lita på att kommissionen

⁽¹⁰⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv

91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG, EUT L 396, 30.12.2006.

⁽¹¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 (Text av betydelse för EES), EUT L 218, 13.8.2008.

⁽¹²⁾ Rådets direktiv 76/769/EEG av den 27 juli 1976 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om begränsning av användning och utsläppande på marknaden av vissa farliga ämnen och preparat (beredningar), EGT L 262, 27.9.1976.

⁽¹³⁾ 2009/251/EG: Kommissionens beslut av den 17 mars 2009 om skyldighet för medlemsstaterna att se till att biociden dimetylfumarat inte släpps ut eller tillhandahålls på marknaden (delgivet med nr K(2009) 1723) (Text av betydelse för EES), EUT L 74, 20.3.2009.

⁽¹⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/95/EG av den 3 december 2001 om allmän produktsäkerhet (Text av betydelse för EES), EGT L 11, 15.1.2002.

är fast besluten att uppmana till att skyldigheterna enligt Reach uppfylls på alla områden, och att den aktivt stödjer ECHA, som är ansvarigt för vissa vetenskapliga och tekniska uppgifter när det gäller genomförandet av kraven i Reach. Även inom området för konsumentprodukter, där medlemsstaterna också har det främsta ansvaret för kontroll av efterlevnad, uppmanar och stödjer kommissionen dem i denna uppgift. Publiceringen av medlemsstaternas anmälningar av produkter som innehåller DMF⁽¹⁵⁾ är ett konkret exempel på detta.

*
* *

Fråga nr 45 från Britta Thomsen (H-0330/09)

Angående: Danmarks genomförande av direktiv 2002/73/EG

I mars 2007 skickade kommissionen en formell underrättelse till den danska regeringen om Danmarks genomförande av direktiv 2002/73/EG⁽¹⁶⁾. Den 4 november 2008 frågade jag för första gången kommissionen om hur situationen såg ut och när nya besked var att vänta. Den 20 november 2008 svarade kommissionen att den just höll på att slutföra bedömningen av den danska lagstiftningens överensstämmelse med direktiv 2002/73/EG.

Nu frågar jag återigen kommissionen när och hur man vill säkerställa att Danmark följer bestämmelserna i direktivet?

S e o c k s å f ö r e g å e n d e f r å g a o c h s v a r
(<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=QT&reference=H-2008-0863&language=SV>).

Svar

Den danska regeringen har meddelat kommissionen om antagandet av beslut nr 387 av den 27 maj 2008 om upprättande av en ny jämställdhetsnämnd. Med anledning av detta har kommissionen beslutat att se över sin bedömning gällande den danska lagstiftningens förenlighet med direktiv 2002/73/EG⁽¹⁷⁾. Inom de närmaste veckorna kommer kommissionen att besluta om en uppföljning samt att informera parlamentsledamoten om detta.

*
* *

Fråga nr 46 från Andres Perello Rodriguez (H-0334/09)

Angående: Förseningar i arbetena med att lägga fram ”bioavfallsdirektivet”

I slutet av 2008 lade kommissionen fram grönboken om hantering av bioavfall och inledde senare ett offentligt samrådsförfarande som avslutades i mars 2009. Enligt planerna ska kommissionen i december 2009 presentera slutsatserna från detta samråd för rådets arbetsgrupp, och eventuellt sitt förslag eller initiativ till strategi för hantering av bioavfall.

Nedanstående fråga ställs mot bakgrund av följande:

– Utvärderingen av konsekvenserna av ett eventuellt lagstiftningsförslag måste också vara slutförd i slutet av året.

– Rådet prioriterar denna lagstiftning vilket framgår av dess slutsatser från mötet den 25 juni 2009 om grönboken, där det står att en förbättrad bioavfallshantering kommer att bidra till en hållbar resursförvaltning och till ett förbättrat markskydd samt till att motverka klimatförändringarna och nå de mål som fastställts när det gäller andelen avfall som går till deponi, återvinning och förnybara energikällor.

Kan kommissionen ange om den i enlighet med förskrivna tidsfrister kommer att kunna presentera ett lagstiftningsförslag i början av 2010?

⁽¹⁵⁾ http://ec.europa.eu/consumers/dyna/rapex/rapex_archives_en.cfm, scrolla ner och sök efter DMF.

⁽¹⁶⁾ EGT L 269, 5.10.2002, s. 15.

⁽¹⁷⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/73/EG av den 23 september 2002 om ändring av rådets direktiv 76/207/EEG om genomförandet av principen om likabehandling av kvinnor och män i fråga om tillgång till anställning, yrkesutbildning och befordran samt arbetsvillkor (EGT L 269, 5.10.2002, s. 15).

Svar

Arbetet med konsekvensbedömningen när det gäller hanteringen av biologiskt avfall är en av prioriteringarna för kommissionens miljödirektorat. Kommissionen lägger nu fram det slutgiltiga förslaget till konsekvensbedömningsrapport och kommer att lämna in detta i november för internt godkännande.

Hur man ska gå vidare när det gäller hanteringen av biologiskt avfall i EU, däribland vilka åtgärder det finns att vidta (lagförslag eller ett meddelande), kommer att avgöras av resultatet av utvärderingen, där för- och nackdelar med olika alternativ att hantera biologiskt avfall kommer att ställas emot varandra. Detta beslut förväntas därför inte tas innan denna konsekvensanalys är färdig, vilket planeras bli i december 2009. Om konsekvensbedömningen visar att det finns ett behov av att anta lagstiftningsåtgärder skulle ett förslag kunna antas av kommissionen våren 2010.

*
* *

Fråga nr 47 från Pat the Cope Gallagher (H-0340/09)**Angående: Iriska som arbetsspråk i EU**

Kan kommissionen i detalj redogöra för de steg man i praktiken har tagit från januari 2007 tills i dag för att integrera iriskan som arbetsspråk inom EU?

Svar

Som kommissionen redan har angett i sitt svar på de muntliga frågorna H-0622/08 och H-0636/08 i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 1 av den 15 april 1958, ändrad genom artikel 1 av rådets förordning (EG) nr 920/2005 av den 13 juni 2005, har iriska haft status som officiellt språk och som arbetsspråk vid Europeiska unionens institutioner sedan den 1 januari 2007.

ÖVERSÄTTNINGAR

Artiklarna 2 och 3 i förordning (EG) nr 920/2005 innehåller ett partiellt, förnybart 5-årigt undantag när det gäller användning av iriska vid EU:s institutioner. Detta undantag innebär i praktiken att bara förslag till förordningar som antas gemensamt (och vissa relaterade dokument⁽¹⁸⁾) och direkt korrespondens med allmänheten för närvarande översätts till (eller från) iriska.

Kommissionen har i enlighet med dessa bestämmelser kunnat producera alla nödvändiga översättningar av rättsakter till iriska och även kunnat säkerställa att de levereras i tid. Dessutom har medborgare eller juridiska personer som riktat sig till kommissionen på iriska kunnat få svar på iriska.

Kommissionen har inom generaldirektoratet för översättning (GD Översättning) upprättat en oberoende enhet för det iriska språket. Enhetens personal består för närvarande av en tillförordnad enhetschef, en assistent, fem heltidsanställda översättare och en utstationerad nationell expert. Detta är tillräckligt för att man ska kunna hantera den höga arbetsbelastning som nu råder och situationen övervakas ständigt. Dessutom har ytterligare en nationell expert utstationerats för att arbeta vid avdelningen för webböversättning. Avdelningens personal har fått den IT-utbildning som behövs för jobbet och vidareutbildning inom olika fackområden organiseras även vid regelbundna tillfällen av generaldirektoratet. För översättning till och från iriska är det en fördel att de nationella myndigheterna samarbetar, särskilt när det gäller utveckling av terminologi, något som är särskilt positivt och också mycket välkommet med tanke på att mycket av EG:s regelverk inte finns på iriska. Sedan 2007 har generaldirektoratet också gjort en ett antal upphandlingar med frilansöversättare till iriska, vilket har lett till att avdelningen också arbetar med ett antal professionella iriska översättningsbyråer som kan erbjuda översättningstjänster vid perioder med arbetstoppar.

En gemensam uttagningsomgång för rådet och kommissionen pågår för närvarande med syfte att upprätta en reservlista från vilken avdelningsansvariga för både rådets och kommissionens avdelning för iriska språkenheter kommer att rekryteras. Reservlistan förväntas publiceras inom kort och en ny uttagning av översättare till iriska kommer även att anordnas senare.

Förutom dess skyldigheter enligt den ändrade förordningen nr 1 har kommissionen inom ramen för tillgängliga medel också börjat tillhandahålla webbsidor på iriska med prioritet för innehåll som är av särskilt

(18) Ändrade förslag (artikel 250.2 i EG-fördraget) och kommentarer till ståndpunkter som tagits av Europaparlamentet eller rådet under medbeslutandeförfarandet (artikel 251.2 i EG-fördraget).

intresse för medborgare som talar iriska. Antalet webbsidor på iriska som är publicerade av kommissionen har ökat sedan 2007. I Irland har man upptäckt detta och olika massmedier använder sig av dessa sidor.

Som ett av EU:s officiella språk är iriska ett av de språk som erbjuds i GD Översättnings årliga översättningstävling, Juvenes Translatores, för högstadie- och gymnasieelever. Irlands första vinnare (2007) översatte till iriska.

Med tanke på rekryteringsbehovet intresserar sig GD Översättning för utvecklingen av översättarutbildningar i medlemsstaterna. Kommissionen lanserade nyligen ett europeiskt nätverk för magisterutbildning i översättning, European Master in Translation network. I detta ingår 34 universitetsprogram i översättning på magisternivå som är av hög kvalitet. Två av de första framgångsrika sökandena till nätverket var programmen the MA Léann an Aistriúcháin som hålls av Acadamh na hOllscolaíochta Gaeilge (Galway NUI) och the MA in Translation Studies, som hålls av Dublin City University, School of Applied Language and Intercultural Studies. Kommissionen ser fram emot att arbeta nära med dessa två program samt med andra universitet som erbjuder professionell översättning där iriska finns med som en valmöjlighet. Därigenom hoppas kommissionen att det kommer att komma in tillräckligt med iriska översättare på marknaden som uppfyller de särskilda krav som ställs för att arbeta på frilansbasis i eller för EU-institutioner.

Dessutom har generaldirektoratet på policyplanet mycket proaktivt tagit ställning gentemot de iriska myndigheterna för att säkerställa att universitetsutbildningen av översättare i Irland får tillräcklig uppmärksamhet, att irisk terminologi utvecklas och att iriska översättare rekryteras. Detta har bland annat gjorts på uppdrag av generaldirektören, generaldirektoratets personal och genom andra initiativ.

TOLKNING

På begäran av de iriska myndigheterna har tolkning till iriska tillhandahållits vid kommissionens sammanträden, i ministerrådet, i Ekonomiska och sociala kommittén, i Regionkommittén och i parlamentet sedan januari 2007.

Kommissionens generaldirektorat för tolkning (GD Tolkning) har tillräckligt med resurser för att täcka det nuvarande behovet av iriska i rådet och i Regionkommittén. I parlamentet (där man använder sig av samma frilanspol) kan den koncentrerade efterfrågan under sessionsveckorna ge upphov till svårigheter. Efter det nyligen genomförda valet till Europaparlamentet kan efterfrågan på iriska komma att öka snarare än sjunka.

För närvarande finns det två anställda tolkar vid GD Tolkning som har iriska som källspråk. Dessutom finns det nu 11 ackrediterade frilanstolkare som kan tolka från iriska till engelska. Fem av dessa kan även tolka till iriska. För närvarande finns det också en auktoriserad tolk med iriska som modersmål och som även översätter till engelska och två tolkar som är tillfälligt auktoriserade. Två kandidater klarade ackrediteringsprov i juni 2009.

När det gäller utbildning höll University of Westminster en specialkurs (med ekonomiskt stöd från parlamentet och utbildningsstöd från GD Tolkning) för iriska tolkar 2006–2007, och ytterligare en utbildning hölls 2007–2008. Sammanlagt har sex studenter från Westminster klarat ackrediteringsprovet (tre personer 2007 och tre personer 2008). The University of Galway startade en ny eftergymnasial tolkkurs hösten 2008. Fyra studenter fullgjorde kursens första år och en av dessa klarade det interinstitutionella ackrediteringsprovet i juni 2009. Kursen går nu in på sitt andra år. Åtta studenter med språkkombinationer som innefattar franska eller tyska utöver iriska och engelska har än så länge anmält sig.

JURIDISK GRANSKNING

Liksom är fallet för andra rättsliga institutioner finns det inom kommissionens rättstjänst en grupp med juristlingvister som har kapacitet att arbeta på alla officiella språk. I kommissionens fall innefattar detta två juristlingvister som kan arbeta på iriska. Situationen är densamma för de andra officiella språken.

*
* *

Fråga nr 48 från Eleni Theocharous (H-0342/09)

Angående: Återlämnande av staden Famagusta

De ursprungliga invånarna i Famagusta kräver att omedelbart få återvända till staden, som nu kontrolleras av den turkiska armén. Avser EU och i synnerhet kommissionen att ge sitt stöd till detta krav? Kan inte

återlämnandet av Famagusta vara en förtroendeskapande åtgärd på vägen mot en varaktig lösning på Cypernfrågan?

I avtalen från toppmötet 1979 mellan Denktash och Kyprianou och i FN:s säkerhetsråds resolutioner slås det fast att staden Famagusta omedelbart ska återlämnas till dess ursprungliga invånare.

Svar

Det ligger i allas intresse att Cypern återförenas och att denna 40-åriga konflikt på europeisk mark får ett slut. Uppdelningen av ön är oacceptabel i EU.

Kommissionen upprepar att den, för att man ska uppnå en helhetslösning på Cyperns problem, är fast besluten att stödja de ansträngningar som görs av ledarna för de båda delarna som står under FN:s överinseende.

I och med detta konkreta tillfälle till uppgörelse och återförening av ön hoppas kommissionen att Varosha snart kommer att ges tillbaka till dess lagliga invånare.

Om de två ledarna i enlighet med parlamentsledamotens förslag beslutar om ett tidigt återlämnande av Varosha som en förtroendeskapande åtgärd kommer de att få kommissionens fulla stöd.

*
* *

Fråga nr 49 från Rosa Estaràs Ferragut (H-0344/09)

Angående: Tillämpning av EG-fördragets bestämmelser om ökaraktär

Det framgår av artikel 158 i Amsterdamfördraget och av tillhörande förklaring nr 30 att öregioner är behäftade med strukturella nackdelar som har samband med deras ökaraktär och vilkas bestående natur hämmar deras ekonomiska och sociala utveckling. Det framgår vidare att gemenskapslagstiftningen måste ta hänsyn till dessa nackdelar liksom att specifika åtgärder kan vidtas till förmån för dessa regioner för att därigenom förbättra deras integration på lika villkor på den inre marknaden. Samma bestämmelser ingår i Lissabonfördraget som stärker dem ytterligare genom att ange den territoriella samhörigheten som en av sina viktigaste målsättningar.

Tillämpningen och utvecklingen av artikel 158 lyser med sin frånvaro. Detta understryker behovet av en specifik och integrerad politik på europeisk nivå för att mildra de nackdelar som förknippas med ökaraktär och för att jämställa öregioner med fastlandsregioner.

Vilka åtgärder tänker kommissionen vidta för att se till att artikel 158 i Amsterdamfördraget, och bestämmelserna om öregioner i Lissabonfördraget när detta träder i kraft, tillämpas?

Svar

På grund av deras geografiska egenheter (t.ex. tillgänglighet och klimatförhållanden) utgör öar en särskild utmaning för regionalpolitiken.

Kommissionen är naturligtvis medveten om denna situation och den fäster stor vikt vid att uppnå bättre ekonomisk, social och geografisk sammanhållning i Europa. Det är viktigt för kommissionen att säkerställa en harmonisk och balanserad utveckling av Europeiska unionen samtidigt som man vill undvika att EU-politiken splittras.

Särskilt inom sammanhållningspolitiken erbjuds många möjligheter för att stödja och stärka utvecklingen av områden med särskilda geografiska egenskaper, exempelvis öar. Den tillhandahåller exempelvis en möjlighet att modulera medfinansieringsgraderna i enlighet med den regionala konkurrenskraften och sysselsättningsmålen. Dessutom kan medlemsstater och regioner anpassa sig till särskilda områdens särskilda socioekonomiska och geografiska egenskaper genom andra medel, exempelvis särskilda bestämmelser om territorialitet i operativa program.

Även inom annan EU-politik tillhandahålls möjligheter för särskilda områden. Enligt andra förordningar om statligt stöd medges exempelvis beviljande av stöd för att främja vissa områdens ekonomiska utveckling. Detta rör bland annat öar, berg, och områden med låg befolkningstäthet under förutsättning att de uppfyller vissa villkor.

Dessutom kan de öar som är beroende av fiskerirelaterad verksamhet få stöd från den Europeiska fiskerifonden (EFF) vars inblandning också är baserad på en territoriell dimension. Stöd är särskilt tillgängligt under EFF:s axel 4 för att genomföra lokala utvecklingsstrategier som hjälper lokala fiskare att diversifiera sin verksamhet och förbättra livskvaliteten i deras område. Dessa strategier kan antingen rikta in sig på särskilda nackdelar eller bygga på ö-områdenas särskilda geografiska tillgångar.

Det finns naturligtvis utrymme för att ytterligare utveckla de tillgängliga instrumenten inom detta område, så att medborgarna ska kunna göra det bästa av de egenskaper som är karaktäristiska för deras områden, enligt vad som anges i t.ex. grönboken om territoriell sammanhållning.

Det måste dock betonas att geografisk begränsning i sig inte nödvändigtvis utgör något problem. Statistik visar att dessa områden är långt ifrån homogena på det socioekonomiska området. Därför fungerar det inte med en patentlösning t.ex. en allmän politik för öarna. Den övervägande majoriteten av de som svarat på det offentliga samrådet om grönboken ansåg inte att det var nödvändigt att föra någon särskild politik för dessa områden.

Icke desto mindre måste kommissionen ytterligare utveckla de tillgängliga analysverktygen (till exempel uppgifter, indikatorer, konsekvensbedömning). Målet bör vara att öka kunskapen om och vara i stånd att på ett bättre sätt ta i beaktande dessa områdenas särskilda egenskaper. Europeiska unionen måste helt och hållet uppfatta deras utvecklingspotential och hjälpa dem att stärka såväl sina komparativa fördelar som sina konkurrensfördelar.

Kommissionen har därför förberett ett arbetsdokument om "Områden med särskilda geografiska förutsättningar" som ska offentliggöras senare i höst. Även den kommande studien från ESPON (Observationsorgan i samverkan för europeisk regional utvecklingsplanering) med rubriken "A European perspective on specific types of territories" kan bli tankeväckande i detta sammanhang.

Dessa två undersökningar bör fungera som hjälp för kommissionen när det gäller att förbereda förslag till ytterligare åtgärder för att förbättra situationen i områden med särskilda geografiska egenskaper, särskilt öar.

*
* *

Fråga nr 50 från Anne E. Jensen (H-0345/09)

Angående: Transfer för flygpassagerare från tredjeland

När personer från tredjeländer reser till en medlemsstat är det inte ovanligt att de måste göra en transfer i en annan medlemsstat innan de fortsätter till sin slutliga destination. Det finns emellertid konkreta exempel på att personer från tredjeland inte tillåts transfer, trots att de uppfyller viseringskraven för sin slutliga destination. I ett av dessa fall förbjöds en person, bosatt i tredjeland, dessutom inresa i EU under sex månader.

Instämmer kommissionen i att transfer bör beviljas om viseringskraven för den slutliga destinationen är uppfyllda?

Är det inte enligt kommissionen så, att om myndigheterna i den medlemsstat där transfer ska ske förhindrar tredjelandsmedborgaren att nå sin slutliga destination, utgör detta ett brott mot den grundläggande rätten till fri rörlighet inom gemenskapen?

Ämnar kommissionen vidta åtgärder för att se till att man inte godtyckligt hindrar tredjelandsmedborgare att nå sin slutliga destination? Instämmer kommissionen i att om transfer inte tillåts, bör man lägga fram en välgrundad motivering som kan överklagas?

Svar

De bestämmelser som gäller för passage av yttre gränser och de villkor som finns för tredjelandsmedborgare som vill resa in i en medlemsstat fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006 av den 15 mars 2006 om en gemenskapskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna)⁽¹⁹⁾.

Kodexen om Schengengränserna respekterar grundläggande rättigheter och följer de principer som anges i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Jag vill understryka att en ovillkorlig

⁽¹⁹⁾ EUT L 105, 13.4.2006.

grundläggande rätt till fri rörlighet – enligt artikel 45 i stadgan – bara gäller EU-medborgare och inte tredjelandsmedborgare. Rätt till fri rörlighet inom EU för tredjelandsmedborgare finns bara om den garanteras genom särskilda regler i gemenskapslagstiftningen.

Vid ankomst från ett land utanför EU ska passagerare – enligt artikel 7 i kodexen om Schengengränserna – genomgå noggranna gränskontroller innan de får fortsätta till ett anslutningsflyg med slutdestination inom EU. Gränskontrollerna syftar till att kontrollera om de inresevillkor som anges i kodexen är uppfyllda. Det innebär bland annat att resenären ska ha en giltig resehandling samt ett giltigt visum, om så krävs, kan styrka syftet med och villkoren för vistelsen, inte finns registrerad i Schengeninformationssystemet i syfte att nekas inresa, och inte anses utgöra ett hot mot den allmänna ordningen.

I bilaga I i kodexen om Schengengränserna finns en detaljerad men inte fullständig lista över verifikationer som gränskontrollanten kan be tredjelandsmedborgaren uppvisa för att kontrollera att villkoren i punkt 1 c är uppfyllda.

Det innebär att innehav eller avsaknad av visum bara är ett av flera krav som gränskontrollanter måste beakta när de utför sina gränskontroller.

I artikel 13 står att en tredjelandsmedborgare som inte uppfyller samtliga de villkor för inresa som anges i artikel 5.1 ska nekas inresa i ett EU-land. Inresa kan emellertid bara förvägras om det finns ett väl motiverat beslut som anger exakta skäl för denna vägran. Personer som nekas inresa ska ha rätt att i enlighet med nationell lag överklaga det negativa inresebeslut som den nationella myndigheten har fattat.

Detta innebär att kodexen om Schengengränserna till fullo respekterar enskilda människors rätt att få ett negativt beslut granskat av en behörig överklagandeinstans.

Utifrån den information som ledamoten har lämnat, och i avsaknad av mer exakta detaljer (till exempel de berörda personernas nationalitet, vilka medlemsstater fallet gäller och de skäl som de nationella myndigheterna har angivit för att neka inresa), kan kommissionen inte bedöma om det har begåtts något brott mot de ovan nämnda reglerna i kodexen om Schengengränserna i just de fall som ledamoten refererar till.

*
* *

Fråga nr 51 från Georgios Toussas (H-0347/09)

Angående: Själv mord bland France Telecoms personal

Antalet självmord bland personalen hos det privatiserade franska telekommunikationsföretaget "France Telecom" har stigit katastrofalt. 24 anställda har tagit sina liv för att de inte kunde hantera de "medeltida arbetsförhållanden" som råder i det franska multinationella företaget, men även i alla andra monopolistiska företagskoncerner. Dessa självmord är en tragisk följd av att man generellt har infört det ökända flexicuritysystemet, där anställningsförhållanden undermineras och försvagas och arbetsbelastningen ökas hänsynslöst, samtidigt som det finns en rädsla och osäkerhet inför den galopperande arbetslösheten. Denna strategi var ett grundläggande politiskt val av EU och medlemsstaternas regeringar, däribland Grekland under både ND- och PASOK-regeringar.

Anser kommissionen att EU:s strategi att försöka generalisera flexicurity, försämra anställningsförhållandena, upphöra med kollektiva anställningsavtal och avskaffa eller underminera alla lagar som skyddar arbetare, gynnar arbetarna? Eller gynnar det endast företagets konkurrenskrafts- och vinstintressen, samtidigt som man bokstavligen offrar arbetares liv i jakten på profit?

Svar

Kommissionen betonar att flexicurity inte ska blandas ihop med flexibilitet eller en politik som syftar till att göra det lättare att permittera anställda. Tvärtom är huvudmålet med flexicurity att öka anställningstryggheten. Detta sker genom att flexicurity stöder övergången till nya jobb för att göra dem så trygga som möjligt för de anställda samt ser till att sådana övergångar i möjligaste mån medför en befordran.

Flexicurity innehåller flera kombinerade åtgärder som syftar till att ge människor lämpligt stöd så att de kan stanna kvar på sitt arbete eller snabbt återvända till sysselsättning om de har blivit arbetslösa. Systemet strävar efter att uppnå rätt balans mellan trygghet och flexibilitet. Båda är viktiga beståndsdelar i flexicurity, och de är båda absolut nödvändiga för att de anställda ska få effektiv hjälp och för att företag lättare ska kunna anpassa verksamheten och skapa arbetstillfällen.

De gemensamma principer för flexicurity som medlemsstaterna antog i december 2007 betonar att tillräcklig avtalsmässig flexibilitet måste åtföljas av en trygg och säker övergång från ett arbete till ett annat. Tillämpningen av flexicurity innebär inte att centrala arbetsmarknadsavtal upphävs eller att skyddslagstiftning avskaffas. Det gäller istället att hitta rätt kombination av åtgärder samt uppbåda ett aktivt engagemang och stöd från alla viktiga aktörer, inklusive arbetsmarknadens parter. Att verka för högkvalitativa, produktiva arbeten och god organisation av arbetet är också viktigt för flexicuritykonceptet, och att alla viktiga aktörer samarbetar och deltar aktivt är en förutsättning för att strategin ska fungera ordentligt.

Kommissionen anser att flexicurity är absolut nödvändigt om arbetsmarknadspolitiken ska klara de utmaningar som EU står inför. Att flexicurity är rätt politik för att bekämpa krisen och stödja återhämtningen bekräftades av rådet i juni 2009 och av den Europeiska ekonomiska och sociala kommittén vars yttrande⁽²⁰⁾ betonar flexicuritys nyckelroll för att minska arbetslösheten.

*
* *

Fråga nr 52 från Georgios Papanikolaou (H-0348/09)

Angående: Mobbning på nätet bland minderåriga

Den 10 februari 2009, på den internationella internetsäkerhetsdagen, lanserade EU en informationskampanj riktad mot mobbning på nätet bland minderåriga. Som en del av denna kampanj visas en kort filmsnutt på public service-tv och privata kanaler under 2009 som vill få barn att behålla kontrollen när de är ute på internet. Mobbning på nätet med skolbarn som offer och förövare är ett allvarligt problem i alla EU-länder. Kommissionen försökte få internetleverantörer att underteckna ett avtal där de lovade att bli bättre på att effektivt skydda unga internetanvändare, och lyckades också. Men med tanke på att det här bara utgör ett första steg mot ett skydd för unga internetanvändare undrar jag följande:

Vilka andra åtgärder tänker kommissionen vidta? Anser kommissionen att skolan som institution kan spela en avgörande roll för att begränsa och förebygga internetvåldet bland minderåriga? Och i så fall hur?

Svar

Som svar på ledamotens fråga anser kommissionen att den kampanj mot mobbning på nätet som lanserades i februari 2009 har varit framgångsrik. Filmen har spridits via tv men också via Internet. Mer än 200 nationella och regionala tv-kanaler och 230 webbplatser deltog i kampanjen. Filmen ökade ungdomars förståelse för mobbning på nätet och möjligheterna att anmäla sådan mobbning.

Det självreglerande avtalet "Safer Social Networking Principles" som 18 ledande webbföretag undertecknade i februari 2009 är ett viktigt led i processen för ökad säkerhet och integritet för barn på nätet. Sedan februari har ytterligare två företag anslutit sig till avtalet, spanska Tuenti och estniska Rate. Hittills har 19 företag lämnat "självdeklarationer" till kommissionen som förklarar hur de har integrerat detta avtal i sin säkerhetspolicy. Denna information är nu tillgänglig för allmänheten.

Kommissionen har beställt en oberoende utvärdering av hur detta frivilliga avtal har genomförts och den ska publiceras på Internetsäkerhetsdagen den 9 februari 2010. Utvärderingen kommer att koncentrera sig på hur företagens policy överensstämmer med principerna och hur effektivt de skyddar minderåriga. Kommissionen kommer att dra slutsatser från denna rapport och följa upp den med förslag på nya regler om så behövs.

För att uppfylla behovet av konkreta åtgärder mot mobbning i skolan och det växande problemet med mobbning på nätet har kommissionen genom Daphne-programmet finansierat flera projekt som handlar om alla sorters mobbning och denna finansiering kommer att fortsätta. Betoningen på mobbning har faktiskt ökat på senare år och flera intressanta projekt pågår fortfarande. Daphne-programmet har presenterat resultaten av projekt kring mobbning i skolan i ett häfte som heter "Våld och skolan", och häftet "Violence and Technology" (Våld och teknik) är särskilt ägnat åt Internetrelaterat våld. Båda häften finns tillgängliga på Daphnes webbsida Toolkit:

http://ec.europa.eu/justice_home/daphnetoolkit/html/booklets/dpt_booklets_en.html

⁽²⁰⁾ CCMI/66 - CESE 794/2009 slutlig.

Slutligen genomförde kommissionen år 2004, på initiativ av europeiska nätverket för förebyggande av brottslighet, som fokuserar på ungdomsbrottslighet, en undersökning av goda metoder som införts på skolor för att förebygga och minska mobbning.

Kommissionen anser att ansvaret för att öka säkerheten för barn på nätet ska delas mellan offentliga myndigheter, föräldrar, skolor och näringslivet. Det är redan en av uppgifterna för de upplysningscenter, som programmet för ökad Internetsäkerhet stöder för att informera lärare och skolelever om riskerna på nätet och hur de ska handskas med dem – vissa av dem har särskilda fortbildningsprogram för lärare i detta ämne. Skolan som en arena för att nå ut till alla barn är en av de saker vi prioriterar. Den 22 till 23 oktober 2009 anordnade kommissionen därför en konferens i Luxemburg om att främja nätsäkerheten i skolan, och där deltog en ungdomspanel och en lärarpanel. Jag förväntar mig nu att få en utvärdering av nivån på utbildningen om säkrare Internet i Europa samt rekommendationer till kommissionen och till andra berörda om hur man ska kunna stödja effektiv skolundervisning om säkrare Internet.

*
* *

Fråga nr 53 från Ivo Belet (H-0349/09)

Angående: Höga elpriser i Belgien

Kan kommissionen lämna information om de relativa genomsnittliga elpriserna för privatpersoner och företag i Belgien jämfört med priserna i grannländerna?

Delar kommissionen åsikten att de relativt höga priserna i Belgien beror på bristande konkurrens på elmarknaden?

Håller kommissionen med om att fortsatt drift av avskrivna kärnkraftverk skulle skapa ekonomiskt utrymme för en betydande sänkning av de höga konsumentpriserna?

Kan kommissionen uppge hur mycket man beräknar att den så kallade kärnkraftsräntan kommer att uppgå till om man behåller tre kärnkraftverk i drift?

Kommer kommissionen även att stödja initiativ som går ut på att "utdelningen" från en förlängd drift av kärnkraftverken investeras i å ena sidan lägre energipriser och å andra sidan förnybara energikällor?

Svar

Jämförelserapporten⁽²¹⁾ från 2008 visade att elpriserna steg i samma takt som de ökande oljepriserna på den internationella marknaden, även om förändringarna i elpriser varierade kraftigt från ett medlemsland till ett annat. Rapporten visade att elpriserna för hushållen och industrin steg extra mycket i vissa medlemsstater, bland annat Belgien. Siffrorna visar också att priserna (inklusive moms och skatter) för privatpersoner och företag i Belgien var bland de högsta inom EU.

Flera faktorer ligger bakom skillnaderna i elpriser mellan olika medlemsstater. För det första varierar kostnaderna för att generera elektricitet beroende på vilka respektive bränsleblandningar producenterna använder. Den andra faktorn är om det finns tillräcklig produktionskapacitet och kapacitet att överföra elektricitet från annat land. För det tredje spelar konkurrensen på grossist- och detaljmarknaderna en viktig roll.

De belgiska elmarknaderna är fortfarande mycket koncentrerade. Kommissionen noterade nyligen att Belgiens konkurrensmyndigheter hade fattat beslut om att börja med oanmälda inspektioner hos två stora elleverantörer. Kommissionen har ännu inte fått information om resultaten av dessa inspektioner. Kommissionen håller för närvarande på att utreda om GDF Suez (Electrabel) kan ha missbrukat sin dominerande ställning på den belgiska elmarknaden för storförbrukare inom industrin. Dessutom granskar kommissionen hur företagsfusioner och förvärv påverkar konkurrensen på de belgiska elmarknaderna.

Ett beslut om att behålla driften i kärnkraftverk som egentligen skulle stängas (vare sig de är avskrivna eller inte) kommer att leda till större produktionskapacitet så att efterfrågan ska kunna tillgodoses. Detta kan i framtiden leda till lägre priser än om motsvarande kapacitet saknas.

(21) KOM/2009/115/ slutlig, publicerad på kommissionens webbplats:

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:52009DC0115:SV:NOT>

Kommissionen kan inte beräkna det exakta värdet av de eventuella vinstökningar som ökad livslängd för de belgiska kärnkraftverken skulle generera, eftersom detta ligger utanför kommissionens uppdrag och kommissionen dessutom saknar tillgång till de uppgifter som behövs för en sådan beräkning.

Även om behöriga nationella myndigheter skulle besluta att företag som äger kärnkraftverk fick förlänga driften är det myndigheternas sak att förhandla med respektive företag om villkoren för en sådan förlängning. Naturligtvis måste alla eventuella åtgärder följa de regler som gäller för den inre marknaden samt konkurrensreglerna i EG-fördraget.

*
* *

Fråga nr 54 från Laima Liucija Andrikienė (H-0351/09)

Angående: Utsikterna att ingå grundliga och omfattande frihandelsavtal med de östliga partnerländerna

EU har i och med lanseringen av det östliga partnerskapet förbundit sig att arbeta i riktning mot grundliga och omfattande frihandelsavtal med de sex östeuropeiska grannländerna Vitryssland, Ukraina, Moldavien, Georgien, Azerbajdzjan och Armenien. Kommer sådana avtal att ingås inom de närmaste åren?

I vilket läge befinner man sig i förhandlingarna om ett frihandelsavtal med Ukraina? När bör vi förvänta oss att avtalet ingås? Vilken är EU:s ståndpunkt när det gäller Ukrainas krav på att inkludera jordbruksprodukter i avtalet? Är det riktigt att säga att förhandlingarna med Ukraina sätter ett exempel för förhandlingar med andra östliga partnerskapsländer?

Svar

Som framgår av den gemensamma förklaringen från toppmötet i Prag den 7 maj 2009 är huvudsyftet med det östliga partnerskapet "att skapa de nödvändiga förutsättningarna för att påskynda politisk associering och fördjupad ekonomisk integrering mellan Europeiska unionen och berörda partnerländer".

Bilateralt samarbete ska lägga grunden för en ny generation associeringsavtal där upprättandet eller en målsättning om att upprätta djupgående och omfattande frihandelsavtal ingår.

Inga tidsramar har angivits för dessa frihandelsavtal eftersom varje lands beredskap ska bedömas separat. Beslutet att starta förhandlingar mellan EU och en östlig partner kommer att fattas när de nödvändiga villkoren har uppfyllts, det vill säga när

- partnern har anslutit sig till Världshandelsorganisationen (WTO),
- en grundlig genomförbarhetsstudie har påvisat att framtida djupgående och omfattande frihandelsavtal är genomförbara,
- partnern har bekräftat att man delar den höga ambitionsnivån för framtida frihandelsavtal, det vill säga "djupgående och omfattande",
- partnern har blivit kapabel att förhandla om ett djupgående och omfattande frihandelsavtal och därefter kan genomföra sina åtaganden på ett hållbart sätt.

I linje med rådets slutsatser av den 14–15 september 2009 håller kommissionen nu på att utforma direktiv för att förhandla om ett associeringsavtal som just innefattar upprättandet eller målsättningen att upprätta ett djupgående och omfattande frihandelsavtal med vart och ett av de tre länderna i södra Kaukasus – Armenien, Azerbajdzjan och Georgien. Liknande direktiv för förhandlingar med Moldavien antogs tidigare under 2009. Förhandlingar kan inledas så fort de villkor som nämnts ovan är uppfyllda.

Förhandlingar om djupgående och omfattande frihandelsavtal med Ukraina inleddes 2008, ett år senare än för politiska och samarbetsrelaterade delar av associeringsavtalet, eftersom Ukraina inte anslöt sig till WTO förrän i maj 2008. Frihandelsavtalet med Ukraina kommer att ingå i ett allomfattande associeringsavtal med Ukraina och är avsett att fördjupa Ukrainas tillgång till den europeiska marknaden samt uppmuntra till ytterligare europeiska investeringar i Ukraina. Frihandelsavtalet med Ukraina kommer att bli djupgående och omfattande, det vill säga att det erbjuder en heltäckande, gränsöverskridande strategi för ekonomisk integration som omfattar i stort sett all handel med varor och tjänster. Det innehåller också bestämmelser om hur handelsåtaganden och ekonomiska åtaganden ska genomföras, inklusive konkreta mål för tillnärmningen av EU:s regelverk. Förhandlingarna är komplicerade och kräver stor kunskap och kompetens,

vilket är en verklig utmaning för befolkningen i Ukraina och EU. Kommissionen förväntar sig att förhandlingar om frihandelsavtal med andra östliga partnerländer kommer att bli lika krävande.

Åttonde rundan av frihandelsförhandlingarna hölls i Bryssel den 5–9 oktober. Både EU och Ukraina strävar efter att slutföra förhandlingarna så snart som möjligt.

*
* *

Fråga nr 55 från Jacek Włosowicz (H-0353/09)

Angående: Den civila regeringen i Pakistan

Det finns en vald civil regering i Pakistan. Anser kommissionen att den civila regeringen har full kontroll, eller anser kommissionen att det är Pakistans armé som precis som förr har den verkliga makten i landet?

Svar

Kommissionen vill bygga upp starka och långsiktiga förbindelser med Pakistan. Kommissionen anser att EU ska ha ett nära samarbete med Pakistan inom en rad gemensamma intresseområden, bland annat politiska och regionala frågor, demokrati och mänskliga rättigheter, säkerhet, handel och utvecklingsbistånd.

Att stärka regeringsmakten och i synnerhet demokratiska, sekulära institutioner är viktiga inslag i denna strategi, vilket betonades på toppmötet mellan EU och Pakistan i juni 2009. Den gemensamma kommunikén från toppmötet anger en färdplan för att stärka förbindelserna ytterligare.

För första gången på många år samarbetar vi med en demokratiskt vald regering i Pakistan. Kommissionens främsta mål är att ge Pakistans demokratiska regering såväl politiskt som materiellt stöd.

Utvecklingen har varit positiv. Pakistans regering har nu vidtagit kraftfulla åtgärder mot rebeller i Malakanddistriktet, inklusive Swatdalen, vilket också borde bidra till ökad regional stabilitet.

Den omedelbara utmaningen är nu att uppfylla kommissionens löfte om bidrag för att återställa och rekonstruera Malakanddistriktet. Utöver bidraget på 72 miljoner euro för humanitär hjälp har kommissionen hittills anslagit 52 miljoner euro till restaurerings- och rekonstruktionsarbete. Kommissionen ökar också sina insatser för att reformera säkerhetssektorn, ramarna för allmänna val och intensifiera dialogen om de mänskliga rättigheterna.

Kommissionen försöker uppmuntra Pakistan att befästa övergången till stabil demokrati för att militärregimens era en gång för alla ska vara över. Viktiga åtgärder har vidtagits för att stärka ett självständigt rättsväsen. Regeringsinstitutionen behöver stärkas ytterligare, inklusive redovisningsskyldigheten gentemot själva parlamentet.

Kommissionen är redo att stödja denna process i linje med de rekommendationer som lades fram av EU-valobservatörsuppdraget efter de allmänna valen i februari 2008.

Pakistans fasta föresats att visa att staten kan garantera ett effektivt och opartiskt rättsväsen och besegra korruptionens gissel kommer att bli avgörande för landets ansträngningar att besegra extremister och stärka demokratin.

*
* *

Fråga nr 56 från Tadeusz Cymański (H-0355/09)

Angående: Punjab

Den indiska delstaten Punjab är ett exempel på ett liberalt och mångreligiöst samhälle som har tagit ställning mot terrorism och arbetar för demokrati. Tänker kommissionen försöka förmå Europas länder att inte stödja extremistgrupper i Khalistan, som har som mål att destabilisera indiska Punjab religiöst, och i så fall hur?

Svar

Jag vill påpeka att den indiska delstaten Punjab, där våldet härjat i över 15 år sedan 1980-talets början, återgick till normala förhållanden när man hade lyckats få kontroll över rörelsen i mitten av 1990-talet. Efter att i många år ha styrts direkt från New Delhi återupplivades demokratiseringsprocessen genom en

demokratiskt vald regering 1997. Det senaste statliga valet resulterade i att partiet Akali Dal (som enbart representerar sikhernas intressen) återtog makten.

Trots oregelbundna rapporter om risker i samband med ett överlevande nätverk med sikhiska aktivister har kommissionen kommit fram till att den ideologi som inspirerade till ett och ett halvt decenniums våld i Punjab har förkastats av befolkningen.

Följaktligen finns det ingen anledning att försöka förmå Europas länder att inte stödja extremister i Khalistan. I vilket fall som helst är det Indien som måste agera först om man känner oro på det här området. Sedan får vi inte heller glömma att Indien nyligen kallade EU-ländernas solidaritet i den här frågan för både lovvärd och värdefull.

*
* *

Fråga nr 57 från Ryszard Czarnecki (H-0356/09)

Angående: Yttrandefriheten och separatistiska tendenser i Indien

Vilka åtgärder avser kommissionen att vidta för att värna friheten att offentligt uttrycka avvikande meningar och skiljaktiga politiska åsikter i Indiens gränsprovinser på ett sådant sätt att de inte tjänar till att underblåsa separatistiska tendenser riktade mot den indiska staten?

Svar

Yttrandefrihet är en grundläggande rättighet erkänd av både EU och Indien. Ansvaret för att rätten till yttrandefrihet inte ska missbrukas för att stödja separatistströrelser i Indien torde dock i första hand ligga hos indiska regeringen och framför allt hos indiska inrikesdepartementet.

*
* *